

Υπόθεση Μέρτεν
Αιρεσιεύματα τύπου
1960-1961, 1964

CONSULAT GÉNÉRAL ROYAL DE GRÈCE
à HAMBOURG

κ. Υασιλίου

Αριθ. 2255

Εν Αμβούργω τη 8η Οκτωβ. 1960

ΕΣΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

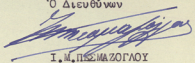
Π ρ ό ς

τό επί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείον
- Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἡμέτερον ταυτάρωθμον τηλεγράφημα

Ἐχω τήν τιμήν νά διαβιβάσω ὑμῖν συνημμένως βιβλίο του
κυκλοφοροῦντος τήν Δευτέραν φύλλον τοῦ περιοδικοῦ ΣΠΙΓΚΕΛ, περιέχον
ἄρθρον σχετικῶς μέ τάς γκωστάς δημοσιεύσεις ἐπί τῆς ὑποθέσεως
Μέρτεν, ἵνα εὐαρεστούμενοι, λάβητε γνῶσιν.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων

I. Μ. ΠΙΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1960 ὁργανώθη καὶ ἐξεδηλώθη εἰς βάρος πολιτικῶν προσώπων μετεχόντων τῆς τότε Κυβερνήσεως μία πρωτοφανὴς σκευωρία με κύριον ἐκτελεστικὸν ὄργανον ἕναν ἐγκληματὶαν πολέμου.-

Ἀπὸ ἐπίσημα στοιχεῖα καὶ ἀπὸ τὰ Δικαστικά Βουλευματα καὶ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἀκολούθησαν ἀπεκαλύφθη πλήρως ἡ συκοφαντικὴ ποιότης τῆς ἐν λόγῳ σκευωρίας.-

Ὀλίγον μετὰ τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν τῆς συκοφαντικῆς αὐτῆς ἐπιθέσεως ὁ αὐτουργὸς αὐτῆς ἐγκληματίας πολέμου Μέρτεν ἰσχυρίσθη ὅτι θὰ ἔκαμεν χρῆσιν ὀρισμένης φωτογραφίας ἡ ὁποία ὑπῆρχεν ὀθην εἰς χεῖρας τοῦ καὶ ἡ ὁποία ἀπεκλείετα νὰ εἶναι γνησία καθ' ὅσον οὐδέποτε ἐλήφθη τοιαύτη.-

Ἐγενήθησαν ὑπόνοιαι ὅτι ὁ συκοφάντης θὰ ἔκαμε χρῆσιν πλαστῇ φωτογραφίας (Φωτομοντάζ).-

Κατὰ τοὺς εἰδικούς ἐφ' ὅσον παρομοία πλαστὴ φωτογραφία ἐδημοσιεύετο εἰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας θὰ ἦτο δυσχερεστάτη ἡ διαπίστωσις τῆς πλαστότητός της ἂν δὲν ὑπῆρχε εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης τὸ πρωτότυπον τῆς φωτογραφίας ἐκ τῶν διαφόρων φωτισμοῦ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποκαλυφθῇ τὸ φωτομοντάζ.-

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὁργανωθείσα συκοφαντία ἐστρεφετο κατὰ Μεξικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐκρίθη ὅτι ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ἐν Βόνῃ Ἑλλην-Πρεσβευτὴς ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιλέξῃ τὸν κατάλληλον ἐν Γερμανίᾳ Νομομαθῇ ὁ ὁποῖος θὰ ἐγνώματευε περὶ τοῦ τρόπου ἐνεργείας τῶν συκοφαντηθέντων ἐν Γερμανίᾳ πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς πλαστότητος διὰ Δικαστικῆς κατασχέσεως τοῦ πρωτοτύπου τῆς τυχόν δημοσιευομένης πλαστῆς φωτογραφίας.-

Λόγῳ τοῦ κατεπείγοντος καὶ διότι δὲν ἦτο γνωστὸν ἐκ τῶν προτέρων τὸ ὕψος τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Πρεσβευτοῦ ποσὸν 5.000 χιλιάδων δολλῶν με τὴν ρητὴν ἐπεξηγήσιν ὅτι τὸ πληρωτέον ποσὸν θὰ ἐβάρυνε προσωπικῶς τοὺς συκοφαντηθέντας. ~~κατὰ τὸν ἀποδοθέν καταλόγον~~

Ὁ τότε Πρεσβευτὴς Ὑψηλάντης ὑπέδειξεν τὸν Γερμανὸν καθηγητὴν κ. Πτάς ὅστις πράγματι συνέταξε καὶ ἀπέστειλε τὴν ζητηθεῖσαν γνωμοδότησιν διὰ τὴν ὁποίαν εἰσέπραξε τελικῶς 10.000 χιλ. Μάρκων τὸ ὁποῖον ὅταν ὁ σχετικὸς λογαριασμὸς τῆς Πρεσβείας ἐστάλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἐπλήρωσαν ἐξ' ἰδίων των οἱ συκοφαντηθέντες.-

Ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὁ αὐτουργὸς τῆς συκοφαντίας δὲν ἀπετόλμησε νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς πλαστῆς φωτογραφίας καὶ συνεπῶς δὲν παρέστη ἀνάγκη ληφῆως τῶν Δικαστικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὑπεδεικνύοντο διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ.

Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ ζητηθεῖσα ἀμοιβὴ ἐπληρώθη ἐξ ὀλοκλήρου παρὰ τῶν ἐνόδιαφερομένων καὶ οὔτε δραχμὴ ἐεβάρυνε τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον.-

Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἐμπιστευτικοῦ

Βιβλίου ἀπορρήτων κονδηλίων τό ὁποῖον ἀνέκαθεν διατηρεῖ ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, διετῆρει ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν καί ὁ κ. Ἀβέρωφ καί τό ὁποῖον παρεδόθη καί εἰς τούς διαδόχους του φιλαδ' ομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.-

Κατόπιν τούτου εἶναι προφανές ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναληθῆ ὅσα ἀπεδόθησαν εἰς βάρος τοῦ μηνυτοῦ διὰ τῶν ἐν τῇ μηνύσει τοῦ πρώτου τῶν μηνυομένων αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τήν παρὰ τοῦ δευτέρου ἐκιδιδόμενου Ἐφημερίδα.-

Ἐπῆρξαν δέ ἀναμφιβόλως συκοφαντικά καί αἱ δηλώσεις καί ἡ δημοσίευσις αὐτῶν ὡς θύγουσαι τήν τιμήν καί ὑπόληψιν τοῦ μηνυτοῦ.-

Ὁ πρῶτος τῶν μηνυομένων ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας τῶν ἀποδοθέντων εἰς βάρος τοῦ μηνυτοῦ περιστατικῶν ἐφ' ὅσον εἰς τό περιεχόμενον τῶν ἐπιληψήμων δηλώσεών των ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐγγράφων ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅπως προανέφερα ὅτι ἡ ἀμοιβή τοῦ Γερμανοῦ Δικηγόρου ἐπληρώθη τελικῶς ὑπό τῶν ἐνδιαφερομένων καί οὐδέν κοσόν ἐβάρυνε τό Ἑλληνικόν Δημόσιον.-

Τοῦτο ἄλλωστε ἐπληροφόρεται ὁ πρῶτος τῶν μηνυομένων καί ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ὑπευθύνων δηλώσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Κανελλοπούλου τῆς 18ίας ἡμέρας κατόπιν τῶν ὁποίων τουλάχιστον θά ἔδη νά ἀποκαταστήσῃ τά πράγματα ἐφ' ὅσον δέν θά εἶχεν πρόθεσιν δυσφημήσεως τοῦ μηνυτοῦ.-

6m 27 Jan

"Ηχώ του 'Αμβούργου" 19.9.1960

Σειρά των άρθρων "Όταν ο 'Αλχμαν ο 'άρχισυ τής δημοκράτει

'Αλδή και σήμερα ένθυμείται ο κέρτεν τής βραούδι με την οίλογένειαν Λεοντίου. "Ο βατός Κωνσταντίνος ήθη από τότε έλθθητο πληρόν της θερμής τρας και άνακτεσε σκεπτικής τή φαντασί τού καφέ, ένθ ο κέρτεν φλυαροῦσε μετά τού Μακρή και τής Δοξοβλας περί σχεδίων και άμοιβών. "Ως ένθύμιον προσέφερεν εἰς τόν κέρτεν διὰ τή Χριστογέννη 1942-43 ένα λεύκωμα φωτογραφιών τή δημοτον ή Εἰσα εἶχε συνθέσει και έπιγράψει. "Επίσης υπάρχει και μία φωτογραφία ή οποία παριστάνει τόν κέρτεν μαζί με τόν Μακρήν τήν Δοξοβλα και τόν θετόν Κωνσταντίνον εἰς μίαν κοινήν έκδορήν εἰς τή περίχωρα."

"Όταν έπλησίαζεν όλονέν περισσότερον ή γερμανική ήττα, έφρόντισεν ο κέρτεν ὅπως ή Δοξοβλα προσληθῇ εἰς τή γραφετόν τού Σουηδοῦ Βαρόνου φόν Κόλενραμ διαδόχου τού Μπούρκχαρντ και νά άποφθῇ οὔτω άκόπως τής διώξεως της κινήσεως άντιστάσεως".

"Και ή Δοξοβλα ὅμως έλαβε δικαίον άμοιβήν διὰ τή πληροφορία της. Μαζύ με τόν Μακρήν και τόν θετόν Κωνσταντίνον, ο δημοτός δέν ήδύνατο νά ζήσῃ από τή μικρόν διαγοριάν τού γραφετόν εἰς τής Εἰρας, έλαβε τήν άποθήκην μεταλωτών ένός 'Εβραίου, ήτις άντιπροσώπευεν ὅπωςόποτε δέξαν περίπου 15.000 λίθων στερλινών. "έντως συνεδέετο με τούτο ή άποχρέωσις της συνεχίσεως της λειτουργίας αἰτής. "Ενόχεται ἔως ὅτι αἱ πολλαπλαῖ άποχρεώσεις ήμπούσαν τήσων τόν θετόν Κωνσταντίνον, ὅσον και τόν Μακρήν ὡς και τήν άρσάν Δοξοβλα νά έπληρώσουν τήν ὡς ἔνω άποχρέωσιν. "έντως έπλήσαν συντόμως περαιτέρω τήν πρός αὐτούς ὅδε τήπον μεσεγγήσεως παραδοθεῖσαν άποθήκην άντί λίαν δειλοῦ ποσοῦ".

Πάντα ταύτα είχαν βεβαίως δει την περίπτωση του Δρος Μέρτεν μικρόν ενδιαφέρον είνε ή Δοκτούδα δέν είχε καταθέσει ένδρως εις τήν δίκην του Μέρτεν ότι είχαν, έως, συναντήσει καθ'όλην τήν ζωήν της τόν Δρα Μέρτεν όσο ή τρεις φορές καί έκαστην φοράν μόνον τό "πολύ επί όεκα λεπτά".

" Έως υπάρχει κατανόησης δει τήν ψευδοράαν μιας ώρας γυναίκας όταν γνωρίζει τις ότι "ο θετός άνωστ-νέτο άραμανλής ο μικρός δικηγόρος έλ Σεργών είναι σήμερα πρωθυπουργός της Ελλάδος, όταν γνωρίζει τις ότι "ο πρώην μνηστήρ" - σήμερα σύζυγός της - Μαρκής κατέρωθε νά γίνη έν τώ μεταξύ Υπουργός των Έσωτερικών της χώρας του

Μετά 14 έτη ο Δρ. Μέρτεν δικηγόρος εις Βερολίνον άποχαιρετά εις τόν κεντρικόν έρωλημέναν του Βερολίνου τήν σύζυγόν του καί τόν μικρόν του υιόν Μάξι, ο όποτός θαυμάζει τά πολλά έρωλημένα του έρωλημένου.

"Απαγορεύεται τό έκπνισμα επί του πεδίου προσγειώσεως" φωνάζει ή συνόδός, οι έπιβάται κατευθύνονται πρός τό τετρακηνιτήριον έρωσηνός. "Ο Μέρτεν στρέφεται έλλη μία φορά πρός τήν σύζυγόν του. Θα τήν έκανέριεπε μόνον ώ, κρατούμενος.

Τό γερμανικόν Μέρκον

Εις Αθήνας ο Μέρτεν διεζήγα καί έντολήν κελότου του, συνεννοήσεις μετ' Έλλήνων έφοπιστών. "Έτος κατά των Γερμανών" δέν ύπηρχε. "Ο πόλεμος καί ή έποχή της γερμανικής κατοχής είχαν περάσει πρό πολλού. Αί συνεννοήσεις, με τόν γερμανόν αυτόν δικηγόρον άφείρουν τά γερμανικά μάρκα..... όπ'αυτός, τάς προϋποθέσεις λησμονετ βέβαια κανείς ώρισμένο πράγματα:

"Η άξία των γερμανικών μάρκων έγινετο άντιληπτή καί άπό τόν κ. Τούσην, ήδη άπό του 1952 άποτελέσασα έφορη ή παραίτηθ ή ούτος της διόσεως 900 Γερμανών έγκληματούν πολέμου. Τήν έποχήν έκείνην εις άδαιτω άντερ όηρέται εις τό Υπουργέτον Δικαιοσύνης της Γερμανίας. Αύτός ο Δρ. άντερ έκπέλη όπως διεξαγωγή τάς διαπραγματεύσεις με τόν

2x

"Ελληνα Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ ὁποῖος κατέφθα-
σε κατὰ τῆς πληροφορίας ἐκ Βόννης, ἀπολουδομένος ὅχι μόνον
ἀπὸ τὸν οὐληγδὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀρα κατωόσαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
μῆαν ὡραιότητην γραμματεία.

"Ὁ Τοῦσης ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἓνα ὀλόκληρον παλῆτον
ἀπὸ οικογραφίας, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουν, παρέμενεν ἐπὶ τριήμε-
ρον εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἀποσκευῶν τοῦ σταθμοῦ:

ὁὐν ὑπῆρχε φάκελλος κέρτεν

"Ἀσφαλῶς ὁὐν ὑπῆρχε φάκελλος κέρτεν. ὁὐν ἦτο δὲ ὕνα-
τον νὰ ὑπάρχῃ. Κατὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς φυλακίσσεως τοῦ πρώην
Συμβούλου τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν
εἰς πῦρ-Ἀμπελινγκεν εἰς τὴν ἑορταστικὴν μετὰ τοῦ χρυσο-
στόλιστου θυρωροῦ "Κάιζερχοφ" (εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν
οἱ Ἀμερικανοὶ συνελάμβανον ὅθεν διακρίσεως καὶ αὐτομάτως
ὁποῖον ἐφορεῖ στολὴν κατεῖχε οἰανόποτε κερματίζοντες)
οἱ Ἀμερικανοὶ ἐρώτησαν ἐκπαιδευμένως τῆς Ἑλληνικῆς
Ἀρχῆς ἂν ἐκδόθουν αὐταὶ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ κέρτεν.

Καὶ τῆς ὁδο φορὰς ἡ ἡμερὶς ἀπάντησις τῶν Ἑλλήνων
ἦτο: ὁὐν ὑπάρχει τέτοια ἐναντίον τοῦ κέρτεν.

"Ἀντιθέτως μάλιστα κατὰ τὴν ἐπακολουθήσανσαν διοικη-
σάν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον Ἀποναζικοποιήσεως, ὁ
ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς εἰς Βε-
λγίον, Ἰφελάντης, ἐβεβαίωσεν ὅτι: "Ἀποτελεῖ γεγονός
ὅτι ὁὐν ὑφίσταται καμμία κατηγορία ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος
διὰ τὴν ὁρῶσιν του οὗτῃ, ἀντιθέτως ἐλθόμεν μόνον ἐκεί-
σεις περὶ τῆς καλῆς στάσεως ἣν ἐπέδειξεν".

"Ὁ κ. Τοῦσης διαπραγματεύετο μὲ τὸν κ. Ἄντερ, ὁ ὁποῖος
ὡς πρῶην στρατοδόκῃς, καὶ ἀνώτατος δικαστικὸς ἐν ἀντί-
ῆτο ἀσφαλῶς καλῶς ἐξοικειωμένος μετὰ θέμα.

ἀλλοίς τοῦ κέρτεν πρὸς τὴν "Ἠχὴ τοῦ Ἀμβούργου".

26

"Εἰς τὸν Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Τοῦσην
κατεβλήθη ἀπολύτως ἀμοιβὴ ἐν πενταψήφιον ποσὸν διὰ τῆς
προσπαθείας του ὅπως κατὰ τρόπον εὐπρεπῆ μὴ ἀνακινήσῃ

Δι' Ίδιον λογαριασμόν

Ο κ. Τούσης έδωχε άνευ έτέρου νά προβη εις την πρέσιν αυτήν της έπιναρτώσεως την όποσαν περιγράφει ο κέρτεν - οιδ λόγους καθαρά χρηματισμοσ αυτού του ίδιου, παρ' όλον ότι από γερμανικής πλευράς όέν του άφάνη ή παραμικρά άμφιβολία ότι οι ψάκελλοι αυτοί "οδ παρέμενον εις τόν πάγον

Ο Τούσης, έπέτυχε τό 1952 όπως ψηφισθη νόμος υπό της Έλληνικής Βουλής προβλέπων την παύσιν της ποινικής διά-
 ρεως των Γερμανών έγκληματιών πολέμου, έφ' όσον άνελέμβανε την όρώσιν αυτήν ή γερμανική δικαιοσύνη. Ο Έλλην εισαγγε-
 λεός ήτο έκανοποιημένος τουλάχιστον εις την άρχήν. Τόσον έκανοποιημένος όέ, ώστε άνεβέβασε τόν αριθμόν των φανελλων τούς όπολους παρέθεσε εις τόδς γραφείοι, άτας του Έπουργεί-
 της Μόννης, εις 864.

Ός έρεβαζωσιν ή υπηρεσία του έλεγκτικού συμβούλου της Έμοσπόνδου Γερμανίας διενεργείται ήδη έλεγχος επί των έξόδων της "υβρησεως οιδ νά άνακαλυφθούν τυχόν άπο-
 δείξεις πληρωμής "έξόδων" εις τόν ψάκελα της δικαιοσύνης Τούσης.

Καθ' όν χρόνον όέ οι ψάκελλοι των έγκληματιών πολέμου έδάπτονται εις την άφάνη ύπλληλοι της γερμανικής πρεσβείας εις την ώραν. Έλλάδα ήξευραν μόνον ν' άπαφέρουν ότι ο Τούσης έζήτει πληροφορίας κάθε έρδομάδα σχεδόν κατ' άρχήν τηλεφωνικάς, επί της πορείας των υπό των Γερμανών άναληφθέν-
 των ύποθέσεων της διώξεως των έγκληματιών πολέμου.

Τέλος όέ έπεσκέφθη καί ο ίδιος την Γερμανικήν πρεσβείαν, οιδ τό θέμα αυτό.

Αιότι β-βαλως όέν γήρχαν πλέον ύποθέσεις έγκληματιών πολέμου. Η Γερμανία συμμαχίσασα έν τή μεταξό οιδ του ΝΑΤΟ μέ την Έλλάδα όέν έυτελενικάν κοινοποιήσεις άπν των άπαλλακτικών βουλευμάτων των ύποθέσεων. Ο Έλληνικός τόπος όμως υπέβαλε έν τέλει τόν Τούσην εις τόσον δυσάρεστον άνάγκισιν επί του θέματος ώστε τό όέρος του 1957 προτίμη-
 σε ν' άγνωστη τόν νόμον του 1952 από του νά έγκαταλείψη την άδίκη καί οιδ τάς ελληνικές συνθήκας καλώς άμοιβεμένη

θέσιν του εις τὸ "Υπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Δοκιμαστικῶς

Ὁ Τούσης ἀνεκοίνωσεν : "Ἀρχίζω πάλιν νὰ συλλαμβάνω καὶ ὡς πρῶτον συνέλαβε τὴν Δρα Μᾶν Μέρτεν, πρῶτην Εὐμβουλίου Στρατιωτικῆς Διοικήσεως παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Στρατιωτικῇ Διοικητῇ Θεσσαλονίκης-Αἰγαίου, ὃ ὅποτος ἐβοήθησε πολλοῦ. Ἰσραηλῖτας νὰ διαφύγουν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν κατεχομένην Ἑλλάδα καὶ νὰ σωθοῦν.

Διὰ τὴν :

Διότι ὁ Μέρτεν ἦτο ὁ πρῶτος ποῦ ἐνεφανίσθη καὶ οἱ οἱ εἰδὼς μῆσε νὰ καταδῶν παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ διώξεως ἑγκληματιῶν πολέμου, ἡ ὅποια κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἀνακοινώσεως τοῦ Τούση, ἐξέσκησεν ἀπὸ τῶν ὑπνωτικῆς "βασιλοποῦλας μὲ τὸ δόρυχι" ὅπου τοῦ πρῶτην διερχομένης του Μᾶνσερ.

Ὁ Μᾶνσερ εὗρετο εἰς ὁδοκόλον θέσιν, οἱ οἱ ὅθεν ἀνανεοῦτο ἡ ἔδεια παραμονῆς του ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ ἀνακριτής : ὡς εἶπαι, ὁ Μᾶνσερ ἐπτελοῦσε μόνον τῆς διαταγῆς τῆς ὁποίας ἐξεδίδετε ἐσεῖς. Τότε μένετε καὶ ἐσεῖς ἐδῶ.

Καὶ διέσωσε ἐφρόντισεν ὅπως ὁ Μέρτεν ἔλαβεν τὸ δικαίωμα του τοῦ ξενοδοχείου μὲ τὸν ὅθλαμον τῶν φυλακῶν Ἀρέρω.

Ὁ Μέρτεν ἐμελλεν νὰ ἐγκαταλεῖψῃ τὸν ὅθλαμον αὐτόν, διαστάσεων 1,80 X 2, 40, μετὰ 31 μῆνας. Ὁ Μέρτεν εἶχε παρουσιασθῆ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν διώξεως ἑγκληματιῶν πολέμου κατὰ συμβουλήν τοῦ Συμβούλου Δικαιοκρατικῆς Ἀποστολῆς ἄρος ἔλαβε.

Ὅπως ἐδῶκεν ἀργότερον ὁ Μέρτεν ὁ ἔλαβε τοῦ εἶπεν ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἐστὶν "δοκιμαστικῶς".

Ὁ Μέρτεν συνελήφθη τὴν 27ην Ἀπριλίου 1957 τὴν δὲ ἐπομένην οἱ συντάσσεται τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ὅθεν εἶχον παρῆσαν δυσκολίαν νὰ ἐξεύρουν ἑ ἑκατομίδας οἱ οἱ τὰ ἔργα των. Ἡ ἐπιμετοχὴς "τὸ Χιτλερικό κτηνὸς συνελήφθη" ἐκ παραδείγματι ἔμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μετριοπαθῆς. Ἀπὸ τῆς 28ης Ἀπριλίου 1957 μέχρι τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκῆς

του Σεβρουαρίου 1952 έδημοσιεύοντο καθημερινώς ελθέσεις
παρέ της υποθέσεως Μέρτεν.

"Εν μέτρον του Δρος Μέρτεν

Τό ρεκόρ κατέγχευ ή "Ελευθερία"; ή όποια ότμοσιεδ-
ουσα έποσηδωματα ένός βιβαίου έκδουθέντος τό 1952 περί των
βουλγαρικων όμοτήτων έν "Ελλάδι, περιέλαβεν καί μέν φω-
τογραφίαν ή όποια απεικόνιζε απηχονισμένους "Ελληνας
κληρικούς μέ τόν ύπότιτλον "Εν μέτρον του Δρος Μέρτεν".

Ό Μέρτεν κατ'άρχήν όέν άνησθήσειν. Πρό ένός οικιαστή
ρίου όέν όδ ήτο όδσκολον ν'έποδεύζη τήν άδωδότηά του.
"Εσκέπτετο, ότι χωρίς κόπον όδ ήδύνατο νά άπκαλή έποδεύ-
ζη ότι χείρις είς τός ένεργείας του έκ των 60.000 "Ισραη-
λιτών της Θεσσαλονίκης έπέζησαν 13.000.

"Ενεθυμέτο τά όδάρια των "Ελληνικών μητέρων των
όποιων τά παιδιά έωσαν άπό τήν έπέλεισιν καί τά σοβαρά
συγκινημένα πρόσωπα των "Ισραηλιτών, των όποιων ή ζωή έγί-
νετο εύκολώτερα καί έως έωόζετο μέ τός προειδοποιήσεις καί
τά όιδώφωρα προστατευτικά μέτρα, τά όποια έλαβεν χείριν αβ-
τών. "Ενεθυμέτο τόν "Εβατόν καθηγητήν Δρα. Μπόδρηχάρντ,
τούς "Ιταλούς Καστρούτσιο, Μέρσι, καί Ζαμπόνι, όλους όσους
συνειργάζοντο κατά τήν έποχήν έκείνην μαζί του καί οί έκκλ
όποιοι μαζί του προσέπδθησαν νά μετρίδσουν τά σκληρότατα
μέτρα της τρομοκρατίας του Βιολισέινι.

"Εφανόζετο ότι μετά μερικώς ήμέρας όδ έπαυεν αβτό
τό κακόν όνειρον. Αί ήμέραι όμως έγένοντο μήνες καί οί
μήνες έτη. Είς τήν οικίαν του τόν έπερέμεναν ή σβύζους
καί ό υίός του. "Η έργασία του ως οικηγδρου διελύετο.
Μετά κίερίας έλεγεν άργότερον: "Εβοήθησα πολλούς"μήνας
όμως άπτελεί αβτό βλακείαν".

"Ό θεός Κων/νος όέν τόν έβοήθησεν

Ό Δρ.Μέρτεν έσκέφθη καί τόν "Ελληνα Πρωθυπουργόν
ό όποιος τότε ήτο ό άγνωστος θεός Κωνσταντίνος, τήν
ώραν άξούβλαν καί τόν σβύζόν της Μαρην. "Εκίευν ότι
όδ του προσέφεραν βοήθειαν, άλλά ματαίως.

Σήμερα οφάται να λεχθή ότι ο Μέρτεν άφείλει την ελευθερίαν του εις την ύπαρξιν μιας γραφομηχανής εις τόν οδλαμον της φυλακής του. Μετά πολλού κόπου οί του είχε δοθή ή άδεια όπως την χρησιμοποιήση εντός των φυλακών και προσπαθήσει να άποδείξη την άνωθήκη του.

Παρά του άρ. Ζέλε, ο όποτος τόν έστειλεν εις την 'Υπηρεσίαν Διώξεως 'Εγκληματιών Πολέμου και εις την πραγματικότητά εις τήν φυλακήν ο Μέρτεν σημειώνει τό έξης εις τό ημερολόγιόν του: 'Ο Ζέλε μετέχειρσθη ώς και άπειλώς δια νά με κατευνάσθ.

Δέν έφείλα να άναφέρω λέγων περί όποιόδήποτε Στρατηγού ή άξιωματικού. Εντός άλλου οί παρουσιαζόμενοι εις τό δικαστήριον εις τό Βερολίνον, οί δικασταί του όποιου ήσαν όλοι πρώην έφεδροί άξιωματικοί. 'Εάν τυχόν κατάστα έναντί ν των άξιωματικών οί ήσανόμην σύντομα τό έπείγει-ρα της πρόξω, μου. Οί δικασταί του Βερολίνου οί μου τό έξεπλήρουν.

Οί δικηγόροι του Μέρτεν άρ. Χάινερμαν και άρ. Πόσσερ κατέβαλον προσπάθειας διά την 'Εσχην. -αί ο άρ. Γκούσταβ Χάινερμαν, βουλευτής του σοσιαλιστικοκρατικού κόμματος έκίνησαν γην και ούρανόν δια νά έπιτύχρ την άμεσον άπελευθέρωσιν του Μέρτεν.

1α Μόνον κατόπιν της χορηγήσεως της άπαγωγής πιστώσεως 300 δισεκατομμυρίων τόν Νοέμβριον του 1958 έκ μέρους της Γερμανικής Κυβερνήσεως εις την 'Ελληνικήν Κυβέρνησιν ώς άναφέρουν οί μεμνημένοι- έφηφίσθη νόμος, βάσει του όποιου έπαυσε ν ή όδωσι των έγκληματιών πολέμου έν 'Ελλάδι, έκτός έκείνων, οί όποτοι εύρίσκοντο ήδη εις 'Ελλάδα.

'Ητοι: Όλοι αί άλλοι όποθείσι, οί τεματίζοντο, ο Μέρτεν οί οί κατεδικάζετο. 'Ο έν 'Αθήναις Γερμανός Πρόξω, άρ. Ζέλε, ο όποτος τό έτος 1952 εις Αδντμπουργκ επί παραδείγματι έχαρκτηρίζε την έκτέλεσιν της εις θάνατον καταδικαστικής, άποφάσεως των πρώην άνωτέρων άξιωματικών των Ε.Σ ώς άπάνθρωπον, ηόχαρξισθη τόν 'Ελληνα Πρωθυπουργόν έν όνόματι της Γερμανικής Κυβερνήσεως δια την έξαιρετικώς μεγάλωφον αούτην σιδάιν.

packt

Ein Exklusivbericht für das „Hamburger Echo“ von Claus Menzel

Dr. Max Merten

Foto: dpa

... gab, von Ministerialdirektor Dr. Merten, der erst später sogar zum Staatspräsidenten — beim Bundesgerichtshof inzwischen, aber wieder zum Präsidenten gebracht hat. Dieser Dr. Merten war dann zusammen mit dem Griechen-Generalsekretär, der — Bonner Gerichten zufolge — nicht nur von dem Athener Anwalt Dr. Matsoukas, sondern auch von einer recht attraktiven „Sekretärin“ begleitet war, zu verhaften.

Merten: „Totis hatte ein ganzes Paket Akten gleich mitgebracht“. Drei Tage lang sollen sie in der Gefängnisverwaltung des bundesstädtischen Hauptgefängnisses liegen geblieben sein.

gab es nicht

Moment im unklaren darüber gelassen, ob das man die Akten „auf Eis legen“ würde.

Totis brachte es zustande, daß das griechische Parlament im Jahre 1952 ein Gesetz verabschiedete, das vorsieht, daß alle Verfahren gegen deutsche Kriegsverbrecher auf griechischen Boden eingestellt werden, wenn die deutsche Justiz die Fälle aufgreift. Der Griechische war es zuzufinden, jedenfalls zum ersten. So zufrieden war er, daß er die Zahl der der Bonner Ministerialdirektoren überlassenen Akten auf null erhöht haben soll.

Ob Quittungen des Rechtsführers Totis für „gebildete Urkunden“ vorliegen, prüft man zur Zeit bei der üblichen Hausdurchsuchung des Finanzbereichs der Bundesregierung, wie eine Stelle des Bundesrechnungshofes auf Anfrage des Dr. Merten versicherte.

Während in Deutschland die Kriegsverbrechen in „Vergangenheit“ geraten, wollten Anwälte der bürgerlich-republikanischen Botschaft im schönen Helios zu berichten, daß Totis schließlich zuerst telefonisch, schließlich sogar persönlich vorgestellt wurde, um sich nach dem Stand der doch andererseits anstehenden Verfahren zu erkundigen.

Freiheit: Es gab keine Verfahren. Die Deutschen, mittlerweile über die NATO mit den Griechen verhandelt, schickten nicht einmal Einstellungsgesuche. Doch die griechische Presse unterzog den Totis schließlich einem so hochgradigen Verhör, daß er schließlich im Sommer 57 beschuldigt, lieber das Gesetz aus dem Jahre 1952 zu ignorieren, als das selbst für griechische Verhältnisse gut detektierte Pönen im griechischen Justizpalast zu zahlen.

in Testfall“

Verhandlungsbereit hatte, gut zu sein. Der antizipierte Untersuchungsprozess.

„Ja, der Meißner konnte nur Ihre Befehle ausführen, dann bleiben Sie mal hier!“

Sprach- und Sorge dafür, daß Merten sein Handzettel mit einer Extrablatt im Averoff-Gefängnis verbleiben sollte.

Merten sollte diese 1,60 x 2,10 Meter große Zelle erst nach 11 Monaten Haft wieder verlassen. Merten hatte die Kriegsverbrecherzentrale nur auf Rat des Legationsrats Dr. Schocke aufgesucht. Merten später: „Schocke

sagte mir: Sie sind ein Testfall gewesen.“

Am 21. April 1957 war Merten von dem Sekretär der griechischen Kriegsverbrecherzentrale in Athen verhaftet worden, am Morgen des nächsten Tages hatten die Redaktionen griechischer Zeitungen keine Sorge um ihre Schlagzeilen: „Hitlerische Bestie gefangen“, beispielsweise, war eine Formulierung, die man im Vergleich als milde bezeichnen kann. Von diesem 28. April 1957 bis zum Prozeß im Februar 1959 verging nicht ein Tag, an dem nicht Neugierigen zum Fall dieses „Kriegsverbrechers“ zu lesen waren.

„Eine Maßnahme des Dr. Merten“

Den Rekord erreichte die Zeitung „Lichter“, als sie aus einem Buch, das 1952 über bulgarische Grenzflüchtlinge in Griechenland während des Krieges berichtet, eine Fotografie reproduzierte, die an Landstrafenbüchsen aufgehängte griechische Geflüchte zeigte. Die Bildunterschrift verkündete: „Eine Maßnahme des Dr. Merten“.

Onkel Konstantin half ihm nicht

Dr. Merten dachte auch an den griechischen Ministerpräsidenten, der damals noch der schlichte Onkel Konstantin war, an die schöne Dokosa, an ihren Mann Makis. Sie würden ihm helfen, hatte er; doch die Hoffnung war vergeblich.

Heute kann man annehmen, daß Merten seine Freiheit allein der Existenz einer Schreibmaschine in seiner Zelle verdankt, und der unter viel Mühen erzwungenen Erlaubnis, sie zu benutzen. Aus dem Gefängnis heraus versuchte er, seine Unschuld zu beweisen. Über Dr. Schocke, der ihn zur Kriegsverbrecherzentrale und damit praktisch ins Gefängnis geschickt hatte, notierte Merten in sein Tagebuch: „Schocke hat mich (auch) handfester Drohungen bedrängt, um mich gegen Merten zu stellen, als wäre nur Merten ein Verbrecher, irgendein Wort gegen einen General oder gegen einen Offizier zu sagen! Demnach kenne ich in Berlin vor das Schwurgericht, die Richter seien alle Reserve-Offiziere, und wenn ich dann gegen die Offiziere geteilt hätte, dann würde ich schon sehen, was ich davon hätte. Die Berliner Richter würden mir das schon heimzahlen.“

Mertens Anwälte Dr. Dr. Heilmann und Dr. Pömer bemühten sich von Essen aus, und Dr. Gustav Teinmann, der sozialdemokratische Bundestagsabgeordnete, setzte in Bonn alle Hebel in Bewegung, um die Freilassung Mer-

Merten war zunächst gelassen. Vor einem Gericht würde er nicht nur seine Unschuld beweisen können. Mithras, so dachte er, könnte ihm der Nachweis gelingen, daß es seinen Leidenzen zu verdanken war, daß tatsächlich 13 000 der insgesamt 98 000 Sabotik-Juden die deutsche Besatzungszeit überlebten.

Er erinnerte sich der Dankschreiben griechischer Mütter, deren Söhne er vor der Kaskation gerettet hatte, an die feierlich bewegten Gesichter der Juden, denen er durch Warnungen, „Perfidei“ und vielerlei Maßnahmen das Leben erleichtert und vielleicht sogar gerettet hatte. Er dachte an den Schweizer Prof. Dr. Burkhardt, an die Italiener Cetrucio, Merti und Zamboni, an alle die, die in dieser Zeit mit ihm zusammen gearbeitet und mit ihm zusammen alles versucht hatten, die größten Auswüchse des Wollens-Terrors zu mildern. In ein paar Tagen, so dachte er, wird dieser Spuk vorbei sein. Aus den Tagen wurden Monate, aus den Monaten wurden Jahre. Zu Hause wartete seine Frau, sein Sohn. Seine Praxis fiel auseinander.

„Ich habe vielen geholfen“, sollte er später einmal bitter sagen. „Ich frage mich, ob das nicht eine Demutheit war...“

tens so schnell wie möglich durchzusetzen.

Nur, über den Umweg eines kräftigen Kredits von 300 Millionen Mark, die die Bundesregierung im November 1954 der griechischen Regierung schließlich zur Verfügung stellte, so berichten Eingeweihte, kam ein Gesetz zustande, das vorsah, alle Verfahren gegen Kriegsverbrecher auf griechischen Boden einstellen, mit Ausnahme derer, in denen sich die Angeklagten auf griechischen Boden befinden. Mit anderen Worten: Alle anderen Verfahren sollten eingestellt, Merten aber verurteilt werden. Der deutsche Botschafter in Athen, Dr. Berlin, der im Jahre 1953 in Landberg bestiegene die Vollstreckung der Todesurteile gegen ehemalige Sabotik-Juden, die „Ausschussmitglieder“ bezeichnet hatte, dachte dem griechischen Ministerpräsidenten im Namen der Bundesregierung für diese außerordentlich großzügige Haltung...

Wird fortgesetzt

Lesen Sie morgen:

Prozessbeginn am 19. Februar 1959 — „Du Mörder, Lump...“ — waren die Begrüßungsworte

Φόρβερτς 7.10.1960

.....

..... Δέν αποτελεί μυστικόν ὅτι ἀπὸ τῶν τελευταίων ἑλληνικῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαΐου 1958 ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς χώρας περιῆλθεν εἰς ἀδιέξοδον. Αἱ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν διεξάγονται σχεδὸν ὁλῶς ἐξαίρεσιν μεταξύ τῆς δεξιᾶς, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς (τῆς ἰσχυροτέρου κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.) Τὰ ἀστικά κόμματα εἶναι διηρημένα εἰς πολλὰς μικρὰς ομάδας. Πамβανομένου ὑπ' ὅψιν τοῦ ὡς ἄνω γεγονότος, ἀκόμη καὶ συντηρητικοὶ κύκλοι θεωροῦν τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν ὡς προσωρινὴν λύσιν. Ἡ προσωρινὴ αὕτη κατάστασις ἐστηρίζετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πρωθυπουργοῦ.-

Μαδιουνογιο

Φόρβερτς 7.10.1960

AMBASSADE ROYALE DE GRECE

IN ALLEMAGNE

..... Οκτωβρίου 1960

..... Δέν αποτελεί μυστικόν ότι από τῶν τελευταίων
 ἑλληνικῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαΐου 1958 ἡ πολιτική κατάσταση τῆς χώρας
 περιῆλθεν εἰς ἀδιέξοδον. Αἱ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν διεξάγονται
 σχεδόν δίχως ἐξαίρεσιν μεταξύ τῆς δεξιᾶς, ἡ ὁποία εὐρίσκεται
 εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς (τὸ ἰσχυρότερον
 κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.) Τὰ ἀστικά κόμματα εἶναι διηρημένα εἰς
 πολλὰς μικρὰς ομάδας. Παμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ὡς ἄνω γεγονότος,
 ἀκόμη καὶ συντηρητικοὶ κύκλοι θεωροῦν τὴν σημερινήν κυβέρνησιν
 ὡς προσωρινήν λύσιν. Ἡ προσωρινὴ αὕτη κατάσταση ἐστηρίζετο
 εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πρωθυπουργοῦ.-

δημοσιεύματα τῆς ἐφημερίδος

μέ τὴν ὁδόθεσιν MERTEN.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Πρόεδρος

G. S. Γουλάστας

AMBASSADE ROYALE DE GRÈCE
EN ALLEMAGNE

Βόνη τη 8 'Οκτωβρίου 1960

'Αρ.Πρωτ. 3593 - Α/Ι

""Υπόθεσις MERTEN""

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	
ΕΜΠΛΕΤ. ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΑΤΩΝ	
Ημερομ.	12 ΟΚΤ. 1960
Αρ.Π.	48806
Εκτελεστικός	ΙΓ

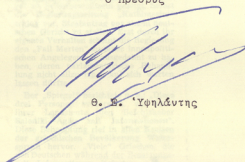
Πρδς

τδ Β. 'Υπουργείον 'Εσωτερικῶν
Γραφεῖον Κυβ. 'Υπουργοῦ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
11 ΟΚΤ. 1960
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΩΝ

"Εχω τήν τιμήν νά ἀποστείλω ὑμῖν, συνημμένως, ἀπόκομμα
τῆς ἐφημερίδος ""VORWARTS"", ἥτις ἐκδίδεται καθ' ἐβδομάδα ἐν
Βόννῃ καί εἶνε ὄργανον τῆς 'Αντιπολιτεύσεως (SPD), περιέχον
δημοσιεύματα τῆς ἐφημερίδος ""'Ηχώ τοῦ 'Αμβούργου"" σχετικῶς
μέ τήν ὑπόθεσιν MERTEN.

Εὐκλειθέστατος
'Ο Πρέσβυς

Θ. Β. 'Υψηλάντης

Peinlich, peinlich für Athen...

Deutsche Zeitungsberichte haben die Unruhe ausgelöst

Der griechische Mitarbeiter des „Vorwärts“, Dr. Basil Mathiopoulos, der während des zweiten Weltkrieges der Widerstandsbewegung seines Landes angehörte, nimmt hier zu Vorwürfen gegen namhafte Mitglieder der Athener Regierung, die kürzlich in der deutschen Presse erhoben wurden, Stellung:

In den Spalten des „Hamburger Echo“ und des Nachrichtenmagazins „Spiegel“ sind in den letzten zwei Wochen Behauptungen des Berliner Rechtsanwaltes Dr. Max Merten erschienen, denen zufolge der griechische Ministerpräsident, K. Karamanlis, der griechische Innenminister, D. Makris, dessen Frau und der Staatssekretär im Verteidigungsministerium, Themelis, während der deutschen Besatzung laufend Informationsmaterial an die deutschen Militärbehörden in Saloniki geliefert haben sollen — gegen entsprechende Vergütungen aus den in Griechenland beschlagnahmten Vermögenswerten der Juden. Dr. Merten war während der deutschen Besatzung in der Militärverwaltung in Saloniki tätig, wurde im vorigen Jahr von einem Athener Militärgericht zu 25 Jahren Gefängnis verurteilt und 9 Monate später amnestiert.

Die deutschen Justizbehörden, denen Dr. Merten dann übergeben wurde, haben gegen den Berliner Rechtsanwalt

Die griechische Opposition und die ihr nahestehende Presse haben allerdings ausdrücklich verlangt, daß eine Strafanzeige vor deutschen Gerichten erfolgen solle. Der Ministerpräsident hat bis jetzt noch keine juristischen Maßnahmen ergriffen. Wie die Londoner „Times“ am 3. Oktober berichtete, geht „ein politischer Sturm über Athen“ hinweg. Die Veröffentlichungen versprechen zu einem politischen Fall zu werden. Es ist kein Geheimnis, daß seit den letzten griechischen Parlamentswahlen im Mai 1938 die Politik des Landes zunehmend in eine Katastrophe geriet. Die parlamentarische Auseinandersetzung wird fast ausnahmslos zwischen der regierungstragenden Rechten und der äußersten Linken (der stärksten Oppositionspartei) geführt. Die bürgerlichen Parteien sind in mehrere kleine Gruppen aufgespalten. In Anbetracht dieser Tatsache sehen selbst konservative Kreise in der augenblicklichen Regierung lediglich eine provisorische Lösung. Dieses Provisorium hatte nach außen hin eine Stütze in der Person des Ministerpräsidenten. Der Durchschnittsbürger Griechenlands dürfte von den Vorwürfen Dr. Mertens, was Karamanlis betrifft, kaum überzeugt worden sein. Die griechische Regierung hat jedoch in ihren ersten Stellungnahmen eine gewisse Nervosität nicht verbergen können und einen deutlichen Mangel an Selbstbewußtsein gezeigt. Selbst die Regierungsz Zeitung „Kathimerini“ schlug vor, Strafantrag vor einem deutschen Gericht zu stellen. Erst durch ihr eigenes Verhalten scheint die Regierung den „Fall Merten“ zu einer innenpolitischen Angelegenheit ausgedehnt zu haben, deren parlamentarische Behandlung nicht allzu lange auf sich warten lassen dürfte.

Der „Spiegel“ berichtete u. a.: „Diese drei Personen versorgten, wie viele ihrer Landsleute, den Befehlshaber Saloniki—Agäls mit Informationen“. Diese Behauptung rief in allen Kreisen der griechischen Bevölkerung Widerspruch hervor. Viele Griechen, die Deutschen während der Besatzungszeit Informationen lieferten, gab es überhaupt nicht. Vielmehr darf Griechenland als dasjenige Land bezeichnet werden, in dem während des zweiten Weltkrieges am wenigsten kollaboriert wurde. Die in diesem Zusammenhang ebenfalls erhobenen Vorwürfe gegen den Generalstaatsanwalt von Athen, Dr. Toussis, hatten nie eine Chance, von irgendjemandem in Griechenland ernstgenommen zu werden. Dr. Merten hat

inzwischen erklärt, daß er für die Vorwürfe gegen Dr. Toussis nicht verantwortlich sei.

Die „Affäre Merten“ hat, obwohl sie von der griechischen Bevölkerung mit großer Skepsis betrachtet wird, dennoch für die griechische Regierung eine sehr unangenehme Situation geschaffen. Interessant ist in diesem Zusammenhang, daß die unabhängige Tageszeitung „Do Vima“ an den König den Appell richtete, seinen Auslandsaufenthalt vorzeitig abzubrechen und nach Griechenland zurückzukehren. In politischen Kreisen Athens begrüßt man die Stellungnahme der deutschen Regierung zu den Behauptungen Mertens. Das letzte Wort wird allerdings die griechische Justiz haben. Der innenpolitischen Opposition scheint zumindest im Augenblick wenig daran gelegen zu sein, die durch die Vorwürfe Dr. Mertens entstandene Lage zu einer politischen Krise zu treiben. Allgemein gibt man in Griechenland der Hoffnung Ausdruck, daß diese Affäre ohne Auswirkungen auf die freundschaftlichen deutsch-griechischen Beziehungen bleiben möge.

Nach wie vor Darmol!

Warum erst lange experimentieren?

Einfach

DARMOL

sehen. Seit Jahrzehnten hilft es Millionen. Darmol mit Phthalol enthält zwei Wirkstoffe:

der eine verstärkt die natürliche Darmbewegung auf völlig unerschöpfliche Weise, weil

der andere gleichzeitig durch Anregung der schleimabsondernden Becherzellen in der Dickdarmwand für glatte, leichten und weichen Darminhalt sorgt.

Daher die überaus milde und völlig reizfreie Wirkung von DARMOL ohne jede kolikartige oder schmerzhafte Begleiterscheinung.

NIMM DARMOL - DU FÜHLEST DICH WOHL

unterdessen ein Ermittlungsverfahren eingeleitet. Innenminister Makris und Staatssekretär Themelis haben bereits bei der Staatsanwaltschaft in Athen Strafantrag wegen Verleumdung gegen Dr. Merten und die Herausgeber der deutschen Zeitungen „die seine Behauptungen wiedergegeben hatten“, gestellt.

ten und Chinesen läßt der indonesische Präsident Sukarno regelmäßig ganze Vier-
 sammen. Ein indonesischer Soldat (unser Bild) hält junge Menschen in Schach,
 sch erscheinen. Auf dem Plakat im Hintergrund wird zu einer Säuberung ande-
 ut zu!", nämlich beim Fegen der Straßen.

Foto: Breyer

land

agen über Scarborough

branden die Wogen auf Labours Parteitag

eine Konfusion, die Persönlichkeiten zu-
 sammenführt, die normalerweise nie an
 demselben Strang ziehen würden, um
 nach Lösungen zu suchen.

Einer dieser Versuche wurde ent-
 nommen von dem linken Richard Cross-
 man und dem rechten George Brown
 auf der Basis, daß die (von diesen bei-
 den ausgearbeitete) offizielle Wehr-
 politik der Partei, "die Gaitskell-Linie",
 die ausdrücklich Großbritanniens Ver-
 bleiben in der NATO fordert, wohl ver-
 einbar sei mit der "Cousins-Linie",
 deren Grundpfeiler der Austritt aus
 einem auf Kernwaffen beruhenden
 Bündnis ist. Ein ähnliches Versuche

das Verzweifelte dabei ist, daß viel-
 leicht mit Ausnahme des äußersten
 linken Flügels, der Gaitskell auf jeden
 Fall beseitigen, und des äußersten rech-
 ten Flügels, der ihn für seine eigenen
 Zwecke benutzen will, der Gewissens-
 konflikt so absolut ehrlich und auf-
 richtig ist. Sogar die große Masse der
 Kernabrußer will brennend gern, daß
 Gaitskell bleiben soll — doch ihre Poli-
 tik soll er treiben.

Zwei weitere Probleme überschattet
 der Streit um die Wehrpolitik, von
 denen jedes an sich genügt hätte, den
 Parteitag zutiefst aufzuwühlen: die
 Forderung, die

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ Κ. ΜΑΚΡΗ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΚΜΑΙΕΥΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΙΣΧΝΑΙ ΥΠΟΧΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΧΑΝΙΑ, 10. (Τού ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ σκοτεινὴ καὶ περιπλεγμένη ὑπόθεσις Μάρτην κατεβλήθη προσπάθεια ἀπὸ τῆς γῆρας ἐκὼ καὶ λαβὴ κατὰ τρόπον ἐξέως πρωτότυπον, εἰς τὸν χρόνον τοῦ συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Τοῦτο τὸ θύλακα ἐπετάχθη διὰ τῆς ταχυδακτυλογραφικῆς διαδικασίας τῆς ἐπιβολῆς ἐνὸς ἐφελισματος ἀπαλλοτρίωσης πάσης μορφῆς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τὴν κυβέρνησιν.

Ὁ νῦν δῆμοργος Λαρίσης καὶ Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, κηρύσσων τὴν ἐναρξιν τοῦ συνεδρίου καὶ μετὰ συντόμον χαρτισμὸν πρὸς τὴν φιλοβασιλεῦσαν πόλιν καὶ τοὺς παρευρισκομένους Γιουγκοσλάβους ἀντιπροσώπους εἰσάγων, ἀμφηδίας, εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μάρτην καὶ διακρίβη—ισχυρίζομενος διὰ λογαριασμὸν τοῦ συνεδρίου, τὸν 120 ὁμιλῶν καὶ τῶν 6,000 Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος — τὸν ἀπετροπισμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τῆς παρτίδος, καὶ τὴν συμπεριφορὰν καὶ συμπαράστασιν του πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς γῆρας καὶ τὸν ἐξαιρετὸν ἥθους, χαρακτῆρος καὶ ἡθικῆς ὑπερηφάνειας ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μακρῆ.

(Σ. Σ.): Τὸ πλήρες κείμενον τῆς σχετικῆς περιγραφῆς τοῦ κ. Κατσηγιάννη καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Μακρῆ δημοσιεύεται κατωτέρω).

Τὸ ἀπεροσφίον τοῦ κ. Δημότρου Λαρίσης καὶ προέδρου τοῦ συνεδρίου καὶ ἐκὼ ὁ κ. Μακρῆς ἐκλίνε συγκατανοήτως τὴν ἀπορῆν ἐκμεταλλώσας τὴν δόξαν, ὅπου καὶ ῥημωκέτο ἀνοήτερον ὑπὸ παραγόντων τῆς ΕΡΕ ὡς δημοκράτημα ἀπιστοσύνης πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω δίδεται αἰ., ὡς ἐπίσημος διατύπωσις, εἰς ἐφελισμα, εἰσαχθέντων παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸ Σινέδριον. Τὸ ἡγετικὸν ἀκροατήριον τοῦ κ. Κατσηγιάννη, 1. 200 ὅπου πληροῦντα τὰ καθήκοντα τοῦ κινήματος ἐκείνου, εἰς ἑλπίαν, ἀπορρίπτεται ἀπὸ 102 μόνον συνέδρους, ἀλλὰ ἀπὸ πλείους κρατικῶν ἐπισήμων ὑπαλλήλων, παραγόντων καὶ βουλευτῶν.

Διαβασθεὶς τὸν πρόεδρον κ. Κατσηγιάννην εἰς τὸ δῆμα ὁ ὑπουργὸς κ. Μακρῆς ἀναγνώσκει αὐτὸν διὰ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἐκβλήσαντος καὶ ἐβλήσαντος μετροπολίτου, ὅτι ἡ ἀθήρεα καὶ τὸ πρεσβύλιον τοῦ συνεδρίου εἰν προφέρεται διὰ κώθεσιν αὐτῆς τῆς ἐκβλῆς ὑποθέσεως ἡ ὁποία εἰς ἄλλο πρεσβύλιον θὰ ἐκασθῇ καὶ εἰς ἄλλο θὰ εἴη τὴν λίσαν τῆς.

Ἀκούσας ὁ κ. Μακρῆς ἐπεκάλει ῥῆσιν τοῦ Εὐαγγελίου — περικλῆν σχετικῶν εἶν ἀναγνώσει προσηγορικῶς εἰς τὴν ἀνιστάσιν ὁ Θεοφιλότατος Κυβερνῶν καὶ Ἀποκατάσκει — κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι καλεσθὲν τὸ ὄργανον ἀνθρώπων ὑπαβουπῶν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐβεβαίωσε τοὺς συνέδρους ὅτι σήμερον δὲν εἶναι ἀπὸ τῶν καλῶν, ἀλλ' ὑπερκαταβουπῶν καὶ ἀφωγίζονται κενεὶ αἵματι πρὸς τὴν εἰς τὴν ἐκβλῆς τῶν συμπεριφορῶν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς ἡμέρας μὲθυσας, οἱ ὁποῖοι γράφονται καὶ τὴν νύκτα τακτικῶν, ἡ ὁποία ἀποκατασταται. Προσέθετον ὅτι μόνον ἀποκατασταται ἰκανοποίησις διὰ τὸν ἐκβλῶντα ὁδὸς εἶναι τὸ αἰσθημα τῆς ἐκβλήσεως τοῦ καθήκοντος

καὶ ἡ ἀπαρὴ μὲ τούτοις ἀνοήτους ἀπεροσφίον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ (ἡγετικὸ τὸ Σινέδριον), οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐκτίσθη ἀντιπροσώπων καὶ γὰρ νύκτα τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝΙΧΡΑΙ ΚΑΙ ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΥΠΟΧΕΣΕΙΣ

Τὰ ἀνωτέρω ἀπετέλεσαν τὴν πρῶτην μὴδ ἀλλοτρίαν σειράν ἀπὸ τῶν ἐκβλήσεων, τὰς ὁποίας παρῶσαν τὸ πρωτότυπον ἀπὸ συνεδρίου, διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν προβλεπόμενων τῆς ποικίλης αὐτοδιοικήσεως. Ἐπεκρίσεν ὅμως πάσαν ἄλλην ἐκβλήσιν τῆς πρώτης ἡμέρας ἐντυπωσιάζουσα ἀκρίβεια, περισσοτέρων καὶ ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῶν τῶσαν προπαγανδιστικῶν κυβερνητικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων. Αὐτὰ ἀποτέλεσαν τὴν δευτέραν ἐκβλήσιν τοῦ συνεδρίου, τὴν ὁποίαν προσέφερε ἡδὲ ἀντιπροσώπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μακρῆς καὶ συνεπλήρωσε σήμερον ὁ ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιπράντης.

Τὰ τῶσαν διασημωθέντα εἰς τὰς μετέωρα συνίστανται εἰς τὰς ἑξῆς υποθέσεις:

1) Ἐξασφάλισις νέων πόρων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀναγομένων ὡς ποσότητων ἡ εἰς ἑλπίδας εἰς 150—200 ἐκ., ὅπου καὶ διὰ τὰς 6000 Δήμων καὶ κοινοτήτων.

2) Ἐξασφάλισις τῆς συνεισφοράσεως τῶν δημοτικῶν τῶν ἀπὸ ἀναγινωσκῶν κοινῆς ἀρετῆς ὡς ἡ ΔΕΗ ἢ ἡ Ἑταιρία Ὑδάτων.

3) Ὑπόστασις θελήσεως τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων.

4) Ὑπόστασις νὰ ἰκανοποιηθῶν τὰ αἰτήματα διὰ ἀπαλλοτρίωσιν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῶν ἑλλήνων τῆς κεντρικῆς διοικήσεως καὶ τέλος ἀποφῇ τινα περὶ μελέτης διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑποκατασκευῶν εἰσφοράσεως τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν κ. Μακρῆν θὰ ἀποσπῇ καὶ σήμερον καὶ θὰ συνεπλήρωσεν ὁ ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν. Ὁ κ. Ἀλιπράντης ὅμως οὐδὲν ἐπὶ τοῦ θέματος εἶπε σήμερον, προεισθεὶς νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς συνέδρους τὴν λογικὴν τὸν ὁρθοῦν καὶ κρατικὸν προϋπολογισμὸν.

Τὰ μέτρα αὐτὰ τῆς κυβερνήσεως προκαλοῦσαν εὐρυτάτην ἀπονοήτως καὶ μεταῦ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ σέβηλα κατ' ἑλπίαν, δοῦμεν ὅτι τὰς δημοσίας ἐκβλήσεις τῶν ἀντιπροσώπων φαίνεται νὰ διέτῃ ἡ φοβία, ὅτι τὴν ἐκβλήσιν τῶν, μὴ ἀρέσκουσι εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἐκὼ παρόντας καὶ συναρῶς παρεμβαίνοντας καὶ καταβουπῶντας τὸ σινέδριον διαβλητικῶς καὶ γεωμετρικῶς τοῦ ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, θὰ εἴη διαμεμεσάται συνειστέον ἐπὶ τοῦ δῆμου τῶν, κατὰ τὴν διανομὴν τῶν καὶ βουλευτῶν, ἡ ὁποία γίνεται πλείον ἀδυσχελεῖται καὶ κατ' ἀρέσκουσαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς δῆμους πού τῆς εἶναι συμπαιθεῖ.

Παρὰ ταῦτα σειρά δὲμῶν ἀντὶθεν εἰς τὸ ἔθνος διὰ νὰ κατηχηθῶν τὰς ἐλλογίας, ὡς ἀποφῇ καὶ ἀνταρῶν καὶ πολλοὶ διεκρίτως προσηγορικῶς ἐκβλήσεως, εἰς

μας. ΟΛΥΜΠΙΟΝ (Παριζιανόν.) Έγχελε-
μα από δώματα της Βουλώνης. ΠΑΛΛΑΣ
(Παριζιανόν.) Συνωστισμός στη ζούγκλα.
ΣΑΡΩΝΙΚΟΙ (Παριζιανόν.) Μετά την θ-
μορτία ΣΠΑΕΝΤΙΤ (Παριζιανόν.) 'Η ή-
δονή της θμορτίας. ΤΕΡΨΙΘΕΑ 'Ο
σπαρτήρας ήταν προδότης. ΦΑΝΤΑΣΙΟ
(Φραντσίος.) Ρομπότ του Δαυίν. ΧΑ-
ΡΑ (Χαλκός.) Κορτομάζης.

Β' ΠΡΟΒΟΛΗ

ΝΑΥΣΙΑ (Θύλακος) Το λιμάνι της θ-
μορτίας. ΟΛΥΜΠΙΚ 'Ο παρόλος θμορ-
τωτής. ΦΩΣ Συμμερία του μύρου θμορ-
κωντα.

Α

ΑΙΓΑΝ (Ταρπου.) Ιαλόςδα του π-
θου. ΑΛΚΑΖΑΡ (Νικολός) Ταξιαρχία
θωάννου. ΑΝΘΩΙ (Ταρπου.) ΟΙ ΨΙ Ιου
δισχαι. ΑΝΗΙΤΑ (Π. Κασινός) 'Ο
θωάννης του λήτομα της Τρόπια της
'Αγγλίας. ΑΠΟΛΛΩΝ (Νικολός) 'Η γυ-
ναίκα με το φλογρό κορμί. ΑΠΟΛΛΩΝ
(Συν. Απολλ.) Αδελφός. ΑΣΤΡΟΝ
('Αρσέλης) Είμαι πρότερος της 'Ερ-
Μηί 'ΑΙ. ΑΥΡΑ (Παριζιανόν) 'Ο σολ-
δός του δόν λήτομα ποτί. ΒΙΚΤΟΡ (Κο-
ρτομάζης) 'Ο ζυλορότοτος. ΕΙΣΕΡΟΙ
(Νικολός) 'Η αλκότη της θρήνης. ΛΟΥΣ
(Ταρπου.) Χατζή Μουράτ. ΟΛΥΜΠΙΑ
(δδ. 'Ανατολ.) Διά αγάπες, δύο κό-
σμος. ΟΡΦΕΥΣ (Νικολός) 1000 τούτες
και ένα κορίτσι. ΠΑΛΛΑΣ (Νικολός)
'Ο δν' άρσ. Ι θωάννης της 'Ερ-
Μηί 'ΑΙ. ΠΟΠΙΚΟ (Κορτομάζης) ΑΙ δίκαι
'Εντάλει. ΡΕΣ ('Αγ. Δαυίν.) 'Ο φου-
τορής της θης Αμφόλης. ΙΤΑΡ (Νι-
κολός) Αποσταλτής της Σαγγής.

Β' ΠΡΟΒΟΛΗ ΘΕΡΙΝΟΙ

ΑΓΑΠΗ Θάλαρα. ΑΘΗΝΑΙ 'Αρσένης
του κόσμος. ΑΘΗΝΑΙΑ 'Ενας μονόχο δδ
ζήης. ΑΙΑΣ Τό φτωχόκρητος. ΑΙΘΑΙΑ
Κασπία θμορτίας. ΑΚΡΟΝ Ιαλόςδα
της ζούγκλας. ΑΛΙΝΤΑ 'Ανταρσία στην
κασπία καλόςδα. ΑΛΚΑΖΑΡ 'Ο θίος φ-
πός την Κασαδδ. ΑΛΙΟΣ 'Εξοχισμένη
κλίσας. ΑΝΝΑ Φωτορής των δύο θμορ-
των. ΑΝΤΙΝΕΑ Συνδύατα μούρου δα-
πών. ΑΠΟΛΛΩΝ ΙΙ δίκαι θμορτοκρητος
στην κλίσας. ΑΡΙΑ 'Υπόδους Κιόρων
ΑΡΙΑΔΗΝ ΕΘύμοι. Ιουταίζας. ΑΡΙΩΝ
'Ο 'Ηλίας του 16ου. ΑΡΜΟΝΙΑ Αρ-
στίς του αλόνος. ΑΣΤΕΡΙΑ 'Εγχελεμα
της θμορτίας πλός. ΑΣΤΡΟΝ Τριζά και
αί μισοτήρες. ΑΤΤΙΚΟΝ 'Η σκελή της
μούρας σκός. ΒΙΚΤΟΡΙΑ 'Ο θωορότος
της θρήνης από λουρά της. ΔΑΦΝΗ 'Ο-
μνος πυροβολήτης πλός. ΔΕΛΦΟΙ Αλ-
κός μισοτή τους. ΔΙΟΝΥΣΙΑ Χωριστά
τραπίζα. ΕΚΤΟΡ Τελιασία σφαίρα.
ΕΥΡΩΠΗ Γαλόςδα. ΗΒΗ Κορτίδα του
συντορτορής. ΗΒΕΤΡΑ Μορτορή Βο-
σπομώδα. ΘΗΣΕΙΟΝ Ουδίο καλύτερο
από τό μύμπος Χ. ΚΑΛΑΙΘΕΑ 'Ενα-
κρητοί του θωορότου. ΛΑΟΥΡΑ Ιτα-
σμένο βλός. ΛΙΖΕΤΤΑ Θύλα τδ ζήσης
μωμώδα. ΛΟΥΤΙΑΝΙΑ Πίθνα χίλως
φορής. ΛΟΥΙΣΑ Τό χρυσό σκουλαρίμα.
ΛΙΝΤΟ Μία πρσίτα από καρδί. ΛΟΥΣ
'Ηραυ θής κατόκοτος. ΜΑΞΕΤ Μι-
τό την θμορτία. ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΣ Φτω-
χόμωδα με την άσταλόντα γρηβή. ΝΑ-
ΝΑ Τελιακήμα του θωορότου. ΝΑΝΙΤΑ
Τό 39 βήματα. ΟΑΣΙΣ Μορτολή των
δ βίν. ΟΡΦΕΥΣ (δδ. Βουλιαγρ.) Πύρ,
γνή και θάλασσα. ΟΣΚΑΡ Κορτορής
της 'Ημισέληνου. ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ Θάλασ-

σάλας από τον Τζέρου Αιούς. ΠΑΛ-
ΛΑΣ (Παριζιανόν) Μορτολή σόνος.
ΠΕΡΟΥΣ 'Εφός Παριζιανόν. ΡΕΑ
'Εμπος, από βλός δ θωορότος. ΡΙ-
ΡΙΚΑ Τρις θμορτίας. ΣΙΣΣΥ Τό κνή-
γι της σάρκας. ΤΙΤΑΝΙΑ (Παριζιανόν)
Μούρας κρητορής. ΦΥΝΗ Ρός Τύλλας.

ΠΡΟΑΣΤΙΟΝ

ΑΒΑΝΑ Μορτομάζης κυρία με τό
μούρα. ΑΔΩΝΙΣ (Σαγγής) Μορτολή,
μορτολή πολυτάλως. ΑΛΙΟΣ 'Εγχε-
λεμα τδ κορίτσι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ 'Ενα νε-
ρό από Βαγγλός. ΑΝΘΩΝΗ Κατό-
κοτος με τό δύο πρόσωπα. ΑΝΘΩΥΠΟ-
ΛΙΣ Θωορότος τζής. ΑΡΙΑΝ Ιουταίζας
η τσιγγόνα. ΑΡΙΚΑ Ιουταίζας
του Πύρ. Ουδ. ΑΣΤΟΡΙΑ 'Αδελφί
Κορτομάζης. ΑΤΛΑΝΤΑ Μούρας άρσ-
τός. ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ιουταίζας του άρσ-
θής. ΕΡΜΗΣ Μούρας της Κορτορής. ΗΡΑ ΟΙ
ζωοτόρτες. ΙΩΝΙΑ 'Αποσταλτής. ΜΑ-
Ι-ΑΜΙ Θμορτορής κορτορής. ΜΥΡΙΑΝ
Σαγγή θρύν. ΜΙΝΑΚΙ Πυρτοκρητο
μωμώδα. ΝΤΑΛΙΑ ('Αγ. 'Ανταρ.) Δα-
μας του Ρία Γαρόντα. ΡΟΥΣ Τό θωο-
μα. ΤΙΤΑΝ Κόρτης Μορτορής. ΦΕ-
ΛΙΠ 'Υπόδους Παριζιανόν. ΦΑΡΕΝΤΙΑ
'Όταν σκεπώου το πολυθόλα. ΧΛΩΗ
Μορτορής από θία.

ΠΕΙΡΑΙΟΙ

ΑΚΡΟΠΟΛ 'Αθμορής με τό γαρίζα.
ΑΣΤΕΡΙΑ 'Εμτορής από τό μύμπος.
ΑΙΤΥ Γιγαντής δύο πολιταίς. ΔΩΡΑ
Ταξιαρχής του θωορότου. ΙΩΑΝΝΑ Ιου-
ταίζας από θωορό. ΚΥΠΡΟΣ Διά κα-
θόμα στη Ναυτική. ΛΟΥΣΝ Σαγγής
της Βορδής. ΜΑΡΙΑΝΝΑ 'Μορς του
βόλως. ΝΤΟΥΛΑ δ σκός μίση από τδ
χρυσό. ΟΑΣΙΣ 'Η Ιουταία γράφωτα με
αίμα. ΟΡΦΕΥΣ 'Ο 'Αλς ποσός και η
κρά φροσόν. ΙΤΑΡ Πέρινα λαλόςδα.
ΦΥΝΗ θς θμορτίας. ΧΑΡΑΥΓΗ Πα-
γίδα.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΚΥΨΕΛΑΚΙ

ΑΝΤΖΕΛΑ

ΑΝΕΣΙΣ

παίζουν

Συγχρόνως στο

ΘΕΡΙΝΟ

και

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ

περισσότερα
χιλιόμετρα

Υπόθεση Μέρντεν

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 8 ΟΚΤ. 1960

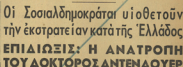
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ... "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

8-Οκτ. 1960

© ΚΑΜΠΡΩΝ: — Μέρντεν — εν!...

ΣΥΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕ ΥΨΗΛΟΤΑΤΑ ΙΣΤΑΜΕΝΟΝ ΜΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ

[illegible]

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

[illegible][illegible]

the 19th century. The author, a young man, is standing in front of a large, ornate building with classical architectural features like columns and arches. The building appears to be a grand residence or a public building from the late 19th century. The man is wearing a dark suit, a white shirt, and a dark tie. He is looking towards the camera with a slight smile. The background shows the facade of the building, which has multiple windows and decorative elements.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.
TEL: (312) 937-1234
FAX: (312) 937-1234
E-MAIL: info@uchicago.edu
WWW: www.uchicago.edu

Μέρος δεύτερον: η πειρατεία
Τού συγγράμματος κ. Γ. ΣΠΟΡΙΔΗ

ΕΛ ΤΙΣΡΑ
Τ. ΑΝΘΡΩΠΙΝ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: Αποφασίζοντας να αγοράσει ένα αυτοκίνητο, ο καταναλωτής πρέπει να λάβει υπόψη του όχι μόνο το κόστος της αγοράς, αλλά και το κόστος της λειτουργίας. Το κόστος της λειτουργίας αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους. Το κόστος της λειτουργίας αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους. Το κόστος της λειτουργίας αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους.

ΖΗΤΟΥΜΕΝΕΣ ΨΗΦΕΣ

— Ζητούμε, να είστε οι ψήφοι οι ίδιοι —

ΣΧΟΛΗ
ΔΙΔΑΣΚΕΤΕΣ ΠΡΟΛΟΓ
 ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
 ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗ ΠΟΛΕΥΣ
 Η ΠΟΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΥΣ

«ΠΟΥΡΦΙΝΑ» Α.Ε.
 ΑΛΛΗΛΗ ΑΡΙΘΜΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ

«Ανά της πωλείας της ίδιας τρέχουσας έκδοσης» οι έδρες
 Αλλάζει τις πωλείας κληθείς των τηλεφώνων 150
 Τηλεφώνων Γραφείων της Έταιρίας:

Τηλεφωνική Κέντρον πωλείας	30-151	νέος αριθ.	608-101
» » »	30-152	» »	608-102
» » »	30-153	» »	608-103
» » »	30-154	» »	608-104
» » »	30-155	» »	608-105
» » »	30-156	» »	608-106
» » »	30-157	» »	608-107
» » »	30-158	» »	608-108
» » »	30-159	» »	608-109
» » »	30-160	» »	608-110

Παρακαλούμε να είστε πολύ προσεκτικοί και να μην κάνετε λάθος
 με τις έδρες των τηλεφώνων. Η εταιρία «ΠΟΥΡΦΙΝΑ»

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΠΟΦΟΡΙΤΗ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
ΤΗΝ ΟΜΟΡΡΟΝ ΣΧΟΛΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΕΙΝ

Σαν παραμυθι
 ΑΝΘΡΩΠΩΣ ΑΣΗΜΑΝΤΩΣ ΜΕΤΕΤΡΩΜΑ

Μία μηχανή

είναι ο άνθρωπος...

Και όπως
 η κάθε
 μηχανή...

...έτσι και ο άνθρωπος
 λειτουργεί καλύτερα
 με την καλή μηχανή
 για να λειτουργήσει
 κανονικά και άψογα.

BITAM ΦΥΤΙΝΗ

από άγριο
 ζωικό σώμα

Ψάχνει για την άψογη διατροφή
BITAM-ΦΥΤΙΝΗ
 Προϊόντα ΕΛΛΑΔΙΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
 ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕ
 ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

ΑΝΟΙΧΤΗ
 ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕ
 ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΜΕΛΑΔΙΝΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
 «ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ» ΑΝΤΕΡΙΑ - ΚΑΛΗΜΕΝΗ ΘΕΩΡΗΣ
 «ΤΑΣ ΠΡΟΚΟΛΑΟΥ» ΚΑΛΟΚΑΙΡΕΤΕΣ

«Δεξιμή»

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
 ΜΕ ΤΗΝ Κ. ΚΙΤΣΟΝΗ

ΕΠΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ΤΑΝΗ ΠΑΡΑΔΩΜ

ΕΠΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ΤΑΝΗ ΠΑΡΑΔΩΜ

ΑΝΟΙΧΤΗ
 ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕ
 ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

Η ΓΩΝΙΑ
 ΤΗΣ
 ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
 Συναρμολογή 11 - Τηλεφωνία 1500

Η
ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ
 ΟΤΟ ΤΖΑΚΙ
 ΕΝΑΡΕΙΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
 ΧΡΕΙΣΤΟΦΑΝΗ ΚΑΡΔΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΕΔΡΟΣ»
 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΣΤΕ ΜΕ ΜΑΚΕΤΡΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ
 «Αντικείμενο 1000»

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΕΚΑΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΑΛΛΗ ΑΥΤΙΑ
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ

ΟΡΕΝΤΙΝΟΝ ΜΑΡΙΑ
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ

ΤΙΤΑΝΙΑ
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ

ΣΙΝΕΑΚ
 ΕΛΛΗΝΕΣ
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ

ΧΑΝΔΟΜΑΚ
 ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕ

ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ
εξετελέσθησαν εν Κουβα
ΝΕΑ ΣΦΟΔΡΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΛΕΙΤΡΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΗΠΙ

ΝΕΑΙ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ «ΕΠΗΓΚΕΛ»

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΣΥΝΕΠΡΑΞΑΝ εις τὰς ἄρπαγὰς ἐβραϊκῶν περιουσιῶν ΜΕ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

**Ἡδὴ κινουῦνται παρασκηνακῶς διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθοῦν αἱ στε-
νὰί σχέσεις των με σημερινούς ἰδύονοντας τῶν Ἀτλαντικῶν χωρῶν
ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΕΛΟΝ
Ἡ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΜΕΡΤΕΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΜΠΑΧ**

ΤΑ ΦΙΚΑΛΕΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΤΟΥΡΚΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ
ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΒΥΣΣΗΜΕΒΡΟΥ
ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΟΦΑΚΟΥ

ΑΠΟΚΥΝΤΟΝ ΕΙΣΕΙΣ ΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΠΑΡΑ ΠΕΡΟΛΑΜΒΗΝ ΕΛΛ. ΦΛΟΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΕΣ ΣΠΙΛΙΑΣ

ΕΦΟΝΤΙΣ ΤΩΝ ΟΥΤΑΜΟΝ ΕΡΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΔΑΛΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΣ ΤΗΝ ΚΕΡΤΡΑΝ
Ἡ ΔΙΚΗ ΕΣ ΤΟ ΚΑΙΣΤΡΟΠΟΛΙΣΜΟΝ

ΜΟΝΟΜΑΧΩ 2 ΚΡΗΤΟΝ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ
ΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΕΣ ΑΥΤΟΝ
Ο ΕΠΙΣΤΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΟΛΑΡΕΣ

ΑΝΑΤΡΕΦΟΝ ΟΥΚΑΝ ΑΝΕΤΡΑΦΗ
ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΑΔΕ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΑΥΤΟ ΝΕΚΡΟΙ ΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΡΟΝ

ΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΥΡΤΙΣΤΑΙ
Ἡ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΑΝ. ΠΕΛΑΓΑΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΥΡΤΙΣΤΑΙ
Ἡ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΑΝ. ΠΕΛΑΓΑΚΩΝ

ΠΕΝΤΕ ΤΡΑΥΜΑΤΑΙ ΑΥΤΟ ΚΑΡΕΚΙΣ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΕΣ ΚΑΘΟΝΤΟΝ

ΑΠΟΚΥΝΤΟΝ ΕΣ ΤΥΚΟΝΤΕ ΤΗΣ ΚΑΡΑΔΕ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΙ ΕΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ

ΡΕΚΑΡΑ ΕΣ ΤΥΚΟΝΤΕ ΤΗΣ ΚΑΡΑΔΕ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΙ ΕΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

**Ἡ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΕΡΤΕΝ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΗ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟΝ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΙΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ
Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΔΙΑΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ ΚΑΙ ΘΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΘΗ ΤΟ ΕΔΔΦΟΣ ΔΙ' ΕΚΛΟΓΑΣ
ΟΙΚ.Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΣΑΤΣΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ
ΔΙΕΚΟΝΗΣΙΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

**ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΚΟΥΡΦΗΣ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ
Ο ΝΕΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΘΑ ΕΞΑΝΤΛΗΘΩ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗΝ**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ο ΧΟΥΣΕΙΝ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ
ΣΑΜΠΟΤΕΡ ΕΙΣ ΣΥΡΙΑΝ
ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΖΕΡ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Η ΒΟΥΛΗ ΕΝ ΜΕΣΩ ΘΟΡΥΒΩΔΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΩΝ
ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΕ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΟΥ ΜΕΡΤΕΝ

Ἐπεκρίθη δριμύτατα ἡ κυβέρνησις διὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ θέματος
καὶ ἐζητήθη ἡ ἄμεσος ἀντικατάστασις τῶν κ.κ. Θεμελῆ καὶ Μακρῆ

«ΚΑΠΩΣ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΣ» ΔΙΣΘΑΝΕΤΑΙ
Ο ΑΥΤ ΚΑΘΩ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ «ΑΠΛΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ».

Η ΙΟΡΔΑΝΙΑ ΘΑ ΔΥΝΗΘΗ ΝΑ ΕΠΙΖΗΣΗ
ΤΟΝΕΙΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΧΟΥΣΕ'ΙΝ
ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΑΥΤΗΣΕΙΑΣ

Ο ΜΠΕΝ ΓΚΟΥΡΙΟΝ ΕΙΣΗΓΕΙΤΑΙ
ΤΗΝ ΜΕΤΑΤΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
ΑΠΟ ΤΑ ΑΒΙΒ ΕΙΣ ΜΠΕΕΡΣΕΜΠΑ

Ο = ΜΑΚ ΜΗΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ
ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΤΗΝ ΠΡΩΥΠΟΥΡΓΙΑΝ
ΘΑ ΤΟΝ ΔΙΑΔΕΧΟΝ ΠΙΘΑΝΩΣ Ο = ΜΠΑΤΣΕ

Η ΚΑΤΑΙΚΑ ΗΙΣΙΩΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΡΥΕΛΑΑΙ
ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΠΗ ΤΗΝ ΑΝΕΛΑΠΗΛΙΑΝ ΤΗ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΗΡΑ ΤΗΝ ΧΡΥΣΑΝ

POUR LE GÉNÉRAL
M. BILALIA MAFAR.

APRIL 1980
 ANDERSON
 1980

UNITED STATES
TO TAIYAPORHON
BY JOHN J. J. J.

Autosport **1999**

ADDITIONAL TO SP/AF/AF
RESEARCH OFFICER

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΑΙΟΥ
ΣΕ ΤΗΝ Α ΓΡΑΜΜΑΝ
ΑΠΟΤ. 14. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1944

1. 本行在境内设立分支机构，应当符合下列条件：
 (1) 总行资本充足率符合监管要求；
 (2) 总行资产质量符合监管要求；
 (3) 总行公司治理符合监管要求；
 (4) 总行内部控制符合监管要求；
 (5) 总行风险管理符合监管要求；
 (6) 总行其他指标符合监管要求。

NOTES ON THE TRANSLATION
BY THE EDITOR OF THE JOURNAL

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΡΙΣΙΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΝΑΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ Δ' ΤΖΕΝΧΑΟΥΕΡ
ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ

[illegible]

Ο ΧΡΟΥΣΤΩΦ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ
ΟΤΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΤΟΥΣ
ΘΑ ΣΥΓΚΛΗΘΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΠΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ
"ΘΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΗ Η ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝ ΣΤΗΝ ΣΟΒΕΤΙΚΗ ΕΝΣΙΝ			
«ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΝΟ» Ο Αμερικανός πρόεδρος Τζον Φ. Κέννεντι, ο οποίος επισκέφτηκε την Κούβα, επέστρεψε στην Σοβιετική Ένση, σύμφωνα με ανακοίνωση της Κρεμλής.	Οι σοβιετικοί ηγέτες, οι οποίοι τον υποδέχθηκαν στο αεροδρόμιο της Μόσχας, τον καλωσόρισαν με τον χαρακτηριστικό τρόπο που χρησιμοποιείται για τους επισκέπτες της χώρας.	Ο Κέννεντι, ο οποίος είναι ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που επισκέφτηκε την Κούβα, επέστρεψε στην Σοβιετική Ένση, σύμφωνα με ανακοίνωση της Κρεμλής.	Ο Κέννεντι, ο οποίος είναι ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που επισκέφτηκε την Κούβα, επέστρεψε στην Σοβιετική Ένση, σύμφωνα με ανακοίνωση της Κρεμλής.

Η ΕΣΣΔ, Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ, Η ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗΝ ΕΝΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΩΝ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΦΙΛΕΡΗΘΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΠΡΑΞΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΟΙ ΜΙΣΘΩΤΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΚΗΡΥΞΙ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

SYNOPSIS ABSTRACTS
OF THE TRANSCRIPTION

УДК 62-50 (74) : 62-50
 (519.6) : 62-50 : 62-50
 (519.6) : 62-50 : 62-50
 (519.6) : 62-50 : 62-50

ΕΙΣΚΟΤΗΕΙ
ΤΩΝ ΙΒΗΤΩΝ ΕΥΘ ΤΟΥ
ΜΕ ΠΑΙΣΤΕΣ

ОТКЛОНЕНИЕ КАК МАТЕМАТИЧЕСКОЕ УПРЯМСТВО И ПРОКРАСТИНАЦИЯ

[illegible]

TO ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΩΝ

[illegible]

Η ΚΥΡΕΥΝΤΙΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ
Η ΙΣΤΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΕΡΩΝ

Die meisten der Untersuchungen der Erwerbslosen sind in einer von der Bundesregierung als einseitig zu betrachten ist, da sie nur auf die Frage der Erwerbslosigkeit abzielen, ohne die soziale Lage der Betroffenen zu berücksichtigen. Die meisten dieser Untersuchungen sind in der Tat nur eine Wiederholung der alten Untersuchungen der Bundesregierung, die in den Jahren 1970 bis 1975 durchgeführt wurden. Die Ergebnisse dieser Untersuchungen sind in der Regel nicht veröffentlicht worden, sondern nur in Form von Zusammenfassungen in den Berichten der Bundesregierung zu finden. Die Ergebnisse dieser Untersuchungen sind in der Regel nicht veröffentlicht worden, sondern nur in Form von Zusammenfassungen in den Berichten der Bundesregierung zu finden.

ΕΠΙΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΑ ΔΩΘΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΝΗ ΝΑ ΤΟ ΕΚΦΥΛΙΣΗ

JOHN, 10. (The second-
youngest) — has been mak-
ing a name for himself in
the world by influencing all
the other children. He is
very confident, intelligent,
and a leader. He is the
most popular of the group.
He is a very good student
and a very good person.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΑΒΕΡΩΦ ΕΓΙΝΕ
Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΤΟΥ
ΣΑΚΕΥΜΕΝΑ ΨΕΥΔΗ ΤΑ ΠΡΕΣΒΕΥΟΜΕΝΑ

1984. ISBN 15. 12 de-
 scrierea este în două
 volume, în care sunt
 prezentate cele mai
 importante opere
 literare, științifice și
 artistice ale secolului
 al XVIII-lea. Volumul
 I conține operele
 literare, iar volumul
 II conține operele
 științifice și artistice.
 Acesta este un
 volum important
 pentru cunoașterea
 literaturii și
 artei din secolul
 al XVIII-lea.

DOSEZ ÉTUDIÉ EN APPOUVEU DE LA MATHÉMATIQUE.

ANDREW T. YOUNG

the the example the film is
very good the film is
all well done

NEW LISTINGS

04-02. 92. 178. 1999. 1-1
 1. Kapsle dla dzieci
 2. Kapsle dla dzieci
 3. Kapsle dla dzieci

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΟΛ ΣΤΗ ΣΑΒΟΤΑ
ΔΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΛΟΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ

[illegible][illegible]

ausräumen helfen, die sich gegen die Bonner Golfplatz-Pläne erhoben hatten, kaum nachdem der Golfclub Anfang September in der Godesberger Redoute, dem Ort zahlreicher offizieller Cocktailpartys und Empfänge, seine erste öffentliche Veranstaltung abgehalten hatte.

Wenige Tage nach der Redoute-Versammlung — „meist aus Grundbesitzer-, Fabrikanten- und Wirtschaftskreisen sowie aus der Ministerialbürokratie“ — schrieb die „Bonner Rundschau“, daß „eine Gruppe Bonner Bürger“ gegen die Golfplatz-Pläne bei der Schutzgemeinschaft Deutscher Wald protestieren wolle.

Nach Meinung der Golf-Opponenten könne es „nicht im Interesse der etwa 300 Mitglieder des neugegründeten Bonner Golfclubs liegen, das ohnehin schon kleine Erholungsgebiet für die gesamte Bonner und Bad Godesberger Bevölkerung noch weiter zu schmälern“.

Als Sprecher der Golf-Opposition schrieb Kölns Stadtdirektor Berge, Vorsitzender des Landkreises Köln der Schutzgemeinschaft Deutscher Wald, an den Abgeordneten des Wahlkreises Bonn-Stadt und -Land, Bundeskanzler Konrad Adenauer, und berichtete von dem Unwillen der Bevölkerung über die von seinem Außenminister geförderten Absichten, dem High-Society-Sport nun auch in Bonn eine Heimstatt zu bieten.

Konrad Adenauer zeigte für die Rasenwünsche des Golfclubs Bonn-Bad Godesberg e.V. kein Verständnis. In einer Notiz auf dem Aktendeckel des Kottenforst-Vorgangs im Bundeskanzleramt ließ er seine Meinung fixieren, die zwar Heinrich von Brentano bräuteln mußte, dafür aber des Beifalls der Bevölkerung sicher sein konnte. Der Herr Bundeskanzler, hieß es in der Randnotiz, sei grundsätzlich gegen jeden Eingriff in die Natur der Umgebung Bonn.

Die Golfplatz-Pläne im Wahlkreis des Bundeskanzlers Adenauer wurden daraufhin zunächst einmal bis auf weiteres zurückgestellt.

KRIEGSVERBRECHEN

EICHMANN

Wer zahlt?

Ohne zu feilschen, bewilligten Jerusalems Lokalbanken der Gemeinde kürzlich eine Anleihe in Höhe von 400 000 Mark (14 Jahre Laufzeit, mit 5,5 Prozent verzinslich), um die ordentliche Abwicklung jener Strafsache zu ermöglichen, die Israels Premier Ben-Gurion bündig als „ersten Akt historischer Gerechtigkeit in der Geschichte der Menschheit“ beschrieben hatte: den Prozeß gegen Adolf Eichmann, einstmals SS-Obersturmbannführer und leitenden Mitarbeiter an Adolf Hitlers „Endlösung“ der Judenfrage.

Mit Hilfe dieser Anleihe will die Stadt Jerusalem das sogenannte Volkshaus im Stadtzentrum sachgerecht umbauen, worunter die Israelis nicht nur die Installation von Anlagen zur Simultan-Übertragung der Hauptverhandlung in Englisch, Französisch und Deutsch verstehen, sondern auch die Montage eines kugelsicheren Glas-

käfigs im Gerichtssaal, der zur Aufbewahrung des Staatsgefangenen Eichmann dienen soll.

Für nicht weniger als 600 Auslands-Korrespondenten hat die israelische Justizbehörde bereits Sitzplätze und die israelische Post Direktkabel nach Übersee zugesichert.

So öffentlich freilich, wie das Kabinett Ben-Gurion die Schandtaten des Adolf Eichmann erörtert wissen will, so geheim wird am Jordan nach wie vor alles behandelt, was mit der Prozeßvorbereitung zusammenhängt: Selbst der Kölner Robert Servatius, der in der Nacht vom 3. auf den 4. Oktober nach Israel geflogen kam, um sich als Verteidiger des angeschuldigten Ex-Obersturmbannführers zu präsentieren, wurde noch auf dem Flugplatz von einer Leibwache in Empfang genommen und sofort in eine für ihn bereitgehaltene Wohnung übergeführt, deren Anschrift nicht weniger sorgsam verschwiegen wurde als seinerzeit die Lage des Gefängnisses, in dem Adolf Eichmann einsaß.

Während aber die israelischen Behörden zur Begründung solch extremer Fürsorge öffentlich darauf hinwiesen, daß sich der stämmige Anwalt als designierter Verteidiger des millionenfachen Mörders Eichmann den Haß vieler Bürger zugezogen habe und daher geschützt werden müsse, taten sie selbst schon seit Monaten alles, um dem bundesrepublikanischen Besucher, persönlich wie rechtlich, die Wege zu ebnen:

- ▷ Der israelische Justizminister, Pinhas Rosen, beantwortete im August eine erste Anfrage aus Köln sofort dahin, daß zur Zeit zwar noch kein ausländischer Anwalt vor israelischen Gerichten auftreten dürfe, daß aber die Knesseth (das Parlament) sofort nach der Sommerpause ein Ausnahme-Gesetz für Dr. Servatius verabschieden werde.
- ▷ Der israelische Generalstaatsanwalt, Gideon Hausner, schrieb nach Köln, es beständen grundsätzlich keine Bedenken gegen eine, allerdings kontrollierte Unterredung mit dem bis dahin von der Umwelt hermetisch abgeschlossenen Gefangenen.
- ▷ Schon am Tage nach des Kölners geheimnisvoller Ankunft in Tel Aviv, am 5. Oktober, besprach sich Generalstaatsanwalt Hausner gründlich mit seinem präsidenten Gegenpieler in dem kommenden Prozeß.

Das vertrauensvolle Entgegenkommen der israelischen Behörden litt auch keineswegs, als der behütete Besucher Servatius im Anschluß an die Begegnung mit Hausner einigen Presseleuten in Jerusalem verkündete, er werde, später natürlich, dem Staat Israel das Recht bestreiten, über Eichmann wegen Verbrechen zu Gericht zu sitzen, die jener außerhalb Israels gegen Nicht-Israelis begangen habe.

Ostentativ freundlich hörten die als Leibwache deklarierten Sicherheitsbeamten dem Servatius-Geplauder zu: Er, Servatius, werde als Verteidiger vortragen, daß Adolf Eichmann nur die Befehle seiner Vorgesetzten ausgeführt und die damals in Deutschland geltenden Gesetze angewendet habe.

DER SPIEGEL

Endlöser Adolf Eichmann
Familien-Kollekte ...

Ferner: Die gesamten Kosten der Verteidigung — nach vorläufigen Schätzungen mindestens 100 000 Mark — trüge Eichmanns Familie, die ihn, Servatius, beauftragt habe.

Zumindest diese letzte Bekundung nun — daß nämlich die Eichmann-Familie die Kosten der Verteidigung tragen werde — erschien, wenn schon nicht den israelischen Zuhörern sofort, so doch zwei Tage später den deutschen Lesern nur schwer mit der Wirklichkeit zu vereinbaren: Die in Österreich lebenden Brüder des Adolf Eichmann sind nämlich mit irdischen Gütern keineswegs gesegnet.

Dazu der Jüngste der Familie, Robert, Inhaber einer bescheidenen Anwalts-Kanzlei in der Bischofsgasse zu Linz und VW-Fahrer: „Wir Geschwister verzichteten schon auf den Nachlaß unseres

Bruder Robert Eichmann
... für den Mord-Bruder

im Frühjahr verstorbenen Vaters — etwa 20 000 Schilling (nicht ganz 3300 Mark) —, um unserem Bruder zu helfen.“

Immerhin will der Linzer seinem Kölner-Kollegen als Unkosten-Vorschuß 4000 Mark überwiesen haben. Robert Eichmann: „Über die Rentenbank finanziert.“ Auf die Frage, ob er noch weitere Geldmittel aufbringen könne, antwortet er aber schlicht mit „Nein“, und auf die andere Frage, ob dem Dr. Servatius die finanzielle Schwäche der Familie Eichmann bekannt sei, mit: „Muß ihm ja wohl.“

Nun wäre allerdings denkbar, daß der rheinische Strafverteidiger von einem Vertrag gehört hat, den die nach dem Verschwinden ihres Mannes aus Buenos Aires mit unbekanntem Ziel verzogene Ehefrau Eichmann mit der Redaktion des amerikanischen Magazins „Life“ abschloß: Vera Eichmann habe, so wurde und wird in den bundesdeutschen Redaktionen kolportiert, die im Exil verfaßte Lebensbeichte ihres Mannes für 150 000 Mark exklusiv an den New Yorker Verlag verkauft.

Tatsächlich haben auch unter dem 5. Juni 1960 der Senior-Editor von „Life“, Ralph Graves, sowie Vera Eichmann, geborene Liebl, ein Dokument unterschrieben, das die Besitzübertragung regelt von „ungefähr 150 handgeschriebenen Seiten sowie ferner 600 maschinengeschriebenen Seiten mit handgeschriebenen Korrekturen und Zufügungen, die im großen und ganzen seine (Eichmanns) Erinnerungen ... enthalten“.

In Passus zwei des „Life“-Abkommens heißt es dann: „Sie (Vera Eichmann) werden mit keinen Vertretern irgendeiner Publikationsform, außer Büchern, Fernsehen, Film und Theater, in Bezug auf die Geschichte Ihres Mannes oder das Material verhandeln, um die Ausschließlichkeit der „Life“ gewährten Rechte zu sichern, und werden auch Ihrem Pressberater oder irgendeinem Mitglied Ihrer Familie nicht gestatten, in derartige Verhandlungen einzutreten.“

Und der Passus acht spricht zwar nicht von 150 000 Mark, besagt jedoch: „Als Gegenleistung hierfür werden wir folgende Zahlungen leisten: US-Dollar 5000 zu dem Zeitpunkt, an welchem Sie Ihr Einverständnis mit diesem Abkommen erklären, weitere US-Dollar 5000, sobald das Manuskript eines oder mehrerer Artikel, basierend auf dem Material Ihres Mannes, fertiggestellt ist und von Ihrem Berater sein Einverständnis erteilt ist, und weitere US-Dollar 5000 zu dem Zeitpunkt, an welchem der erste Artikel erscheint.“

Indes, die 10 000 US-Dollar, die Frau Eichmann bisher bestenfalls aus diesem Vertrag bekommen hat, dienen ausschließlich dem Unterhalt der in Argentinien mittellos zurückgebliebenen Familie des Endlösers und stehen in keinem Falle für die Bestreitung der Verteidigungskosten Eichmanns zur Verfügung.

Tatsächlich sind es denn auch nicht die verhältnismäßig bescheidenen Dollar-Beträge der Vera Eichmann, mit denen ein besonderes Interesse an fachkundiger und behutsamer Verteidigung des Hitler-Schergen Eichmann erklärt werden kann: Zwar hatte sich „Life“

enehm

nd

rt

ch

o

er

v

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

e

Jüge und Hosen aus 'Dralon'

en sich Männer
t leicht und hält
t die bewährten,
Sitz von Dauer,
aus 'Dralon' gibt
d mit 'Cuprama'.

Diese Plakatsäule in den Schaufenstern weist Ihnen den Weg zu der modernen, praktischen Kleidung aus 'Dralon'. Ein Tip: Alle echten 'Dralon'-Artikel tragen das 'Dralon'-Etikett — achten Sie beim Einkauf darauf.

Übrigens: Für die Hausfrau ist es ein besonderer Fortschritt, wenn die ganze Familie 'Dralon' trägt. Kleidung aus 'Dralon' macht ihr die Pflege leichter.

f zu — es ist 'Dralon'

lon[®]

'Dralon', die große europäische Faser

schiet, in seinen Veröffentlichungen die Namen aller von Eichmann ermittelten und gerichtlich noch nicht zur Verantwortung gezogenen Personen wegzulassen, die gleiche Diskretion konnte jedoch von dem offenbar geschicktesten und um seinen Kopf kampfenden Angeklagten in Jerusalem nicht erwartet werden.

Schockierende Konsequenz: Etlliche Akteure des jüdischen Dramas, deutsche und auch jüdische, deren Löhne bisher gar nicht oder aber falsch gesehen wurde, mußten plötzlich mit Einbußen durch einen Mann rechnen, an dessen Kompetenz nicht gerüttelt werden konnte.

Seite um Seite karierten Notizpapiere hatte der um seine Rechtfertigung bemühte Emigrant Eichmann, alias Ricardo Clement, im baufälligen Eigenheim Casabuco 4261 zu Buenos Aires abends, wenn die Kinder schliefen, vollgezeichnet: „Wie lange mir das Schicksal noch zu leben Zeit gibt, weiß ich nicht; ich weiß aber, daß jemand es sein muß, der der noch lebenden Generation und den kommenden Geschlechtern über dieses Geschehen Aufschluß zu geben hat, dergestalt, daß es heutigen und künftigen Geschichtsschreibern möglich ist, sich ein abgerundetes und wahrheitsgemäßes Bild über diese Materie zu machen.“

Im gleichen österreichisch-schwüligen Amtdeutsch machte sich der offenkundig mit der Wahrheit kämpfende Autor dann daran, chronologisch die Maßnahmen des Deutschen Reiches gegen die Juden abzuschildern — erst die forcierte Auswanderung, dann die Deportation in den Osten und schließlich die organisierte Vernichtung, wobei er großen Wert darauf legte, sich selbst als Offizier unter Fahnenfeld erscheinen zu lassen, der Befehle ausführte.

Ausführlich beschrieb Adolf Eichmann die Einführung der im Berliner Reichsinnenministerium konzipierten und kommentierten nationalsozialistischen Rassengesetzgebung in Österreich 1938 sowie den bis heute nicht weniger umstrittenen Verlauf der Verhandlungen zwischen SS-Führern und Juden-Führern über die Freilassung ungarischer Juden gegen Kriegsmaterial im Jahre 1944.

Von diesen brisanten Stützbüchern, die durchaus nicht nur konkurrierende Magazine aufscheuchen mußten, hatte der Anwalt Dr. Robert Eichmann, der die Memoiren seines Bruders bis zum heutigen Tage nicht gesehen hat, allenfalls eine ganz vage Vorstellung, als er im Juni mit seinen Brüdern Otto, Karl und Heinz zu Linz über den Zeitungs-meldungen brütete, die von der Auf-findung des SS-Mörders in Argentinien und seiner Entführung nach Israel berichteten.

Es waren denn auch geschwisterliche Gefühle, gepaart mit schwerer Ahnungslosigkeit, die das Quartett in der Linzer Bischofsgasse schließlich bewegten, einen Anwalt mit der Verteidigung des verschleppten Bruders zu beauftragen — ohne daß sie wußten, wie dieser Anwalt bezahlt werden sollte.

Berichtet Robert Eichmann nachträglich: „Ich habe eigentlich an den Dr. Seidl aus München gedacht.“

Was dann weiter geschah, beschreibt der Linzer so: „Wir berieten noch, als ich aus Köln angerufen wurde und ein Mann namens Servatius sich meldete, sich als Strafverteidiger vorstellte, der schon in den Nürnberger Prozessen mitgewirkt habe, und sein Interesse an der Verteidigung meines Bruders kundtat.“

Eichmann weiter: „Wir wechselten Briefe, und der Kölner Kollege bestätigte seine Bereitschaft, die Verteidigung zu übernehmen.“

Freilich befürchteten die Eichmann-Brüder, der Kölner Kollege nicht ein-

▷ Beamte, die schon in Hitlers Ministerien dienten;

▷ Industrielle, die zur Verwertung des jüdischen Vermögens mit den SS-Dienststellen zusammenarbeiteten;

▷ Kollaborations-Politiker in den einstmalen von der deutschen Wehrmacht besetzten und heute wiederum — durch die Nato — mit der Bundesrepublik Deutschland verbündeten Staaten.

Während der oberösterreichische Rechtsanwalt noch über diese zwar plausiblen, jedoch nicht substantiierten Hin-

weise meditierte, ließ ihn der Dr. Servatius ebenso kühl wie bestimmt wissen, daß er mit der „Zentralen Rechtsschutzstelle des Auswärtigen Amtes“ in Bonn Verbindung aufgenommen habe und von dort schließlich unterstützt werde. Zudem, so schrieb Servatius, habe er alle Aussicht, von den Israelis als Verteidiger akzeptiert zu werden.

Robert Eichmann: „Was hätte ich nun tun sollen? Als er mir sagte, daß meine Anwesenheit bei seinen Verhandlungen mit der Zentralen Rechtsschutzstelle nicht notwendig sei, war ich froh, weil mir Reisekosten erspart blieben.“

Das Vertrauen des Bischofsgassen-Anwalts Eichmann in den offenbar großzügigen Anwalt Servatius wuchs während der folgenden

Wochen, als ihn jener nicht nur vor kastopeligen Bonn-Reisen bewahrte, sondern ihn nun auch kaum mehr mit Spesen- und Honorar-Forderungen inkommodierte.

Robert Eichmann, nachdem Robert Servatius in der vorvergangenen Woche seine Erkundungsreise in den Mittleren Osten angetreten hatte: „Wir hätten keinen Besseren finden können.“

Eichmann-Verteidiger Servatius: Rechtsschutz aus Bonn

mal dem Namen nach gekannt hatte, bald quallende Zweifel, ob er mit seiner Wahl tatsächlich den Interessen seines Bruders diene.

Einerseits beeindruckte ihn das selbstsichere Auftreten des Hilfswilligen vom Rhein — „Im Kriege war ich Artillerie-Kommandeur an der Front.“ Auf der anderen Seite flüsterten ihm geheimnisvolle Besucher ein, der Dr. Servatius habe weniger die Funktion, den Adolf Eichmann zu verteidigen, als dafür zu sorgen, daß die Schutzbehauptungen des Endlusers keine übergeordneten Interessen verletzen.

Solche Mutmaßungen mußten den Advokaten aus der Bischofsgasse, der sich bis dahin vornehmlich mit Rüsmungsklagen und ähnlichen Sachen befaßt hatte, um so mehr verwirren, als er zusammen mit seinen Brüdern zu der Ansicht gelangt war, nur absolute Offenheit könne dem Bruder Adolf noch nützen: „Adolf war ja so gutgläubig, der typische Subaltern-Beamte, den andere als ihr Werkzeug benutzten.“

Die Gewährsleute deuteten dem Dr. Robert Eichmann drei Personenkreise an, die möglicherweise Wert darauf legten, daß sein Bruder sich nicht zu weltanschaulich rechtfertigt:

HE EMAZOTAOY

...auch elektrisch verblüffend glatt rasiert

Pitrell — das Elektro-Rasierwasser mit dem **bartsträubenden Effekt**: Das Barthaar richtet sich in Sekundenbruchteilen auf und wird schnittfest für die Rasur. Jetzt rasieren Sie sich mit weniger Mühe, bedeutend schneller und bleiben länger glatt.

Ab DM 2,75

AD/1730

Noch ehe Sänger und Musiker Berlin verlassen hatten, wurde Volksbildungs-senator Joachim Tiburtius — Spitzname: Tibbi — bezichtigt, er habe die Reise der kulturellen Sendboten Westberlins ohne die notwendige politische Sorgfalt vorbereitet und damit dem SED-Chef Ulbricht in dem seit Wochen andauernden Paßkrieg beinahe zu einem mühe-losen Erfolg verholfen.

Die Westberliner „BZ“ sah sich sogar schon von lauter „politisch erblindeten Mitbürgern“ umgeben, die „unsere Freiheit für einen Ballettabend oder eine Eisenbahnfahrt“ verhöhrten.

Ursache so heftiger Kritik war die Absicht des Kultusenators, das städtische Ensemble im Interesse der Steuerzahler auf der billigsten Reiseroute nach Wien zu befördern, nämlich via Prag mit einem Sonderzug der sowjetzonalen Reichsbahn. Tiburtius blieb bei seinem Sparplan auch dann noch, als der Ministerrat der DDR am 14. September die Grenz-Kontrollposten angewiesen hatte,

„die rechtswidrigen für Einwohner Westberlins ausgestellten Pässe der Bundesrepublik als Personaldokument nicht mehr anzuerkennen“, und statt dessen verfügte,

„Für ein Einwohner Westberlins für Reisen durch die Deutsche Demokratische Republik in andere Länder... auf einem Einlegeblatt zum Westberliner Personalausweis“ zu erteilen.

Durch diese Anordnung, der sich die Sowjet-Union, die Tschechoslowakei und Polen inzwischen anschlossen, wurde neben den Pässen der Bundesrepublik und denen der DDR praktisch ein drittes deutsches Personalspapier — der Westberliner Paß — geschaffen. Symbolisch hat der SED-Chef damit schon erreicht, was er sich bislang bestenfalls von der nächsten Gipfelkonferenz erhoffen durfte: die wenn auch vorläufig nur vom Ostblock vollzogene paßrechtliche Anerkennung Westberlins als dritter deutscher Staat.

Die Westalliierten und der Schöneberger Senat, von Ulbrichts Separat-Paßverordnung gleichermaßen überrascht — Senatssprecher Bahr: „Damit hatten wir nicht gerechnet“ —, gelangten unterdessen zu der bitteren Erkenntnis, den von den Sowjets sanktionierten Vorstoß Ostberlins mit einer Maßnahme provoziert zu haben, die ihrerseits wieder als Repressalie gegen eine Ulbricht-Schikane gedacht war:

Nachdem das DDR-Innenministerium am 8. September allen Bundesbürgern ohne Aufenthaltsgenehmigung den Zutritt nach Ostberlin hatte sperren lassen, waren die Westmächte am 11. September übereingekommen, Ulbrichts Funktionshären künftig durch das Allied Travel Board keine Reisepapiere mehr ausstellen zu lassen.

Dieses alliierte Paß- und Reisebüro ist ein Relikt aus jener Zeit, in der es weder einen westlichen noch einen östlichen Rechtsnachfolger des Deutschen Reiches, mithin auch keine deutsche Behörde gab, die berechtigt gewesen wäre, Bürger deutscher Nationalität mit Auslandspässen auszurüsten.

Später, nachdem die Paßhoheit für das Bundesgebiet und — das nicht zum Bund gehörende — Westberlin an die

Bonner Regierung übertragen worden war, blieb das Paßbüro der drei Westmächte weiterhin für die Deutschen jenem zweiten deutschen Staat zuständig, den de jure zur Kenntnis zu nehmen sich nicht nur Bonn und die Nato-Staaten, sondern auch die Masse der neutralen Länder bislang weigern.

Obwohl mit DDR-Auslandspaß und Ausreisegenehmigung versehen, blieben Bewohner Mitteldeutschlands auf den Beistand dieses Kontrollrat-Fossils angewiesen, wenn sie in Länder der westlichen Hemisphäre reisen wollten. Das Allied Travel Board stellte ihnen einen „vorläufigen Reiseausweis anstelle eines Passes für deutsche Staatsangehörige“ aus.

Der Entzug der alliierten Notpässe, so glaubten die Westmächte, werde die

SPAR-Senator Tiburtius
Moses und Aron mit Ulbricht-Paß?

Sowjetzone an einem höchst empfindlichen Punkt treffen. Seit Jahren nämlich bemühen sich die Außenpolitiker der DDR, in jenen Ländern, die bislang die Aufnahme diplomatischer Beziehungen zu Ostberlin ablehnen, auf dem Umwege über Handelsvertretungen Paß zu fassen, um ihnen die De-jure-Anerkennung mittels lukrativer Geschäfte schrittweise abzulocken.

Schöneberger Senat und Alliierte hoffen nun, Ulbricht werde dieses durch die Paßsperre gebremste Programm dadurch zu retten versuchen, daß er Bundesbürgern beim Betreten Ostberlins künftig keine besondere Genehmigung mehr abverlangt.

Indes, Pankow hat nicht nur nicht eingelenkt, sondern seinerseits durch die Einführung des Sonderpasses für Westberliner bewirkt, daß die Hauptleidtragenden des Paßkrieges — eben die Westberliner — nachgerade an der Nützlichkeit der Travel-Board-Sperre für DDR-Bürger zu zweifeln beginnen.

aus
d m

f z

CONSULAT GÉNÉRAL ROYAL DE GRÈCE
à HAMBOURG

Εν Αμβούργω τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1960

Ἀριθ. πρωτ. 2348 - Στ/1

" Δημοσιεύσεις περιοδικοῦ SPIEGEL".

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΕΙΓΟΝ

Π ρ ὶ ς

τό Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἡμέτερον τηλεγράφημα 2348 ἀπό 15.10.1960

Ἐχω τήν τιμήν νά διαβιβάσω ὑμῖν συνημμένως ἄρθρον, δημοσιευθεῖσιν προσηχῇ δευτέραν εἰς περιοδικόν SPIEGEL περί τῆς ὑποθέσεως BICHMANN καί τῆς ἐπικρατούσης ἐνταῦθα γνώμης ὅτι συνεισέφα ἀποκαλύψεων εἰς τήν ἀναμενόμενην δίκην του πιθανῶς νά θιγῶσι προσωπικότητες τῆς Γερμανίας καί ἄλλων συμμάχων Κρατῶν. ("Ἰδὲ ὑπογράμμισιν σελ. 41).

Ἀποστέλλω μόνον ἓν ἀντίτυπον καθ' ὅσον τοῦτο ἐλήφθη κρυφίως ἐκ τυπογραφείου, τοῦ περιοδικοῦ κυκλοφοροῦντος προσηχῇ δευτέραν.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

Ὁ Διευθύνων

Κοινοποιήσεις

Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ
Β. Πρεσβείαν Βόννης.

εἰς ὃν ἀνωτέρω ἄρθρον θέλει ἀποσταλῇ τήν 17. τεύχοντος.

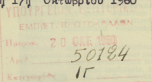
Ι. Μ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

CONSULAT GÉNÉRAL ROYAL DE GRÈCE
à HAMBOURG

Αριθ. πρωτ. 2359 - ΣΤ/Ι

Αμβούργον τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1960

" Δημοσίευσις περιοδικοῦ DER SPIEGEL".

20 OKT. 1960

Π ρ ό ς

Τό επί τῶν Ἐξωτερικῶν Βασ. Ὑπουργεῖον
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 2348-ΣΤ/Ι ἀπό 15.10.60 ἡμετέρου
ἐγγράφου πρὸς τό Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, κοινοποιηθέν
καί ὑμῖν, ἔχω τήν τιμήν νά ἀποστείλω ὑμῖν τό ἐν αὐτῷ ἀναφερό-
μενον ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ DER SPIEGEL."

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων

Ι. Μ. ΠΛΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Κοινοποιήσις :

Β. Πρεσβείαν Βόννης

ausräumen helfen, die sich gegen die Bonner Golfplatz-Pläne erhoben hatten, kaum nachdem der Golfclub Anfang September in der Godesberger Redoute, dem Ort zahlreicher offizieller Cocktailpartys und Empfänge, seine erste öffentliche Veranstaltung abgehalten hatte.

Wenige Tage nach der Redoute-Versammlung — „meist aus Grundbesitzer-, Fabrikanten- und Wirtschaftskreisen sowie aus der Ministerialbürokratie“ — schrieb die „Bonner Rundschau“, daß „eine Gruppe Bonner Bürger“ gegen die Golfplatz-Pläne bei der Schutzgemeinschaft Deutscher Wald protestieren wolle.

Nach Meinung der Golf-Opponenten könne es „nicht im Interesse der etwa 300 Mitglieder des neugegründeten Bonner Golfclubs liegen, das ohnehin schon kleine Erholungsgebiet für die gesamte Bonner und Bad Godesberger Bevölkerung noch weiter zu schmälern“.

Als Sprecher der Golf-Opposition schrieb Kölns Stadtdirektor Berge, Vorsitzender des Landkreises Köln der Schutzgemeinschaft Deutscher Wald, an den Abgeordneten des Wahlkreises Bonn-Stadt und -Land, Bundeskanzler Konrad Adenauer, und berichtete von dem Unwillen der Bevölkerung über die von seinem Außenminister geförderten Absichten, dem High-Society-Sport nun auch in Bonn eine Heimstatt zu bieten.

Konrad Adenauer zeigte für die Rasenwünsche des Golfclubs Bonn-Bad Godesberg e.V. kein Verständnis. In einer Notiz auf dem Aktendeckel des Kottenforst-Vorgangs im Bundeskanzleramt ließ er seine Meinung fixieren, die zwar Heinrich von Brentano brüskieren mußte, dafür aber des Beifalls der Bevölkerung sicher sein konnte. Der Herr Bundeskanzler, hieß es in der Randnotiz, sei grundsätzlich gegen jeden Eingriff in die Natur der Umgebung Bonns.

Die Golfplatz-Pläne im Wahlkreis des Bundeskanzlers Adenauer wurden daraufhin zunächst einmal bis auf weiteres zurückgestellt.

KRIEGSVERBRECHEN

EICHMANN

Wer zahlt?

Ohne zu feilschen, bewilligten Jerusalems Lokalbanken der Gemeinde kürzlich eine Anleihe in Höhe von 400 000 Mark (14 Jahre Laufzeit, mit 5,5 Prozent verzinslich), um die ordentliche Abwicklung jener Strafsache zu ermöglichen, die Israels Premier Ben-Gurion bündig als „ersten Akt historischer Gerechtigkeit in der Geschichte der Menschheit“ beschrieben hatte: den Prozeß gegen Adolf Eichmann, einstmals SS-Obersturmbannführer und leitenden Mitarbeiter an Adolf Hitlers „Endlösung“ der Judenfrage.

Mit Hilfe dieser Anleihe will die Stadt Jerusalem das sogenannte Volkshaus im Stadtzentrum sachgerecht umbauen, worunter die Israelis nicht nur die Installation von Anlagen zur Simultan-Übertragung der Hauptverhandlung in Englisch, Französisch und Deutsch verstehen, sondern auch die Montage eines kugelsicheren Glas-

küffigs im Gerichtssaal, der zur Aufbewahrung des Staatsgefangenen Eichmann dienen soll.

Für nicht weniger als 600 Auslands-korrespondenten hat die israelische Justizbehörde bereits Sitzplätze und die israelische Post Direktkabel nach Übersee zugesichert.

So öffentlich freilich, wie das Kabinett Ben-Gurion die Schandtaten des Adolf Eichmann erörtert wissen will, so geheim wird am Jordan nach wie vor alles behandelt, was mit der Prozeßvorbereitung zusammenhängt: Selbst der Kölner Robert Servatius, der in der Nacht vom 3. auf den 4. Oktober nach Israel geflogen kam, um sich als Verteidiger des angeschuldigten Ex-Obersturmbannführers zu präsentieren, wurde noch auf dem Flugplatz von einer Leibwache in Empfang genommen und sofort in eine für ihn bereitgehaltene Wohnung übergeführt, deren Anschrift nicht weniger sorgsam verschwiegen wurde als seinerzeit die Lage des Gefängnisses, in dem Adolf Eichmann einsaß.

Während aber die israelischen Behörden zur Begründung solch extremer Fürsorge öffentlich darauf hinwiesen, daß sich der stämmige Anwalt als designierter Verteidiger des millionenfachen Mörders Eichmann den Haß vieler Bürger zugezogen habe und daher beschützt werden müsse, taten sie selbst schon seit Monaten alles, um dem bundesrepublikanischen Besucher, persönlich wie rechtlich, die Wege zu ebnen:

- ▷ Der israelische Justizminister, Pinhas Rosen, beantwortete im August eine erste Anfrage aus Köln sofort dahin, daß zur Zeit zwar noch kein ausländischer Anwalt vor israelischen Gerichten auftreten dürfe, daß aber die Knesseth (das Parlament) sofort nach der Sommerpause ein Ausnahme-Gesetz für Dr. Servatius verabschieden werde.
- ▷ Der israelische Generalstaatsanwalt, Gideon Hausner, schrieb nach Köln, es beständen grundsätzlich keine Bedenken gegen eine, allerdings kontrollierte, Unterredung mit dem bis dahin von der Umwelt hermetisch abgeschlossenen Gefangenen.
- ▷ Schon am Tage nach des Kölners geheimnisvoller Ankunft in Tel Aviv, am 5. Oktober, besprach sich Generalstaatsanwalt Hausner gründlich mit seinem präsumtiven Gegenspieler in dem kommenden Prozeß.

Das vertrauensvolle Entgegenkommen der israelischen Behörden litt auch keineswegs, als der behütete Besucher Servatius im Anschluß an die Begegnung mit Hausner einigen Presseleuten in Jerusalem verkündete, er werde, später natürlich, dem Staat Israel das Recht bestreiten, über Eichmann wegen Verbrechen zu Gericht zu sitzen, die jener außerhalb Israels gegen Nicht-Israelis begangen habe.

Ostentativ freundlich hörten die als Leibwache deklarierten Sicherheitsbeamten dem Servatius-Geplauder zu: Er, Servatius, werde als Verteidiger vortragen, daß Adolf Eichmann nur die Befehle seiner Vorgesetzten ausgeführt und die damals in Deutschland geltenden Gesetze angewendet habe.

züge und Hosen aus 'Dralon'

len sich Männer
st leicht und hält
t die bewährten,
r Sitz von Dauer,
aus 'Dralon' gibt
ad mit 'Cuprama'.

Diese Plakatsäule in den Schaufenstern weist Ihnen den Weg zu der modernen, praktischen Kleidung aus 'Dralon'. Ein Tip: Alle echten 'Dralon'-Artikel tragen das 'Dralon'-Etikett — achten Sie beim Einkauf darauf.

Übrigens: Für die Hausfrau ist es ein besonderer Fortschritt, wenn die ganze Familie 'Dralon' trägt. Kleidung aus 'Dralon' macht ihr die Pflege leichter.

f zu — es ist 'Dralon'

lon[®]

'Dralon', die große
europäische Faser

DER SPIEGEL

Endlöser Adolf Eichmann
Familien-Kollekte ...

Ferner: Die gesamten Kosten der Verteidigung — nach vorläufigen Schätzungen mindestens 100 000 Mark — trüge Eichmanns Familie, die ihn, Servatius, beauftragt habe.

Zumindest diese letzte Bekundung nun — daß nämlich die Eichmann-Familie die Kosten der Verteidigung tragen werde — erschien, wenn schon nicht den israelischen Zuhörern sofort, so doch zwei Tage später den deutschen Lesern nur schwer mit der Wirklichkeit zu vereinbaren: Die in Österreich lebenden Brüder des Adolf Eichmann sind nämlich mit irdischen Gütern keineswegs gesegnet.

Dazu der Jüngste der Familie, Robert, Inhaber einer bescheidenen Anwalts-Kanzlei in der Bischofsgasse zu Linz und VW-Fahrer: „Wir Geschwister verzichteten schon auf den Nachlaß unseres

Bruder Robert Eichmann
... für den Mord-Bruder

im Frühjahr verstorbenen Vaters etwa 20 000 Schilling (nicht ganz Mark) —, um unserem Bruder helfen.“

Immerhin will der Linzer seinem Kölner Kollegen als Unkosten-Vorschuß 4000 Mark überwiesen haben. Robert Eichmann: „Über die Rentenbank finanziert.“ Auf die Frage, ob er noch weitere Geldmittel aufbringen könne, antwortet er aber schlicht mit „Nein“, und auf die andere Frage, ob dem Dr. Servatius die finanzielle Schwäche der Familie Eichmann bekannt sei, mit: „Muß ihm ja wohl.“

Nun wäre allerdings denkbar, daß der rheinische Strafverteidiger von einem Vertrag gehört hat, den die nach dem Verschwinden ihres Mannes aus Buenos Aires mit unbekanntem Ziel verzögerte Ehefrau Eichmann mit der Redaktion des amerikanischen Magazins „Life“ abschloß: Vera Eichmann habe, so wurde und wird in den bundesdeutschen Redaktionen kolportiert, die im Exil verfallte Lebensbeichte ihres Mannes für 150 000 Mark exklusiv an den New Yorker Verlag verkauft.

Tatsächlich haben auch unter dem 5. Juni 1960 der Senior-Editor von „Life“, Ralph Graves, sowie Vera Eichmann, geborene Liebl, ein Dokument unterschrieben, das die Besitzübertragung regelt von „ungefähr 150 handgeschriebenen Seiten sowie ferner 600 maschinengeschriebenen Seiten mit handgeschriebenen Korrekturen und Zufügungen, die im großen und ganzen seine (Eichmanns) Erinnerungen ... enthalten“.

In Passus zwei des „Life“-Abkommens heißt es dann: „Sie (Vera Eichmann) werden mit keinen Vertretern irgendeiner Publikationsform, außer Büchern, Fernsehen, Film und Theater, in Bezug auf die Geschichte ihres Mannes oder das Material verhandeln, um die Ausschließlichkeit der „Life“ gewährten Rechte zu sichern, und werden auch Ihrem Presseberater oder irgendeinem Mitglied Ihrer Familie nicht gestatten, in derartige Verhandlungen einzutreten.“

Und der Passus acht spricht zwar nicht von 150 000 Mark, besagt jedoch: „Als Gegenleistung hierfür werden wir folgende Zahlungen leisten: US-Dollar 5000 zu dem Zeitpunkt, an welchem Sie Ihr Einverständnis mit diesem Abkommen erklären, weitere US-Dollar 5000, sobald das Manuskript eines oder mehrerer Artikel, basierend auf dem Material ihres Mannes, fertiggestellt ist und von Ihrem Berater sein Einverständnis erteilt ist, und weitere US-Dollar 5000 zu dem Zeitpunkt, an welchem der erste Artikel erscheint.“

Indes, die 10 000 US-Dollar, die Frau Eichmann bisher bestenfalls aus diesem Vertrag bekommen hat, dienen ausschließlich dem Unterhalt der in Argentinien mittellos zurückgebliebenen Familie des Endlösers und stehen in keinem Falle für die Bestreitung der Verteidigungskosten Eichmanns zur Verfügung.

Tatsächlich sind es denn auch nicht die verhältnismäßig bescheidenen Dollar-Beträge der Vera Eichmann, mit denen ein besonderes Interesse an fachkundiger und behutsamer Verteidigung des Hitler-Schergen Eichmann erklärt werden kann: Zwar hatte sich „Life“

verpflichtet, in seinen Veröffentlichungen die Namen aller von Eichmann erwähnten und gerichtlich noch nicht zur Verantwortung gezogenen Personen wegzulassen, die gleiche Diskretion konnte jedoch von dem offenbar geschäftstüchtigen und um seinen Kopf kämpfenden Angeklagten in Jerusalem nicht erwartet werden.

Schockierende Konsequenz: Etlische Akteure des jüdischen Dramas, deutsche und auch jüdische, deren Rolle bisher gar nicht oder aber falsch gesehen wurde, mußten plötzlich mit Enthüllungen durch einen Mann rechnen, an dessen Kompetenz nicht gerüttelt werden konnte.

Seite um Seite karierten Notizpapiere hatte der um seine Rechtfertigung bemühte Emigrant Eichmann, alias Ricardo Clement, im bausfälligen Eigenheim Caba-buco 4261 zu Buenos Aires abends, wenn die Kinder schliefen, vollgekritzelt: „Wie lange mir das Schicksal noch zu leben Zeit gibt, weiß ich nicht; ich weiß aber, daß jemand es sein muß, der der noch lebenden Generation und den kommenden Geschlechtern über dieses Geschehen Aufschluß zu geben hat, dergestalt, daß es heutigen und künftigen Geschichtsschreibern möglich ist, sich ein übergründetes und wahrheitsgemäßes Bild über diese Materie zu machen.“

Im gleichen österreichisch-schwülstigen Amtsdeutsch machte sich der offenkundig mit der Wahrheit kimpfende Autor dann daran, chronologisch die Maßnahmen des Deutschen Reiches gegen die Juden abzuschildern — erst die forcierte Auswanderung, dann die Deportation in den Osten und schließlich die organisierte Vernichtung, wobei er größten Wert darauf legte, sich selbst als Offizier unter Fahnenfeld erscheinen zu lassen, der Befehle ausföhre.

Ausführlich beschrieb Adolf Eichmann die Einführung der im Berliner Rechtsinnenministerium konzipierten und kommentierten nationalsozialistischen Rassengesetzgebung in Österreich 1938 sowie den bis heute nicht weniger umstrittenen Verlauf der Verhandlungen zwischen SS-Führern und Juden-Führern über die Freilassung ungarischer Juden gegen Kriegsmaterial im Jahre 1944.

Von diesen brisanten Stillbüchern, die durchaus nicht nur konkurrierende Magazine aufscheuchen mußten, hatte der Anwalt Dr. Robert Eichmann, der die Memoiren seines Bruders bis zum heutigen Tage nicht gesehen hat, allenfalls eine ganz vage Vorstellung, als er im Juni mit seinen Brüdern Otto, Karl und Heinz zu Linz über den Zeitungs-meldungen brütete, die von der Auffindung des SS-Mörders in Argentinien und seiner Entführung nach Israel berichteten.

Es waren denn auch geschwisterliche Gefühle, gepaart mit schierer Ahnungslosigkeit, die das Quartett in der Linzer Bischofsgasse schließlich bewegten, einen Anwalt mit der Verteidigung des verschleppten Bruders zu beauftragen — wozu daß sie wußten, wie dieser Anwalt bezahlt werden sollte.

Berichtet Robert Eichmann nachträglich: „Ich habe eigentlich an den Dr. Seidl aus München gedacht.“

Was dann weiter geschah, beschreibt der „Linzr 301“. Wir berieten noch, als ich aus Köln angerufen wurde und ein Mann namens Servatius sich meldete, sich als Strafverteidiger vorstellte, der schon in den Nürnberger Prozessen mitgewirkt habe, und sein Interesse an der Verteidigung meines Bruders kundtat.“

Eichmann weiter: „Wir wechselten Briefe, und der Kölner Kollege bestätigte seine Bereitschaft, die Verteidigung zu übernehmen.“

Fredrich befiehlt den Eichmann-Brüder, der den Kölner Kollegen nicht ein-

▶ Beamte, die schon in Hitlers Ministerien dienten;

▶ Industrielle, die zur Verwertung des jüdischen Vermögens mit den SS-Dienststellen zusammenarbeiteten;

▶ Kollaborations-Politiker in den einstmalen von der deutschen Wehrmacht besetzten und heute wiederum — durch die Nato — mit der Bundesrepublik Deutschland verbundenen Staaten.

Während der oberösterreichische Rechtsanwalt noch über diese zwei Hinsichten, jedoch nicht substantiellten Hin-

weise meditierte, ließ ihn der Dr. Servatius ebenso kühl wie bestimmt wissen, daß er mit der Zentralen Rechtschutzstelle des Auswärtigen Amtes in Bonn Verbindung aufgenommen habe und von dort sachdienlich unterstützt werde. Zudem, so schrieb Servatius, habe er alle Aussicht, von den Israelis als Verteidiger akzeptiert zu werden.

Robert Eichmann: „Was hätte ich nun tun sollen? Als er mir sagte, daß meine Anwesenheit bei seinen Verhandlungen mit der Zentralen Rechtschutzstelle nicht notwendig sei, war ich froh, weil mir Reisekosten erspart blieben.“

Das Vertrauen des Bischofsgassen-Anwalts Eichmann in den offenbar großzügigen Anwalt Servatius wuchs während der folgenden Wochen, als ihn jener nicht nur vor kostspieligen Bonn-Reisen bewahrte, sondern ihn nun auch kaum mehr mit Spesen- und Honorar-Forderungen inkommodierte.

Robert Eichmann, nachdem Robert Servatius in der vorhergehenden Woche seine Erkundungsreise in den Mittleren Osten angetreten hatte: „Wir hätten keinen Besseren finden können.“

Eichmann-Verteidiger Servatius: Rechtsschutz aus Bonn

mal dem Namen nach gekannt hatte, bald quälende Zweifel, ob er mit seiner Wahl tatsächlich den Interessen seines Bruders diene.

Einerseits beeindruckte ihn das selbstsichere Auftreten des Hilfswilligen vom Rhein — „Im Kriege war ich Artillerie-Kommandeur an der Front“. Auf der anderen Seite flüsterten ihm geheimnisvolle Besucher ein, daß Dr. Servatius habe weniger die Funktion, den Adolf Eichmann zu verteidigen, als dafür zu sorgen, daß die Schutzbehauptungen des Endbüßers keine übergeordneten Interessen verletzen.

Solche Mutmaßungen mußten den Advokaten aus der Bischofsgasse, der sich bis dahin vornehmlich mit Räumungsklagen und ähnlichen Sachen befaßt hatte, um so mehr verwirren, als er zusammen mit seinen Brüdern zu der Ansicht gelangt war, nur absolute Offenheit könne dem Bruder Adolf noch nützen: „Adolf war ja so gutgläubig, der typische Subaltern-Beamte, den andere als ihr Werkzeug benutzten.“

Die Gewährsleute deuteten dem Dr. Robert Eichmann drei Personenkreise an, die möglicherweise Wert darauf legten, daß sein Bruder sich nicht zu weitschweifig rechtfertigt:

...auch elektrisch verblüffend glatt rasiert

Pitrell — das Elektro-Rasierwasser mit dem **bartsträubenden Effekt**: Das Barthaar richtet sich in Sekundenschnelle auf und wird schnittfest für die Rasur. Jetzt rasieren Sie sich mit weniger Mühe bedeutend schneller und bleiben länger glatt.

Ab DM 2,75

Noch ehe Sänger und Musiker Berlin verlassen hatten, wurde Volksbildungs-senator Joachim Tiburtius — Spitzname: Tibbi — berichtet, er habe die Reise der kulturellen Sendboten Westberlins ohne die notwendige politische Sorgfalt vorbereitet und damit dem SED-Chef Ulbricht in dem seit Wochen andauernden Paßkrieg beinahe zu einem mühselosen Erfolg verholfen.

Die Westberliner „BZ“ sah sich sogar schon von lauter „politisch erbildeten Mitläufern“ umgeben, die „unsere Freiheit für einen Ballettabend oder eine Eisenbahnfahrt“ verkörperten.

Ursache so herber Kritik war die Absicht des Kultusministers, das städtische Ensemble im Interesse der Steuerzahler auf der billigen Reiseroute nach Wien zu befördern, nämlich via Prag mit einem Sonderzug der sowjetischen Reichsbahn. Tiburtius blieb bei seinem Sparplan auch dann noch, als der Ministerrat der DDR am 14. September die Grenz-Kontrollposten angewiesen hatte,

„die rechtswidrigen für Einwohner Westberlins ausgestellten Pässe der Bundesrepublik als Personaldokument nicht mehr anzuerkennen“, und statt dessen verfügte,

„Visa an Einwohner Westberlins für Reisen durch die Deutsche Demokratische Republik in andere Länder... auf einem Einlegeblatt zum Westberliner Personalausweis“ zu erteilen.

Durch diese Anordnung, der sich die Sowjet-Union, die Tschechoslowakei und Polen, inzwischen anschlossen, wurde neben den Pässen der Bundesrepublik und denen der DDR praktisch ein drittes deutsches Personalspapier — der Westberliner Paß — geschaffen. Symbolisch hat der SED-Chef damit schon erreicht, was er sich bislang bestenfalls von der nächsten Gipfelkonferenz erhoffen durfte: die wenn auch vorläufig nur vom Ostblock vollzogene politische Anerkennung Westberlins als dritter deutscher Staat.

Die Westalliierten und der Schöneberger Senat, von Ulbrichts Separat-Paßverordnung gleichermaßen überrascht — Senatssprecher Bahr: „Damit hatten wir nicht gerechnet“ —, gelangten unterdes zu der bitteren Erkenntnis, von den Sowjets sanktionierten Vorstöße Ostberlins mit einer Maßnahme provoziert zu haben, die ihrerseits wieder als Repressalie gegen eine Ulbricht-Schikane gedacht war:

Nachdem das DDR-Innenministerium am 8. September allen Bundesbürgern ohne Aufenthaltsgenehmigung den Zutritt nach Ostberlin hatte sperren lassen, waren die Westmächte am 11. September übereingekommen, Ulbrichts Funktionären künftig durch das Allied Travel Board keine Reisepapiere mehr ausstellen zu lassen.

Dieses alliierte Paß- und Reisebüro ist ein Relikt aus jener Zeit, in der es weder einen westlichen noch einen östlichen Rechtsnachfolger des Deutschen Reiches, mithin auch keine deutsche Behörde gab, die berechtigt gewesen wäre, Bürger deutscher Nationalität mit Auslandspässen auszurüsten.

Später, nachdem die Paßhoheit für das Bundesgebiet und — das nicht zum Band gehörende — Westberlin an die

Bonner Regierung übertragen worden war, blieb das Paßbüro der drei Westmächte weiterhin für die Deutschen aus jenem zweiten deutschen Staat zuständig, den die järe zur Kenntnis zu nehmen sich nicht zu Bonn und die Nato-Staaten, sondern auch die Masse der neutralen Länder bislang weigern.

Obwohl mit DDR-Auslandspaß und Ausreisegenehmigung versehen, blieben Bewohner Mitteldeutschlands auf den Bestand dieses Kontrollrat-Fogals angewiesen, wenn sie in Länder der westlichen Hemisphäre reisen wollten. Das Allied Travel Board stellte ihnen einen „vorläufigen Reiseausweis anstelle eines PASSES für deutsche Staatsangehörige“ aus.

Der Entzug der alliierten Notpässe, so glaubten die Westmächte, werde die

Sparr-Senator Tiburtius
Moses und Aron mit Ulbricht-Paß

Sowjetzone an einem höchst empfindlichen Punkt treffen. Seit Jahren nämlich bemühen sich die Außenpolitiker der DDR, in jenen Ländern, die bislang die Aufnahme diplomatischer Beziehungen zu Ostberlin ablehnen, auf dem Umwege über Handelsvertretungen Fuß zu fassen, um ihnen die De-jure-Anerkennung mittels lukrativer Geschäfte schrittweise abzulockern.

Schöneberger Senat und Alliierte hoffen nun, Ulbricht werde dieses durch die Paßsperre gebremste Programm dadurch zu retten versuchen, daß er Bundesbürgern beim Betreten Ostberlins künftig keine besondere Genehmigung mehr abverlangt.

Indes, Pankow hat nicht nur nicht eingeknickt, sondern seinerseits durch die Einführung der Sonderpässe für Westberliner bewirkt, daß die Hauptleidtragenden des Paßkrieges — eben die Westberliner — nachgerade an der Nützlichkeit der Travel-Board-Sperre für DDR-Bürger zu zweifeln beginnen.

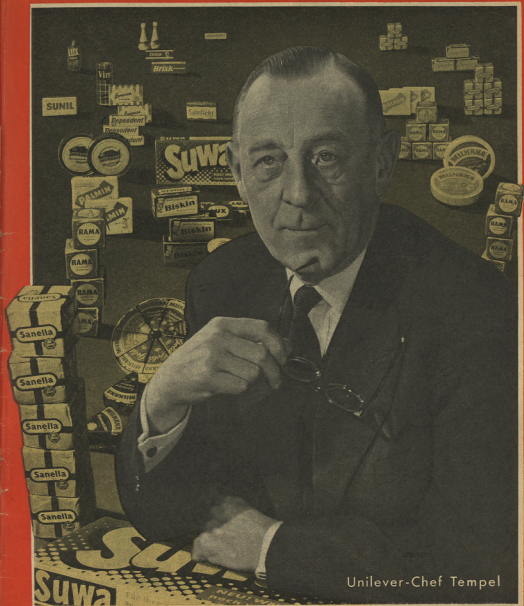
DER SPIEGEL

28. SEPTEMBER 1960 • NR. 40

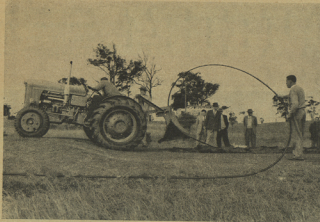
14. JAHRGANG • 1 DM

ERSCHEINT MITTWOCHS

IN HAMBURG • C 6386 C

Unilever-Chief Tempel

Auch in Australien verlegt man Rohre aus Hostalen mit Spezialpflügen.

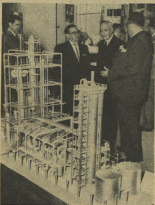
Rohrverlegung mit Spezialflug

Für das Verlegen biegsamer Kunststoff-Rohrleitungen in weichem Erdreich – auf Industriegelände und Kulturland, sogar für Berieselungsanlagen auf Golfplätzen usw., wurde ein neues, zeit- und arbeitsparendes Verfahren entwickelt: Ein Traktor zieht einen Spezialflug, der eine schmale Rinne gräbt, in die das Rohr hineingelegt.

Für dieses Verlegeverfahren sind Rohre aus dem Hoechst-Kunststoff HOSTALEN*

besonders geeignet. Sie können als flexible Druckrohre bis zu Nennweiten von 100 mm zu Wickelbündeln beliebiger Länge aufgespult werden, die in ihren Dimensionen lediglich durch die jeweiligen Transportvorschriften begrenzt sind. Hostalen-Rohre werden in der ganzen Welt für die Förderung von Trinkwasser und Chemikalien eingesetzt. Sie sind unempfindlich gegen Stoß und Schlag, gegen Hitze und Kälte.

in HOECHST notiert

Staatsmänner interessieren sich für Uhde-Anlagen

Die zur Hoechst-Gruppe gehörende Friedrich Uhde GmbH, Dortmund, plant und baut in aller Welt Anlagen für die chemische Industrie, z. B. Dämgemittel-

fabriken, petrochemische Anlagen, Werke für die Gewinnung von Treibstoffen usw. Sie trägt damit zur Sicherung der Welt-ernährung bei und fördert die Motorisierung sowie den allgemeinen technischen Fortschritt.

Der Bedeutung dieser Aufgaben entsprechend interessieren sich die Staatsmänner vieler Länder für Uhde-Anlagen. Unser Bild zeigt den Ministerpräsidenten von Portugal, Dr. Salazar (Dritter von links), bei der Besichtigung der Modelle einer Uhde-Salpetersäureanlage und einer Kupferlösungswäsche auf der Internationalen Messe 1960 in Lissabon.

Hoechst erwirbt Pharma-Fabrik in den USA

Die Farbwerke Hoechst AG. hat über ihre amerikanische Gesellschaft, die Intercontinental Chemical Corp., New York, die Firma Lloyd Brothers Inc. in Cincinnati (Ohio) erworben.

Das Unternehmen soll sein eigenes Produktionsprogramm fortsetzen und künftig auch die Interessen der Farbwerke

Rohre aus Hostalen helfen beim Bau des Assuan-Staudammes

Bei den Fundamentierungsarbeiten zur Erweiterung des Assuan-Staudammes wurden Rohre aus Hostalen für die Förderung von Gießbeton eingesetzt. Um die künftige Staumauer fest mit dem Grundgestein zu verankern, wurde Fließsibeton unter hohem Druck durch Rohrleitungen in Felspalten und Bohrlöcher eingespritzt. Stahlrohre widerstanden dem starken Abrieb durch den strömenden Betonsplitt nur kurze Zeit; die eingesetzten Hostalen Rohre dagegen blieben während der gesamten Dauer der Fundamentierungsarbeiten betriebsfähig.

TREVIRA® hat sich bewährt

Am 14. Juni 1960 ereignete sich in Schleiering-Holstein ein schwerer Verkehrsunfall zwischen einem Lkw und einem Pkw. Da der Fahrer des Personenausgangs mit einem Sicherheitsgurt aus Trevira geschnallt war, erlitt er trotz des schweren Zusammenpralls nur eine geringfügige Kopfverletzung.

Hoechst AG. auf dem pharmazeutischen Gebiet in den Vereinigten Staaten wahrnehmen. Lloyd Brothers Inc., einer der ältesten Arzneimittel-Hersteller in den USA, kann heute auf eine 90jährige Tätigkeit zurückblicken.

® = Reg. Wz.

R 303

FARBWERKE HOECHST AG.
vormals *Master Lucas & Birming*
FRANKFURT (M) - HOECHST

Fibel-Leser Merkatz, Ehefrau: Veto aus der Küche

in leicht veränderter Form wieder-
erleben. Konrad Adenauer ließ aller-
dings den neuen Minister sogleich wis-
sen, ihm sei nichts daran gelegen, die
bundesdeutschen Wohlstandsfamilien in
Krisenhysterie zu stürzen. Schwarz ver-
sprach daraufhin dem Senator Verted-
ungsrat, er werde von Werbefachleu-
ten einen Entwurf mit friedlicherer
Tendenz ausarbeiten lassen.

Der renommierten Münchner Werbe-
agentur Carl Gabler fiel schließlich die
Aufgabe zu, Text und Ausgestaltung
eines Druckwerks zu entwerfen, das zu-
nächst in beschränkter Auflage an aus-
gewählte Bezieher — Haushaltungs-
schulen, Frauenvereine und ähnliche
Speisekammer-Experten — verteilt
werden sollte. Später, so war vor-
gesehen, wollte man die wichtigsten
Details des Vorratsprogramms mittels
Faltblatt an alle bundesdeutschen Haus-
halte verschicken.

Gablers Werbefachleute nahmen sich
des Auftrags mit Verve an. Statt der
Kartoffelfanfanten erdachten die Münchner
einen munteren Plaudertext, der mit
einer Nachdichtung des Märchens vom
„König auf dem Hafersack“ beginnt.
Die Hausfrauen erfahren, wie der König
in seinem Schloß ein braves Bäuer-
lein auf goldenem Gestühl reichlich be-
wirthet, beim Gegenbesuch jedoch zu sei-
nem anfänglichen Mißfallen auf einem
Hafersack sitzen muß. Der Bauer ver-
steht dann die feinsinnige Moral:
In Notzeiten sitzt man besser auf Vor-
räten als auf goldenen Stühlen.

Von Volkswirtschaft geläutert, erfährt
dann die bundesdeutsche Mutter, wel-
chen Zwei-Wochen-Vorrat sie pro Per-
son trocken, kühl, luftig, dunkel und
frostdreiflagern müsse, um es dem Haf-
erbauern gleichzutun und das väterliche
Wohlwollen der Obrigkeit zu erwar-
ben. Die ministeriellen „Ratschläge“ für

eine Haushaltsbevorra-
tung“ empfehlen pro
Kopf den Kauf von

- ▷ einem Kilogramm
Reis oder Teig-
waren,
- ▷ einem Kilogramm
Zucker,
- ▷ einem halben Kilo-
gramm Speiseöl,
Plattentfett oder
Schwineschmalz,
- ▷ einem Kilogramm
Fleisch- oder Fisch-
konserven.

Dieser Eiserner Ha-
fersack kostet nach
den Vorstellungen der
Autoren für einen
Vier-Personen-Haus-
halt 32 bis 44 Mark.

Dabei soll es jedoch
tunlich nicht blei-
ben. Der Grundvorrat
müßte nach Meinung
der Propagandisten
mit einem stattlichen
„Ergänzungsvorrat“
komplettiert werden
— Mehl, Grieß, Hafer-
flocken, Knädelteig,
Zwieback, Hartkeks,
Cornflakes, Hülsen-
früchte, kochfertige
Suppen, getrocknete
Speisekartoffeln, Pud-
dingpulver, Gemü-
sekonserven, Obstkon-
serven, Tomatenmark,
Trockenobst, Obstäfte,
Bienen- und Kunsthonig, Schokolade,
Kakao, Zuckerwaren, Süßwaren, Dauer-
wurst, Räucherfleisch, Kondensmilch,
Milchpulver, Gewürze, Salz, Essig, Sup-
penwürze, Rohkaffee, Kaffee-Extrakt-
Pulver, Kaffee-Ersatzmischungen und
Tee sowie Babynahrung auf Milch-
Stärke-, Getreide- und Gemüsebasis für
Säuglinge und Kleinkinder.

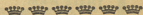
Die Agentur Gabler scheute keine gei-
stige Strapaze, um die Broschüre wer-
bekräftigt zu machen. So ließen sich die
Autoren eine Eichhörnchen-Vignette als
originelles Symbol der Vorratshaltung
einfallen und gedachten dieses Signum
mit dem Slogan „Hab' was im Haus,
schaff' Vorrat an“ zu beschriften. Die-
ser Vorratswerbung hatte sich indes
schon die Konservenfabrik Bassermann
bemächtigt — „Hab' was im Hause von
Bassermann“ — was die Münchner
Werbetexter zu der Neuschöpfung nö-
tigte: „Denk' daran, schaff' Vorrat an.“

Das fertige Werk wanderte im Bun-
desernährungsministerium zum zustän-
digen Referenten, Ministerialrat Frei-
herr von Welck, über zahlreiche andere
Instanzen bis zu Minister Schwarz,
der schließlich dem Bundeskabinett das
letzte Wort über die Meriten der Bro-
schüre gab. Aber auch dieses hohe Kol-
legium zeigte sich einer Entscheidung
nicht recht gewachsen. Vielmehr bekam
jedes Kabinettsmitglied ein Exemplar
des Märchenfibels, mit dem Auftrag, das
Urteil der eigenen Ehefrau einzuholen.

Nach einiger Beratungszeit stand das
Problem jüngst wieder auf der Tages-
ordnung des Kabinetts. Bundesratsmini-
ster Hans-Joachim von Merkatz, ge-

Ein Sekt
für Kenner

gehobler

Spanien

Barcelona, Madrid

Stierkampf, Wein, Sonne, Flamenco — das ist Spanien!

Schon im Flugzeug beginnt Ihr Urlaub, denn — LUFTHANSA ist führend im Service an Bord.

Ihr IATA-Reisebüro wird Sie gern beraten.

LUFTHANSA

Fliegen Sie gleich, zahlen Sie später — auf AIR CREDIT

wohnt, sich mit weniger dringlichen Staatsgeschäften zu befassen, hat ums Wort. Gattin Margarete, soieß Merkatz wissen, sei mit der Vorratsbrotschneide nicht zufrieden. Nicht an der Form jedoch hatte die kritische Leserin Merkatz Anstoß genommen, sondern am Sachgehalt. Seine Frau — so Merkatz — finde die Zusammenstellung der Vorräte unmöglich.

Das Kabinett beschloß, das Projekt — Wiedervorlage im nächsten Jahr — an das Ernährungsministerium zurückzuverweisen.

KRIEGSVERBRECHEN

GRIECHENLAND

Ihr Onkel Konstantin

Flach fiel die Vormittagssonne am vergangenen Dienstag in den sächlich schwarz möblierten Verhandlungssaal des Kieler Landgerichts sowie auf die Begegnung zweier Kriegskameraden, die sich hier nach 18 Jahren und als Kontrahenten wiedersahen: Der zum Präsidenten des Landesrechnungshofs Schleswig-Holstein aufgerückte einstige Kriegsverwaltungsrat Karl Marbach, 51, mußte sich als Angeklagter gegen Vorwürfe verteidigen, die der zum renommierten Berliner Anwalt avancierte einstige Kriegsverwaltungsrat Max Merten, 48, gegen ihn erhoben hatte.

Die Lebenswege der beiden Doktoren der Jurisprudenz hatten sich unter der Glutitze des mazedonischen Augusts gekreuzt. Der bis dahin im Reichsjustizministerium bedienstete Merten war damals als Wehrmachtsbeamter in das ferne Griechenland abgestellt worden, um dort Marbach abzulösen, der die Verwaltungsabteilung beim „Befehlshaber Saloniki-Agäis“ (Kernmäßig: BSA) anführte.

Beiden Verwaltungsgräten sollte ihr Dienst im Lande der Hellenen, den sie dekorativ uniformiert ableisteten — Marbach: „Ich war Raupenschlepper“ —, übel gelohnt werden: Die Verwaltungsratsarbeit brachte Merten von Mai 1957 an auf 30 Monate in eine griechische Gefängniszelle. Seinen Vorgänger Marbach kostete die griechische Tätigkeit im Februar 1959 vorläufig das Amt als oberster Rechnungsprüfer in Schleswig-Holstein, im September dieses Jahres führte sie ihn dann vor die 3. Große Strafkammer zu Kiel.

Indes, während Merten von den Griechen unmittelbarer Kriegsverbrechen gezeihen wurde, warf das deutsche Gericht dem schleswig-holsteinischen Spitzenbeamten (Besoldungsgruppe B 8, 2600 Mark Grund Gehalt) lediglich vor, sich unter Eid bestimmter Vorgänge in Griechenland sowie seines Kollegen und Nachfolgers Merten nicht mehr erinnert zu haben. Die Vernehmung Marbachs hatte der zu Athen als Kriegsverbrecher einsitzende Merten verlangt.

Die für Marbach verhängnisvolle Teilanrede war am 22. Juli 1955 aktenkundig geworden. An jenem Tag hatte ihm ein Gerichtsassessor Rausch im Auftrag der Zentralen Rechtsschutzstelle des Bonner Außenamtes zehn Fragen vorgelegt, die von den Bonnern artikuliert waren.

Auf Frage 3: „War die Verwaltungsabteilung beteiligt, wenn Repressalien-

maßnahmen angeordnet wurden?“ antwortete Marbach ebenso vorsichtig wie mißverständlich: „Bis zu meinem Weggang sind mir keinerlei Repressalienmaßnahmen bekannt geworden.“

Diese negative Auskunft konnte korrekt oder mußte inkorrekt sein. Je nachdem, ob sie — entsprechend der gestellten Frage — eng auf die aktive und persönliche Beteiligung des Beamten Marbach an Repressalien bezogen oder aber — nach dem Wortlaut der Antwort — dahin verstanden wurde, daß Marbach überhaupt von Repressalien keine Kenntnis hatte.

Wollte der Präsident generell behaupten, ahnungslos gewesen zu sein, so mußte er dem Kieler Gericht erklären, wie es zu einem „Monatlichen Verwaltungsbericht des Befehlshabers Saloniki-Agäis“ kommen konnte, der das Datum 3. November 1941, die Unterschrift „von Krenzki, Generalleutnant“ sowie den Vermerk trägt: „Begläubigt, Dr. Marbach, Kriegsverwaltungsrat“.

In diesem Bericht heißt es nämlich: „Die politische Lage hat gegenüber den Vormonaten eine Zuspitzung erfahren... Durch entschiedenen Einsatz schneller Truppenteile wurden die Unruherbeim im Keim erstikt. Hierbei wurde mit ausgesprochener Schärfe vorgegangen, um eine abschreckende Wirkung zu erzielen. Von den insgesamt bisher durchgeführten 488 Erschuldungen sind 442 im Berichtsmonat erfolgt, 10 Personen wurden gehängt... Drei Dörfer wurden niedergebrannt, weil sie Aufständischen als Rückhalt dienten... Das energische Zupacken hat gewirkt...“

Ferner: Mochte die peinliche Diskrepanz zwischen Marbachs Antwort im Juli 1953 und jenem Verwaltungsbericht vom November 1941 noch auf Formulierungsfehler des aussagenden Präsidenten oder des vernehmenden Assessors zurückzuführen sein, so hatte Marbach gegenüber Rausch noch zwei weitere Antworten beschworen, die den prüfenden Juristen die Alternative aufzulegen, der Vernommene müsse entweder leichtfertig geschworen oder aber in seinem Gedächtnis Lücken zu beklagen haben, die man gemeinhin bei einem hochgestellten Akademiker nicht erwartet.

Marbach hatte dem Assessor Rausch versichert:

- ▷ „Ich kann mich an Dr. Merten persönlich nicht erinnern, meine aber sicher, daß er damals gebürtig in Athen war.“
- ▷ „Mir ist von einer Versammlung im Freiheitsplatz in Saloniki nichts bekannt.“

Dabei war ganz und gar unwahrscheinlich, daß Dr. Marbach sich seines Nachfolgers Merten nicht mehr erinnerte (Merten: „Wir haben uns über tausend Dinge ausführlich unterhalten“). Geradezu fatal aber wirkte Marbachs Versicherung, von der großen Juden-Versammlung zu Saloniki nichts gehört zu haben.

Jene Versammlung auf dem Freiheitsplatz bildete nämlich nicht nur den Auftakt der Judenverfolgungen in Mazedonien, sie war auch in einer Form abgelaufen, von der Deutsche, Griechen und Juden monatelang sprachen.

Am 11. Juni 1942, morgens 8.00 Uhr, mußten alle in Saloniki lebenden jüdi-

schen Männer zwischen 18 und 45 Jahren auf der Plaza Eleftheria, dem Freiheitsplatz, erscheinen. 9000 Angehörige der reichen Judengemeinde kamen. Während einer nach dem anderen registriert und mit einem Arbeitsausweis versehen wurde, vertrieb sich der divisionsstarke Rest die Zeit mit gymnastischen Übungen. Die Wachen feuerten mit Peitschenschlägen an.

Wer auf dem schattenlosen Freiheitsplatz ohnmächtig wurde, bekam Wasser über den Kopf. Die Registrierten durften sich entfernen — die ersten hundert Meter wahlweise auf dem Bauteilrobbend oder Parzelsäume schlagend.

Registriert wurde auf Anweisung des Befehlshabers Saloniki-Agäis, dessen Verwaltungsabteilung nacheinander die Kriegsverwaltungsräte Dr. Marbach und Dr. Merten vorstanden. Kaum waren die Griechen im Frühjahr 1957 des Merten habhaft geworden, warfen sie ihm denn auch vor, diese thessalonischen Spiele veranstaltet zu haben.

Dagegen Merten: „Ich bin frühestens am 6. August 1942 von Wien nach Saloniki gekommen, um meinen Dienst anzutreten.“ Zum Beweis dieser Behauptung ließ der einstige Wehrmachtsoffizier seinen Vorgänger Marbach vernehmen: Die Frage zu klären schien ihm leicht.

Um so enttäuscht war der Athener Untersuchungsgefangene in seiner 1,80 mal 2,40 Meter großen Zelle über das

Protokoll der Marbach-Einvernahme, das ihm die Bonner Rechtschützer endlich zusandten. Mertens Reaktion: „Auch der Marbach will mich reinlegen.“

Zu solch hartem Urteil über einen Kameraden kam der schwerbedrängte Merten nun freilich nicht nur, weil er sich genau erinnerte, mit Marbach, der ihn nun nicht mehr kennen wollte, einst in Saloniki wochenlang zusammengearbeitet zu haben. Schon die Umstände seiner Verhaftung sowie frühere Erfahrungen mit deutschen Ministerialbeamten hatten Merten mißtrauisch gemacht.

Jedenfalls konnte sich der Hättling nicht erklären, daß die Griechen ausgerechnet ihm den Prozeß machen wollten, der im Frühjahr 1944 aus Griechenland abberufen und in ein deutsches Kriegsverfahren verwickelt worden war, weil er angeblich griechische Interessen zum Nachteil des Reiches gefördert hatte.

Überdies hatten die Amerikaner, in deren sogenannten automatischen Arrest Merten als Kriegsverwaltungsrat nach dem Zusammenbruch geriet, den Athenern zweimal seine Auslieferung angeboten. Beide Male verzichtete die griechische Regierung auf die Überstellung Mertens: Er habe sich nichts zuschulden kommen lassen.

Merten erkundigte sich, als er am 26. April 1957 nach Athen kam, um dort in der Rückstellungsangelegenheit eines Griechen

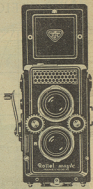
in Griechenland ansässigen Auslandsdeutschen auszusagen, trotzdem vorsichtshalber bei der Deutschen Botschaft, ob er zufalllos seine Aussage machen und an welche griechische Behörden er sich wenden könne. Der Legationsrat Schesake schickte den Fragesteller zum Generalsstaatsanwalt Toussis, dem Griechen, der mit der Verfolgung von Kriegsverbrechen befaßt war.

Prompt nahm Toussis den Merten fest (SPIEGEL 21/1957): Der ehemalige Kriegsverwaltungsrat war der erste Deutsche von einigem Rang und mit Besitzer-Verpflichtung, der sich bei ihm meldete, nachdem die griechische Regierung beschlossen hatte, die Verfolgung deutscher Kriegsverbrecher mit größerer Intensität zu betreiben.

Von diesem Beschluß wußte Merten schon über die grobe Fahrlässigkeit der deutschen Diplomaten in Athen erbot, die ihn in seine Verhaftung rennen ließen,

Rollei magic

**AUTOMATISCH
FOTOGRAFIEREN**

Die programmgesteuerte Belichtungsautomatik mit Filtereinstellung läßt alle Sorgen um Fehlbelichtungen und alles foto-technische Wissen vergessen. Ganz gleich, ob Schwarzweiß oder Farbe, bei der vollautomatischen ROLLEI MAGIC heißt es immer nur: Ein Bild, ein Druck, ein ROLLEI-Bild. Schneller und bequemer geht es wirklich nicht. Das Fotoproblem ist gelöst, kein Suchen nach der Schärfte, kein Räteln um den Bildausschnitt. Auf der superhellen Einstellscheibe sieht man stets das künftige Bild, randhell, klar und farbig, in voller Größe und Schärfte, so wie es werden soll, so, wie es die ROLLEI MAGIC automatisch fotografiert.

Rollei

**MAN SIEHT
WAS MAN HAT**

FRANK & HEIDECKE, BRAUNSCHWEIG

Angeklagter Marbach, Gottin; Elysijs Gedächtnis

STETSON

PRIVILEG
DER
ERFOLGREICHEN

Lancer

Stetsonian

Zwei neue Modelle
Lancer und Stetsonian
repräsentieren den inter-
nationalen Modestil.
Wenn Sie sich für
STETSON entscheiden,
wählen Sie einen
„Hut von Welt“.

Lizenzhersteller:
MAYSER'S
HUTFABRIK
ULM-DONAU

DEUTSCHLAND

so floßten ihm die Monate in griechischer Gefangenschaft weitere Zweifel am guten Willen der bundesrepublikanischen Amtsträger ein.

Tatsächlich trug der verzweifelt seine Schreibmaschine strapazierende Untersuchungsgefängnis selbst entscheidend dazu bei, das Bonner Interesse an seinem Schicksal abzukühlen. Merten mußte sich nämlich nicht nur gegen den Vorwurf verteidigen, an den fatalen Scherzen auf dem Freiheitsplatz beteiligt gewesen zu sein: Die Griechen beschuldigten den zum Parado-Kriegsverbrecher aufgestellten Kriegsverwaltungsrat überdies ganz pauschal, im Jahre 1943 die Juden-Vernichtung im besetzten Mazedonien gefördert und sich an jüdischem Vermögen bereichert zu haben.

Merten aber hatte, wie er sich genau erinnerte, mit höchstem Einsatz um das Leben seiner mazedonischen Juden gerungen. Nachdem der Sicherheitsdienst von Mertens Opposition gegen die Verfrachtung der thessalonischen Juden nach Auschwitz Kenntnis erhielt, zitierte Obersturmbannführer Adolf Eichmann den Wehrmachtbesetzten nach Berlin. Dem Endlöser will Merten dann vorgetragen haben, daß es vernünftiger sei, möglichst viele Juden über See nach Palästina abzuschieben, statt die dringend benötigten Waggons für Reisen nach Auschwitz einzusetzen.

Erzählt Merten, wie das „Hamburger Echo“ zu berichten wußte: „Eichmann fragte mich: wieviel. Darauf ich: Na,

rund 10.000.“ Eichmann: „Nehmen Sie 20.000, Hauptsache, wir sind die los.“

Dann habe der offenbar doch nicht allmächtige Eichmann Rückendeckung beim Judenreferenten Dr. Hans Globke gesucht: „So hat sich Eichmann am Telefon in meiner Gegenwart gegenüber Globke für das Leben von 20.000 Juden stark gemacht. Umsonst.“

Merten, laut bislang unwidersprochenem „Echo“, weiter: „Eichmann machte den Eindruck eines eingesperrten Tigers. Immer wieder brüllte er: Dieser Globke ... Der Führer hat doch befohlen ... Mehr traut der sich nicht zu sagen ...“

Daß am Ende die Rettung der 20.000 Juden mißlang, lag allerdings — ob Merten nun korrekt berichtet oder nicht — keinesfalls an dem heutigen Staatssekretär im Bundeskanzleramt: Eichmann hatte dem Max Merten erlaubt, die Juden auf eigene Faust abzuschieben.

Doch wollte Lord Moyne, zuständig für das britische Mandat Palästina, überhaupt keine Juden mehr, geschweige denn gleich 20.000, ins gelobte Land einziehen lassen. Moyne: „Die bringen mir nur Unruhe.“ Die Transporte nach Auschwitz rollten weiter, und Merten führte die Juden-Befehle in Mazedonien durch — so schonend wie nach den Umständen möglich.

Ungesucht dieser nachprüfbaren Einlassungen verurteilte ihn das Oberste griechische Militärgericht am 5. März zu 25 Jahren Kerker — offensichtlich, um

Angeklagter Merten in Athen; Thessalonische Spiele

der griechischen Öffentlichkeit ein unpopuläres Abolitionsgesetz schmackhafter zu machen, das den generellen Verzicht auf die weitere Verfolgung deutscher Kriegsverbrecher ausspricht.

Noch im November desselben Jahres ließen die griechischen Behörden ihren verurteilten Kriegsverbrecher in aller Stille nach Deutschland ausfliegen. Seit her betreibt Merten eifervoll seine Rehabilitierung. Während die Berliner Justiz unentschieden das Interesse an dem auch innere gegen ihn schwebenden Verfahren (U VU 3737) verloren hat, besteht jetzt der angeschuldigte Merten auf dem Prozess: Ein Freispruch wegen erwiesener Unschuld soll ihn in die Lage versetzen, von der Bundesrepublik auf dem Wege der Amtshaftungsklage für den ihm entstandenen Schaden Ersatz zu verlangen.

Sieht sich Merten schon selbst als Opfer bundesrepublikanischen Versagens, weil ihn der Legationsrat Schesske an den Verhafteter Toussis gewiesen hätte, so gelangte er in der vergangenen Woche als Zeuge gegen den vergeblichen Rechnungshofpräsidenten Marbach nun zu der Auffassung, daß auch jener nur von den Bonner Außenamts-Juristen auf Glattgeföh geführt worden sei.

Merten: „Ein tragischer Fall. Ich habe im Gefängnis zu Athen nur Marbachs Antworten und nicht die ihm vorgelegten, im Kern der Sache vorbezielenden Fragen zu Gesicht bekommen. Hätte ich die ganze Vernehmung mit Frage und Antwort gehabt, so würde ich ihn nicht angezeigt haben.“

Da aber Merten in seiner Athener Zelle aus den vom vernehmenden Assessor Bausch niedergeschriebenen Bekundungen des vernommenen Marbach nur Übelwollen herauslas, muß die Kieler Justiz nunmehr klären, ob der schleswig-holsteinische Spitzenbeamte, der unter Eid zugegebenermaßen objektiv unrichtig ausgesagt hat, wenigstens subjektiv durch Gedächtnisschwäche entschuldigt werde.

Kommentierte der angeklagte Präsident sein von häßlichen Vergeltungsaktionen ungetrübtes Erinnerungsbild: „Für mich war der Befehlssbereich Saloniki-Agäis eine Oase des Friedens.“

Tatsächlich konnte sich diese Vorstellung bei dem Kriegsverwaltungsrat aufgrund von mancherlei BSA-Annehmlichkeiten im stets ruhigen Saloniki gebildet haben, die in krassem Gegensatz zu den zahlreichen Unannehmlichkeiten während seiner späteren Kriegerlaufbahn standen. Raupen-schlepper Marbach verbrachte die letzten Monate seines hellenischen Gastspiels damit, als Vergnügungsreisender das Land der Griechen mit Auto und Schiff zu bereisen. Im September 1942 aber verabschiedete er sich von der Schiller-Geplung-Motors mit den Schulterklappen eines Feldwebels und die elysischen Gefilde mit den russischen Schlachtfeldern. Dort befahl ihn auch die Kinderlähmung, die ihn für vier Jahre ins Lazarett und für immer in den Rollstuhl bannte.

Marbachs Erinnerungslücke erschien dem Sachverständigen unter solchen Umständen ganz natürlich: „Er hat die negativen Erlebnisse in Griechenland aus seinem Gedächtnis verdrängt.“

Dazu Professor Hallermann von der Universität Kiel: „Ich ferne, mittelbare Ereignisse mit geringem Erlebnisgewicht, ... die die persönliche Sphäre im

Das edle Waidwerk zählt zu den nobelsten Sportpassionen. Jäger sind Leute von rechtem Schrot und Korn. Kein Wunder, daß sie das Reine und Echte zu schätzen wissen, daß sie unter den Weinbränden ihren Scharlachberg bevorzugen. Jäger und Scharlachberg gehören eben zusammen.

Scharlachberg
MEISTERBRAND

FRIEDRICHSHOFER

6403

Augenblick des Aufnehmens nicht stärker tangieren, werden schlechter gemerkt, weniger gut behalten und leicht völlig vergessen."

Und in der Tat: Auch die als Zeugen vernommenen Offizierskameraden Marbachs aus jenen Saloniki-Tagen hatten offenbar alleinsten die tragisch-groteske Judenversammlung auf dem Freiheitsplatz nur als ich-fernes Ereignis mit geringem Erlebnisgewicht empfunden: Keiner erinnerte sich mehr.

Nicht einmal der Kriegsverwaltungsassessor Heine — jetzt Kämmerer der Stadt Lüneburg — erinnerte sich. Er war sowohl Marbach als auch Mertens "junger Mann" und Stellvertreter in Saloniki und hatte in dieser Eigenschaft jenen Befehl verfaßt, der 8000 Juden auf die Platanenallee rief, damit sie einen Arbeitsausweis und Prüfgelb bezögen.

So haben beide einstigen Kriegsverwaltungsriten den Urteilen in ihren Prozessen gefallt entgegen.

Der suspendierte Rechnungshof-Präsident Marbach, weil ihn Gedächtnislücken gegen die Anklage der Eidesverletzung abzusichern scheinen, und

Der Ex-Kriegsverbrecher Merten, weil ihm sein ausgezeichnetes Erinnerungsvermögen einer Tatsache bewußt ließ, die auch noch den am schwersten zu widerlegenden Vorwurf der Griechen, den der Bekehrung an Juden-Vermögen, entkräftet.

Als Gedächtnisstütze erwies sich für den Berliner ein Foto, das ihn, seine Sekretärin Doxoula Leontida, deren Bräutigam Demetrios und ihren Onkel Konstantin auf einer Landpartie zeigt. Weiß Merten laut "Hamburger Echo": "Die drei erhielten das Seidenlager eines deportierten Juden im Wert von 15 000 Pfund Sterling."

Max Merten hatte auch wenig Schwierigkeiten, die Adressen dieser drei mit dem jüdischen Eigentum bedachten Griechen festzustellen:

Onkel Konstantin Karamanlis, königlich-griechischer Ministerpräsident, amtiert und wohnt zu Athen.

Bräutigam Demetrios Makris, königlicher Innenminister, amtiert und wohnt ebenfalls zu Athen.

Sekretärin Doxoula Makris, Gattin des Demetrios, teilt den Wohnsitz ihres Gatten.

Diese drei Personen versorgten, wie viele ihrer Landsleute, den Befehlshaber Saloniki-Agila mit Informationen. Da sie die als Griechen nicht unentgeltlich taten, wurden sie, laut Merten, aus dem beschlagnahmten jüdischen Vermögen belohnt, das auf diese Weise der griechischen Nation erhalten blieb.

Karamanlis

Makris

BANKEN

CHECK-VERKEHR

Mit Selbstvertrauen

Die drei westdeutschen Großbanken wollen rund eine Million Arbeitnehmer der Bundesrepublik am 1. Oktober mit einem Hilfsmittel feiner Lebensart ausstatten, das diesen gemeinhin nur vom Hörensagen bekannt ist. Dredner Bank, Deutsche Bank und Commerzbank dienen ihrer Kundschaft, soweit sie ein Lohn- und Gehaltskonto bei ihnen unterhält, an diesem Tag ein Scheckbuch neuen Typs an. Ihm ist eine Ausweis Karte beigelegt, die jenes Selbstvertrauen vermitteln soll, das heute auch noch in Großstadt-Läden nötig ist, um mit dem Scheckbuch einzukufen.

Diesem im bargeldlosen Zahlungsverkehr bisher unbekannten Ausweispaß hat auch Westdeutschlands Zentraler Kreditausschuß zugestimmt, dem die Spitzenverbände des gesamten Kreditgewerbes angehören. Der Ausschuß war am 16. August in Bonn zusammengekommen, um eine Entwicklung abzumachen, die im Zusammenhang mit dem Lohn- und Gehaltskonten den Unkostenetat von Banken und Sparkassen über Gebühr hat anschwellen lassen.

In steigender Zahl nämlich überweisen Firmen der Großindustrie, unter ihnen zum Beispiel die Badische Anilin- und Sodafabrik und die Rüttenwerke Oberhausen, ihren Arbeitnehmern die Gehälter auf Konten: Bei den westdeutschen Sparkassen werden schon 2,6 Millionen, bei den Banken rund 1,4 Millionen Lohn- und Gehaltskonten geführt.

Die Überweisungen mittels automatisch arbeitender Lochkartenmaschinen anstelle des mühevollen Eintätens erspart den Großbetrieben manchen Buchhalter. Die Ruhrindustrie errechnete die Faustregel, daß von den 30 Buchhaltern und Kassenwarten, die durchschnittlich für je tausend Beschäftigte nötig sind, 22 eingepart werden können, wenn sich die Arbeitnehmer ihr Entgelt am Bank- oder Sparkassenschalter auszahlen lassen.

Die Kreditinstitute jedoch hatten bisher von den in ihre Kassen fließenden Lohn-Millionen praktisch keinen Nutzen. Die Rheinfrauen der Arbeitnehmer erschienen meist pünktlich zum Monatsersten am Bankschalter und ließen sich das überwiesene Geld in voller Höhe auszahlen. Auch das Zehntelprozent Provision, das die Banken den Firmen für die Kontenführung und Auszahlung des Gehalts abverlangten, machte den erhöhten Arbeitsaufwand nicht wett. Um diese wenig ersprießliche Situation in ein Geschäft umzuwandeln, faßte der Zentrale Kreditausschuß den Beschluß, künftig den bargeldlosen Zahlungsverkehr unter der Arbeitnehmerschaft populär zu machen.

Die drei Großbanken wollen zu diesem Zweck jeden Inhaber eines Lohn- oder Gehaltskontos mit Scheckbuch und Aus-

weis Karte versehen und ihm empfehlen, nicht schon am Zahlungstag sein Geld abzurufen, sondern seine über den ganzen Monat verteilten Einkäufe jeweils mit einem Scheck zu bezahlen. Der Vorteil für die Institute: Während sie selbst für Lohnkonten keine Zinsen zahlen, können sie die länger auf dem Konto verbleibenden Lohnsummen zinsbringend arbeiten lassen.

Unter diesem Blickpunkt sahen zunächst auch die Sparkassen die Lohn- und Gehaltskonten als "eine Möglichkeit zur Förderung des bargeldlosen Zahlungsverkehrs" an. Als sie jedoch feststellen mußten, daß die Banken dabei dem Scheck die Hauptrolle spielen würden, räumen wollen, beileiten sie sich, die Pläne in Mißkredit zu bringen. Denn eine Ausweitung des Scheckverkehrs etwa auf die Gebrauche in den USA hin, wo 40 Prozent aller Einzelhandels-Einkäufe durch Scheck beglichen werden, wäre einem ihrer lukrativen Geldgeschäfte abträglich, dem Überweisungsverkehr.

Während beispielsweise eine Münchner Bank den Überweisungsauftrag eines Kunden durch die Post direkt an die Bank des etwa in Hamburg wohnenden Empfängers schickt und dafür sorgt, daß der Betrag schon einen oder zwei Tage später seinem Konto gutgeschrieben werden kann, lassen sich die Sparkassen länger Zeit. Bei ihnen läuft die Überweisung auf dem Dienstweg gemeinhin über die Girozentralen in München. Hier werden die Schecks nach etwa vier Tagen auf dem Konto des Hamburger Empfängers zu Buche schlagen und abgeboben werden können.

Unterdessen verbleibt das Geld zinsentragend innerhalb der Sparkassenorganisation, was den Kassen bei den täglich bestrittenen Millionenbeträgen 1959 wurden — in den Sparkassen 451 Millionen Überweisungsaufträge ausgeführt — einen ansehnlichen Zusatzgewinn sichert. Im Scheckverkehr sind dagegen die Sparkassen im allgemeinen genauso flink wie die Banken.

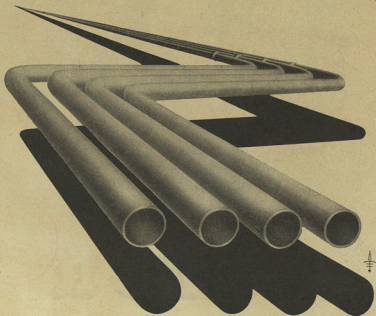
Kaum war nach dem Treffen des Kreditausschusses die Absicht der Großbanken publik geworden, ihre neuen Scheckbüchchen mit einer in den jeweiligen Hausfarben gehaltenen Ausweis Karte zu versehen, da bezeichnete der Deutsche Sparkassen- und Giroverband e.V. in Bonn derartige Bestrebungen dem auch schon als "Fehlentscheid" bezeichnet.

Die Ausweis Karte, so argumentiert der Verband, kompliziere unnötig den Zahlungsverkehr. Außerdem könne beim Einzelhandel der irrige Eindruck entstehen, als garantierte die Bank das Einkommen des Scheckbesitzers in allen den Fällen, in denen der Kunde sein Konto überzogen hat. Das aber sei gesetzlich, weil garantierte Schecks den Charakter von Bargeld hätten.

Paragraf 35 des Gesetzes über die Deutsche Bundesbank bedroht in der Tat denjenigen mit Gefängnis und mit Geldstrafe in unbeschränkter Höhe, der "unbefugte Geldzeichen (... oder andere Urkunden, die geeignet sind, im Zahlungsverkehr an Stelle der gesetzlich zugelassenen Münzen oder Banknoten verwendet zu werden) ... ausgibt".

Überdies warnte der Sparkassenverband vor der Gefahr des Kreditmiß-

* Unzulässig auf den Lohn- oder Gehaltskonten — bis auf Daueraufträge — für den Kontoinhaber gebührenfrei.

Die Stahlrohrleitung ist der wirtschaftliche Transportweg und zugleich ein zuverlässiger Transportbehälter für alle flüssigen, gas- und staubförmigen Medien. Millionenwerte fließen durch Rohrleitungen; rufen Sie unsere Fachingenieure!

VEREINIGTER ROHRLEITUNGSBAU

BERLIN · DÜSSELDORF · MÜNCHEN

ASTOR

Eine Waldorf-Astoria Cigarette

IM KÖNIGSFÖRMAT MIT NATURKORK-MUNDSTÜCK

GRIECHENLAND**Dementeritis praecox**

Mit offenbar nicht der Diplomaten-sprache entlehnten Invektiven wie „unwahre Darstellungen“ und „gröbliche Beleidigungen“ bezog das Bonner Auswärtige Amt im Bulletin vom 29. September zu einer Sache Stellung, die beim Namen zu nennen Brentanos Diplomaten ebenso sorgfältig vermieden, wie sie in ihrem abschließenden Urteil hart waren: zu den von der Tageszeitung „Hamburger Echo“ am 17. und 19. September veröffentlichten sowie vom SPIEGEL am 26. September zitierten Berichten, amtierende Politiker des Königreichs Griechenland hätten die deutschen Besatzungsbehörden in Mazedonien während des Krieges mit Informationen beliefert und dafür jüdische Vermögenswerte überstellt bekommen.

Das Auswärtige Amt verbarg geflissentlich, worum es bei den „unwahren Darstellungen“ in Wirklichkeit ging und erzählte statt dessen: „Diese Veröffentlichungen beruhen offenbar auf Angaben des in Athen zu 25 Jahren Zuchthaus verurteilten und danach der Bundesrepublik überstellten vormaligen Kriegsverwaltungsrats Dr. Merten.“

Merten

Unter Verzicht auf weitere Aufklärungen verdammt die AA-Stilisten anschließend die ominösen Vorwürfe: „Zu den in den Presseveröffentlichungen im einzelnen aufgeführten Behauptungen hat die griechische Regierung in einer Erklärung Stellung ge-

nommen, die durch den stellvertretenden Ministerpräsidenten Kanellopoulos dem deutschen Botschafter in Athen mitgeteilt wurde. Durch diese Erklärung der griechischen Regierung sind die Behauptungen in den deutschen Presseveröffentlichungen, soweit sie den griechischen Innenminister betreffen, in allen Punkten eindeutig widerlegt.“

Nach dieser teils dunklen, teils apodiktischen Einführung folgte dann allerdings ein Satz, an dessen Wahrheitsgehalt am Erscheinungstag des Bulletins nicht mehr zu zweifeln war: „Die

60

Man sollte wissen:

Bei zu hohem Luftdruck berührt nur der mittlere Teil der Lauffläche die Straße. Die Folge: verminderte Haftung, Springen der Räder. Zu geringer Luftdruck jedoch führt zu erhöhtem Verschleiß. Also auf richtigen Luftdruck achten!

F
L
E
d
d
F
G

Minister Makris, Gattin Doxula: Zweimal flüchtig gesehen?

Bundesregierung bedauert diese Veröffentlichungen außerordentlich."

Tatsächlich hatte sich nämlich am 29. September, drei Tage nachdem der SPIEGEL den „Echo“-Bericht über die frühere Geschäftstüchtigkeit des königlich-griechischen Ministerpräsidenten Karamanlis und seines Innenministers Makris erwähnt hatte, schon erwiesen, daß Bonn Gefahr lief, eine ihm seit nunmehr fünf Nato-Jahren besonders ans Herz gewachsene Partner-Regierung zu verlieren: Das Kabinett Karamanlis, ohnedies auf schwachen Füßen, drohte umzufallen.

Selbst die vorsichtige Londoner „Times“ berichtete im Katastrophen-Stil: „Ein plötzlicher politischer Sturm brach in dieser Woche über Athen herein, als die Regierung zugab, daß ein verurteilter Nazi-Kriegsverbrecher griechische Minister beschuldigte, im Kriege für deutsche Rechnung Agenten-Dienste geleistet zu haben.“

Indes, so gerechtfertigt die Bonner Sorgen über den königlich-griechischen Schwachsinnfall auch waren, so vorzeitig mutete das rheinische Vertrauen auf die hellenische Unschuld an. Die 27 Zeilen lange Außenamts-Versicherung

bezieht sich nämlich offiziell auf ein angeblich in Athen vorgewiesenes Regierungs-Kommunikat, das zwar laut Auswärtigem Amt die Merten-Vorwürfe „eindeutig“ widerlegen soll, das aber bis heute Griechen wie Deutschen vorenthalten wird;

korrespondiert in Wirklichkeit mit einer gleichzeitigen kurzen Verlautbarung der Griechischen Botschaft in Bonn, die zwar tatsächlich vorliegt, über die Vorwürfe gegen Karamanlis und Makris jedoch nichts aussagt.

Auch Griechenlands Absandter im Rhein, Botschafter Ypsilanti, hatte es nämlich vorgezogen, ebenso wie das Auswärtige Amt die Anschuldigungen gegen die Athener Oberen diskret zu verschweigen und statt dessen mit homerischer Eloquenz in einer 26-Zeilen-Erklärung wider die deutsche Presse zu zetern: „Nachrichten ..., welche nicht nur verleumderisch, sondern auch ungescheuerlich sind und die, wenn sie nicht einem bestimmten hinterhältigen Zwecke dienen, Gespinste eines krankhaften Hirns sind.“

Immerhin hatte sich der Dementieller Ypsilanti dann wenigstens so geriert, als wolle er jene Sachbehauptungen widerlegen, die er den Lesern seines Dementis gar nicht erzählt hatte: In vier Ziffern traf er seinerseits Feststellungen, die richtig oder falsch sein mögen, die jedenfalls aber wenig über die eigentlichen Vor-

würfe gegen Karamanlis und Makris — Kollaboration und Verwertung jüdischen Vermögens — besagen.

Schrieb die Griechische Botschaft voller Überzeugungskraft:

▷ „Der griechische Ministerpräsident war im Gegensatz zu den Meldungen der Presseorgane während der ganzen Zeit der Besetzung nie in Thessaloniki.“

▷ „Der Innenminister, Herr Makris, den man zusammen mit dem Ministerpräsidenten während der Besatzungszeit erscheinen läßt, hatte diesen im Jahre 1954, das heißt elf Jahre nach der Beendigung des Krieges, kennengelernt.“

▷ „Der Ministerpräsident hat nicht die entfernteste Verwandtschaft mit der in den obigen Presseorganen als seine Nichte erscheinenden Gattin des Herrn Makris, welcher er zum erstenmal begegnete, als er ihren Gatten kennenlernte.“

▷ „Der Minister des Innern, Herr Makris, welcher in den Jahren 1942, 1943 als Bräutigam seiner damals 17 Jahre alten Gattin erscheint, war damals nicht ihr Bräutigam, da er sie zu jener Zeit nicht kannte; er heiratete sie erst im Jahre 1949.“

Aus diesen Bekundungen zog Ypsilanti den euphemistischen Schluß, der gleichzeitig das Ende seiner Erklärung darstellte: „Die deutsche öffentliche Meinung kann allein aus diesen absolut objektiven Tatsachen die moralische Qualität der obigen Veröffentlichungen beurteilen.“

Natürlich konnte die deutsche Öffentlichkeit aus den griechischen Feststellungen des Beamten Ypsilanti die mora-

VALVOLINE VALVOLINE VALVOLINE VALVOLINE

INE VALVOLINE VALVOLINE VALVOLINE VALV

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

INE VALVOLINE VALVOLINE

VALV

An den Schlagadern des Verkehrs

Von Berlin bis Aachen, von Lübeck bis Reichenhall — wo immer der Verkehr pulsiert, dort, wie überall in der Welt, gibt es auch VALVOLINE Motoren Öl ALL CLIMATE: das originale Erzeugnis unserer pennsylvanischen Raffinerien. VALVOLINE ALL CLIMATE, ihr Öl für alle Jahreszeiten, erfüllt ihre hohen Ansprüche königlich.

VALVOLINE
1866
DAS KÖNIGLICHE ÖL

Ein neuer
Charakter
Ein neuer
Geschmack
Ein neuer
Genuss

STOCK-Vermouth die italienische Weltmarke für die Freunde des wahrhaft Guten

Stock-Vermouth
Rosso-Bianco
Dry

Probieren auch
Sie
Stock-Vermouth

STOCK
VERMOUTH

die italienische
Weltmarke

liche Qualität der Merten-Veröffentlichungen oder gar deren Wahrheitsgehalt ebensowenig eruierten wie aus der bundesdeutschen Stilübung im Regierungsbulletin. Der Kriegsverwaltungsrat a. D. Max Merten, den das oberste griechische Militärgericht Anfang des Jahres 1959 als Kriegsverbrecher zu 25 Jahren Kerker verurteilt und den die Regierung Karamanlis acht Monate später nach Deutschland entlassen hatte, erklärte vor seiner Verurteilung vertraulich und nach seiner Verurteilung öffentlich, daß

▷ ein Frütlein Doxula Leontidu bei ihm, dem Kriegsverwaltungsrat Merten, in Saloniki als Dolmetscherin tätig gewesen sei und Verbindung zu griechischen Kollaborateuren hergestellt habe;

▷ daß diese Doxula Leontidu ihn, Merten, insbesondere mit zwei Griechen zusammenbrachte, nämlich einem Rechtsanwalt Konstantin Karamanlis aus Seres in Mazedonien, den sie Onkel nannte, sowie einem Demetrios Makris, den sie als ihren Bräutigam ausgab;

▷ daß diese drei, Konstantin Karamanlis, heute königlich-griechischer Ministerpräsident, Demetrios Makris, heute königlich-griechischer Innenminister, sowie die Sekretärin Doxula Leontidu, heute Gattin des königlich-griechischen Innenministers, für ihre Dienste von der Besatzungsmacht mit dem wertvollen Seidenlager eines deportierten Juden belohnt worden seien, das sie später verkauften.

Von den vier Schutzbehauptungen des Ypsilanti war mithin die erste — daß Karamanlis nicht in Saloniki gewesen sei — irrelevant, die zweite, dritte und vierte liefen im Grunde nur darauf hinaus, daß sich die drei inkriminierten Personen in den Jahren 1942 und 1943 untereinander noch nicht gekannt hätten, zumindest aber sich ihrer Bekanntschaft heute nicht mehr erinnern; daß die drei Merten gekannt haben, wurde nicht einmal bestritten.

Das mangelnde griechische Erinnerungsvermögen an die Jahre 1942 und 1943 aber will der Dr. Max Merten jetzt am Beispiel der Schlüsselperson, der Frau Doxula Makris, feststellen lassen.

Merten bezichtigt sie des Meineids, weil sie — ebenfalls vergeblich — in seinem Athener Kriegsverbrecher-Prozess unter Eid verzichtet hatte, sie habe den ehemaligen Kriegsverwaltungsrat nur zweimal flüchtig gesehen. Merten besteht darauf, jene Doxula habe lange und eng mit ihm gearbeitet, was sich schon aus einem Photoalbum ergebe, das sie ihm handschriftlich widmete.

Im übrigen, so erzählt Merten jedem, hätte die griechische Regierung längst eine Klärung sämtlicher Vorwürfe herbeiführen können, wenn sie nur die Berliner Justiz mit dem Aktenmaterial

des Kriegsverbrecher-Prozesses Merten versehen und damit ermöglicht hätte, daß deutsche Gerichte die noch immer gegen Merten schwebende Untersuchung (I VU 37/57) endlich vorantreiben.

Unter solchen Umständen ist es nicht nur dem rechtsschickenden Merten unfindlich, wie das deutsche Auswärtige Amt zu seiner Ansicht gelangen konnte, die Behauptungen Mertens seien „in allen Punkten eindeutig widerlegt“.

Tatsächlich waren die Bonner Verhandlungen sowie die Erklärung des Botschafters Ypsilanti durchaus nicht darauf abgestellt, die deutsche Öffentlichkeit zu überzeugen oder gar den Ex-Kriegsverwaltungsrat Merten zu widerlegen; Sie

Ein kleines Andenken
an Weihnachten 1942
in Griechenland
von
Klaudia Leontidu und
Amalia Waraka

Mertens Photoalbum: Erinnerung an Doxula

dienten offensichtlich dem griechischen Hausgebrauch der Regierung Karamanlis.

Unter dem gleichen Datum des 29. September nämlich, unter dem in Bonn der griechische Botschafter und das AA schriftstellerisch tätig wurden, veröffentlichte die großen griechischen Blätter endlich eine amtliche Stellungnahme der griechischen Regierung zu dem Vorwurf bezahlter Kollaboration gegen Karamanlis und Makris.

Dieses amtliche, offenbar doch hochwertige Dokument war freilich während der vergangenen Woche weder im Hause des Herrn von Brentano noch in dem des Herrn Ypsilanti zu erhalten — eine Diskretion, die nur begreifen kann, wer jenes Kommunikat studieren darf.

Nach der üblichen griechischen Einteilung, die Veröffentlichungen des „Echo“ seien „verleumderisch, gemein und unbeschreiblich böswillig“, verzichtete die griechische Regierung zieltreibend darauf, sich mit diesen Veröffentlichungen selbst auseinanderzusetzen. Statt dessen füllte sie ihre Verteidigungsschrift mit zwei anderen Erklärungen an,

▷ dem 26-Zeilen-Text, den sich Botschafter Ypsilanti in Bonn ausgedacht hatte, und

▷ der im Bulletin veröffentlichten Meinung des Bonner Auswärtigen Amts.

Ihr Kabinettsstück reziproken Demonstrierens schloß die griechische Regierung mit einem Hinweis auf jenen Besuch des Botschafters Dr. Seelos im griechischen Außenministerium, während des-

sen sich in Seelos offenbar die Überzeugung gebildet hatte, die Situation der Regierung Karamanlis sei so prekär geworden, daß Bonn sofort etwas unternehmen müsse.

Die gleiche Überzeugung — von der Labilität des Regimes Karamanlis — wie der Botschafter Seelos in Athen gewonnen denn auch die deutschen Zeitungen, nachdem sie sich mit dem Zyklus der drei Dementis befaßt hatten — eine Überzeugung, die sich freilich je nach der Einstellung der betreffenden Blätter zu den Nato-Säulchen Griechenlands ganz verschieden auswirkte:

- ▷ Das „Hamburger Echo“, voller Genugtuung, die Vorwürfe des Dr. Merten veröffentlicht zu haben, ohne daß über fast zwei Wochen hinweg irgend jemand daran Anstoß nahm, begann nunmehr seine Rolle als geschichtsmachendes Organ zu spielen. Nicht weniger als dreimal, am 29. September, 30. September und am 3. Oktober kündete die Zeitung in Riesenlettern auf der ersten Seite ihren Triumph, beispielsweise mit der Überschrift: „Echo-Serie verursacht Regierungskrise in Athen.“
- ▷ Eine Reihe anderer Zeitungen (etwa „Die Welt“, „Frankfurter Rundschau“, „Tagesspiegel“) hielt es für richtiger, von den Vorwürfen des Dr. Merten und den daraus resultierenden griechischen Schwierigkeiten diskret Notiz zu nehmen.
- ▷ Die Masse der westdeutschen Presse hingegen fühlte wie das Auswärtige Amt und schon die Prominenz eines befriedeten Königreichs durch absolutes Stillschweigen.

Jedoch: Diese liebevolle Zurückhaltung in der Bundesrepublik steht in krassstem Gegensatz zur turbulenten Lage in Athen, die einerseits durch das Halbiert der griechischen Oppositionsparteien und andererseits durch die ebenso hektische wie ziellose Aktivität der Regierung Karamanlis bestimmt wird.

Dementierender Botschafter Ypsilanti
„Gespinnst aus krankhaftem Hirn“

Während als Journalisten getarnte Reise-Rechercheure der griechischen Regierung kreuz und quer durch die Bundesrepublik schwirren, um überall festzustellen, was wohl noch aus den Dossiers des gedächtnisstarken Merten an das Tageslicht des Jahres 1960 kommen werde, hänselte zu Athen die liberale Oppositionszeitung „Eleftheria“ („Freiheit“): Das griechische Volk fragt sich noch immer, warum wohl die Regierung den abscheulichen Kriegsverbrecher (Merten) freigelassen hat, nachdem sie ihn einmal in ihren Händen hatte. Auf diese Frage wurde noch keine genügende Antwort gegeben.“

Selbst Blätter, die der Regierung Karamanlis nicht weniger wohlwollend gegenüberstehen als etwa die auflagenstarke „Deutsche Zeitung“ der Regierung Adenauer, vernehten ihr Befremden nicht. Die rechtsbürgerliche „Ethnos“ („Die Nation“) spielte zynisch auf des Makris Verbindungen in Griechenland an: „Die Hochachtung, die Innenminister Demetrios Makris zweifellos vor der griechischen Justiz hegt, hätte ihn nicht daran hindern dürfen, Strafanträge bei den deutschen Justizbehörden einzureichen, nämlich gegen Max Merten und die Verantwortlichen des Hamburger Echo und des SPIEGEL, die jene abscheulichen Verleumdungen des Hittlerischen Kriegsverbrechers veröffentlichten.“

Brutaler formulerte die weit links stehende „Ethika“ („Abend“): „Selbst der schlimmste Feind der Herren Karamanlis und Makris hätte sich diese erstaunliche Sache nicht ausdenken können.“

Im Gegensatz zum griechischen Innenminister Makris, der seine Strafanträge beim Athener Amtsgericht einreichte, obson er wissen mußte, daß dieses Gericht gegen den deutschen Staatsbürger Merten nicht vorgehen kann und für die Veröffentlichungen in der deutschen Presse überhaupt nicht zuständig ist, hat Dr. Max Merten unterdessen in seiner bescheidenen Eigenwohnung zu Berlin-Friedenau seinen Strafantrag gegen Frau Makris an die zuständige — griechische — Strafverfolgungsbehörde gerichtet.

Mertens einzige Sorge: wie er wohl diesen Strafantrag so anbringen könne, daß er nicht unterwegs verlorengeht. Schrieb der vorsichtige Rechtsanwalt „An das Kgl. Griechische Generalkonsulat (Greek Military Mission), Berlin-Charlottenburg, Uhlandstraße 7/B“. „Ich rege an, daß ich die entsprechenden Erklärungen vor einem Berliner Notar abgebe und Sie hierbei zugegen sind, um die Unterschrift des betreffenden Notars alsbald legalisieren zu können.“

Dazu Oppositionsführer Georg Papandreu, ehemals griechischer Ministerpräsident: Falls Merten seine Beziehungen zu Frau Makris nachweise, brauchten keine weiteren Prozesse mehr geführt zu werden. Dann müsse das Kabinett Karamanlis abtreten.

Womit Papandreu bestätigte, was das Auswärtige Amt unter der Überschrift „Unwahre Darstellung und grüßliche Beleidigungen“ schon im Bulletin vom 29. September klar vorausgesagt hatte: „Diese Beleidigungen wiegen um so schwerer, da sie ... gesiegt sind, in weiten Schichten der griechischen Bevölkerung Empörung hervorzurufen.“

Männer mit sicherem Urteil
und einem angeborenen Gefühl für
Qualität sind begeistert von der
hautpflegenden Zusammensetzung
des Marbert-Markant-Systems,
das die Rasur zum Vergnügen macht
und gleichzeitig die Haut
regeneriert.
Ihre tägliche Pflege:
für die Rasur, für das Haar,
für das Gesicht, ist

MARBERT-KOSMETIK DÜSSELDORF-WIEN

BERLIN

MILIZ

Objektschutz

Hundert muskelstarke Zivilisten harrten am Montag vergangener Woche im Polizeipräsidium in der Westberliner Friesenstraße eines Mannes, dem sie aus freiem Entschluß Befehlsgewalt über ihre Freizeit einräumen gedachten: des Westberliner Innen-senators Joachim Lipschitz. Preußisch-militärischer Tradition mehr verbunden als die Masse seiner SPD-Genossen in der Bundesrepublik, will nämlich der Senator die Sicherheit Westberlins hinfort nicht nur durch seine 12.500 Polizeibeamten und die 11.000 an der Spree und Havel stationierten Besatzungssoldaten garantiert wissen.

Innensenator Lipschitz, Zivil-Freiwilligen Vorsorge gegen den „Kleinen Fall“

Die hundert unbescholtenen Bürger, die am vergangenen Montag zusammengekommen waren, um sich von Lipschitz den Zweck künftiger Feierabend-Übungen erklären zu lassen, stellten die Vorhut einer Reserve-Truppe dar, die Westberliner Senat zur Stärkung der Schöneberger Verteidigungskraft aufbauen will, ohne daß die Kosten für diese Truppe den Westberliner Etat ernstlich belasten.

Als Entgelt für den Schweiß, den die Senatsrekruten auf den Übungsplätzen der Westberliner Bereitschaftspolizei in Schulzendorf und Lankwitz auf Befehl ihrer Polizei-Ausbilder vergießen werden, hat der rote Preuße Lipschitz lediglich ein Abendessen in Aussicht gestellt, das die Freiwilligen laut Ausbildungsplan vier Monate lang zweimal wöchentlich kostenlos verzehren dürfen.

Der paramilitärische Drill, dem sich die Milizionäre vor der Massenspeisung unterziehen, wird auch nicht durch die Ehre eines besonderen bunten Rocks gelohnt: In altes Drillich-

Zeug aus den Beständen der Bereitschaftspolizei gehüllt — Lipschitz: „Die Uniformen der Freiwilligen sind der der Bereitschaftspolizei nicht unähnlich“ —, werden die neuen Verteidiger der Feste Westberlin in der Kunst des Linksums und Rechtsum unterwiesen. Erst auf diese Grundlektion in Sachen Disziplin folgt die Ausbildung an Karabinern und Maschinenpistolen.

Daß der Polizeisenator des SPD-Kanzlerkandidaten Willy Brandt sich von Hiwi-Polizisten mit maximal achtzig Stunden Training eine wirksame Unterstützung bei der Abwehr eines kommunistischen Angriffs auf die vorgeschobene Bastion Westberlin verspricht, läßt sich nicht allein mit jener Überdosis an demokratischem Optimismus erklären, der dem militanten Antischweikewilken Lipschitz eignet.

Die Verfechter des Milizgedankens wissen für den Aufbau einer Polizei-

tisch in Kraft treten — nur der Große Fall, eine direkte militärische Aggression, könnte Krieg bedeuten —, hofft Lipschitz künftig durch seine Miliz zu bannen.

Die Freiwilligen werden deshalb in erster Linie für den sogenannten Objektschutz geschult — eine Formel, mit der die Miliz-Initiatoren politisch diskreditierende Vergleiche mit den Betriebskampfguppen in Ostberlin zu umgehen trachten. Lipschitz: „Das wären unappetitliche Assoziationen.“

Freilich fordern die Aufgaben, die den Senats-Rekruten zugeordnet sind, derart unappetitliche Vergleiche geradezu heraus: Laut Planziel werden binnen drei Jahren 3000 bis 4000 dieser freiwilligen Hilfspolizisten in allen wichtigen Betrieben Westberlins als Eingreifreserve parat stehen. Am Tage X (Kleiner Fall) sollen sie den Widerstand in den Betrieben organisieren, um dadurch die Bereitschaftspolizei zu entlasten und eine Zersplitterung der Schöneberger Elitetruppe zu verhindern.

Über die Pläne zur Stärkung der Defensiv-Kraft ihrer Stadt wurden die 2,2 Millionen Einwohner Westberlins mit Hilfe eines sorgfältig einstudierten Frage- und Antwort-Spiels im Abgeordnetenhaus beiläufig unterrichtet.

Am Donnerstag letzter Woche erhob sich Heinz Strick, Geschäftsführer der SPD-Fraktion, und brachte eine mündliche Anfrage ein. Der kleine, unteretzte Strick — sein bauliges Auftreten trug ihm den Spitznamen Napoleon V. ein — teilte dem Hohen Hause mit, daß die im Haushaltsplan 1960 zusätzlich bewilligten 430 Planstellen für Exekutiv-Kräfte der Schutzpolizei bisher zum größten Teil nicht besetzt werden konnten, und heischte Antwort auf die Frage: „Was gedenkt der Senat zu tun, um diesem Sachverhalt im Interesse der inneren Sicherheit Berlins zu begegnen?“

Darauf Lipschitz: „Da die Arbeitsmarktlage nicht erwarten läßt, daß diese Stellen in naher Zukunft mit körperlich geeigneten jungen Kräften besetzt werden können, sind Maßnahmen eingeleitet, um für zeitlich und sachlich begrenzte Sicherungsaufgaben insbesondere auf dem Gebiet des Objektschutzes auf ehrenamtliche Kräfte aus der Berliner Bürgerschaft zurückzugreifen.“

Nach diesem verschnittenen Versuch, zugleich den Spielregeln der Demokratie und der vermeintlich notwendigen Geheimhaltungspflicht zu genügen, gab der wehrfreudige Lipschitz das Startzeichen für den Aufbau seiner ehrenamtlichen Polizeireserve: Wenige Stunden nach dem dünnen Wortwechsel im Abgeordnetenhaus — die Geschäftsordnung sieht Debatten über Kleine Anfragen nicht vor — rückte die erste Hundertschaft der Feierabend-Freiwilligen zur Grundausbildung in Lankwitz an.

Die Scheu des Westberliner Senats vor einer offenen parlamentarischen Debatte über die Bewaffnung der ersten 18- bis 50jährigen, vom Verfassungsschutz und Polizei sorgfältig gesiebelten Freiwilligen hat freilich weniger mit der Befürchtung zu tun, die Maßnahme könne im Parlament auf Widerspruch stoßen. Mit dem Gedanken, Westberlin um eine miliz-ähnliche

Reserve auch nüchterne Argumente ins Feld zu führen:

▷ Vorsorge gegen den sogenannten Kleinen Fall und

▷ die Erkenntnis, es sei an der Zeit, den westlichen Alliierten zu demonstrieren, daß die Westberliner sich nicht allein auf die Hilfe der drei Schutzmächte verlassen, sondern selbst bereit sind, für die Freiheit ihrer Stadt Opfer zu bringen.

Einer jener Kleinen Fälle, denen Lipschitz durch den Aufbau einer Miliz vorbeugen wünscht, wäre etwa eine gezielte Masseninvasion von SED-Demonstranten aus Ostberlin, die sich vor Westberliner Betrieben zusammenrotten und versuchen, sie ohne Anwendung von Waffengewalt zu erstürmen, indem sie Besitzer und Westberliner Polizei durch den Aufmarsch bewaffneter SED-Einheiten entlang der Sektorengrenze gebunden werden.

Die drückende Gefahr eines Sturms auf Westberlin, der von Pankow so geschickt inszeniert wird, daß die Garanten der Westmächte nicht automa-

11 OCT 1960

11 OCT 1960

ROYAL GREEK EMBASSY
INFORMATION OFFICE

CABLE ADDRESS:
GREEKINFO

34, HYDE PARK SQUARE
LONDON, W.2

TELEPHONE:
PADDOINGTON 4445

Τη 11η Οκτωβρίου 1960

*Αριθ. Πρωτ. 1782

Περίληψις *Ανταπόκρισις εξ *Αθηνών εις "TIMES"

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΟΤΗΤΑ

17 ΟΚΤ. 1960

*Αριθ.

Καταπολιτ.

Α.Β./Ρ.

Προς τὸ

*Υπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως

Γεν. Δ/νσιν Τύπου

Δ/νσιν *Εξωτερικοῦ Τύπου

*Αθῆνας

*Εν συνεχείᾳ τοῦ ὑπὸ σημερινῇν ἡμερομηνίαν ὑπ' αριθ. 1780 ἡμετέρου τηλεγραφήματος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ πέμψω ὑμῖν συνημμένως ἐν φωτοστατικῇ ἀντιτύπῃ ἀπόκομμα τῶν σημερινῶν V"TIMES" περιλαμβάνον τὸ πλῆρες καίμενον τῆς ἐξ *Αθηνῶν ἀνταποκρίσεως ὑπὸ τὸν τίτλον GREEK PRIME MINISTER DENIES GERMAN'S CHARGES.

Μετ' ἐξόχου ὑπολήψεως

ὁ Διευθυντής

Μαρτίνος Κοσμετάτος

Β. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

15 ΟΚΤ. 1960

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1 Β. *Υπουργεῖον *Εξωτερικῶν

2 Β. Πρεσβείαν - *Ενταυθα

GREEK PRIME MINISTER DENIES GERMAN'S CHARGES

COLLABORATION STORY "VULGAR SLANDER"

From Our Correspondent

ATHENS, OCT. 10

The Greek Government is cutting short Parliament's summer recess to enable the chamber to discuss this week what is being called the "new Merten affair". The issue is dominating the Greek political scene as the Government's opponents are trying to use it as a lever to overthrow the five-year-old Karamanlis administration.

Maximilian Merten, a German commandant in occupied Salonika, who was convicted by an Athens military tribunal last year for war crimes, has accused Mr. Karamanlis, the Greek Prime Minister, and two of his Ministers of having served as Nazi agents during the enemy occupation of Greece. The texts of accusations published in Hamburg newspapers were made public here by the Greek Government. Merten, who was sentenced to 25 years' imprisonment, was extradited to Germany soon afterwards, because, as the Greek Minister of Justice has stated: "It was essential to placate German public opinion at a time when Greece is seeking closer economic relations with Germany."

"WICKED STATEMENTS"

Mr. Karamanlis severely criticized the Opposition parties at the weekend for artificially creating a "moral issue" by exploiting Merten's "wicked statements". He stated: "I am confident that we shall soon feel ashamed that the vulgar slander of an alien criminal should have become, albeit temporarily, the epicentre of our public life."

The Prime Minister concluded: "The whole issue, as well as the tranquillity of this land, shall be judged by Greek justice, the Greek Parliament, and above them by the sovereign Greek people."

The Opposition press interpreted the last remark as a hint that the Government may contemplate holding elections.

A Bill rescinding Merten's banishment from Greece was approved at a stormy session of the parliamentary recess committee, in the course of which many of the opposition parties walked out. The Government's intention was to remove any obstacle which Merten might eventually use as a pretext for not appearing before the Greek courts to answer libel charges brought against him by Mr. Makris, Minister of the Interior, and Mr. Tzafas, Defence Under-Secretary—the two Ministers accused by Merten.

STORY OF PHOTOGRAPH

Merten's basic allegation is that a photograph taken during the occupation shows himself with Mr. Karamanlis, Mr. Makris and the woman who later became Mrs. Makris, and who, he claims, had worked for him as a secretary at Salonika. The Greek Government bluntly denied that such a photograph could be genuine. Among the reasons was that Mr. Karamanlis and Mr. Makris never met until four years ago.

The Greek newspapers have published a facsimile of a dedication allegedly inscribed on a photographic album which Merten claimed had been presented to him in 1942. The Opposition newspaper *Eleftheria* said: "We hope the dedication is forged. If

it is not the Government should draw its conclusions and act within the day."

Some Greek correspondents in Germany have been insinuating, rather incongruously, that Merten's alleged proofs were photographic copies of documents whose originals "are said to be in the possession of the British Foreign Office". One correspondent quoted Merten as saying that the bulk of these "proofs" had been sent to his lawyers by a "secret source".

"SECRET SOURCE"

The Greek Opposition launched a violent campaign against the Government for its handling of the Merten affair. Left-wing speakers at the parliamentary recess committee maintained that Merten's charges would have been ignored had it not been that this convicted war criminal had been "ineffectually treated with excessive leniency" by the Greek Government. They urged the Government to lodge libel suits with the German courts where Merten would be forced to answer.

Observers of the Greek political scene suggested that the present Government's record of achievements and the utter discord among the nationalistic Opposition parties meant that it would take a major scandal to cause the Karamanlis Government to fall. The Merten affair is of such a nature that even pro-Government newspapers have not resisted the temptation of turning it into a dominant theme.

HOSTILE CROWD

Greek public opinion is in a state of unrest and Greek-German relations are going through a period of trial. Evidence of rising tensions in Athens appeared when a German tourist, who is now detained on charges of assault and battery against a Greek civilian and policeman, was surrounded by a hostile crowd during a brawl. What seems to have angered the crowd was that during the quarrel he waved a sheet of paper which included the words "Merten 1941-44". His lawyer asked the court to defer the trial until his client had been examined by a psychiatrist.

0827

13-10-60

ΕΘΔΙΑ

13-10-60

15.30'

18.05'

ΕΠΙΛΟΓΗ

Υμέτερον τηλεγράφημα 48563.

"Αν καί παρακολούθησις κινήσεων έκδοτοτε εύρισκομένων ένταύθα στελεχών Άκρας ύριστερας τυγχάνει δυσχερεστάτη, από πρώτης στιγμής έκδηλώσεως συνοφαντικής έκστρατείας ΜΙΡΤΕΝ ματέβαλον κίεαν προσπάσειαν πληροφορηθῆ αν υπάρχουν κινήσεις σχετικαί πρός αὐτήν.

Τούτο ένεν αποκτελέσματος μέχρι τῆς στιγμής όσον άφορη κίριον ΝΑΙΟΥ.

Κατ' άσφαλες πληροφορίας, εις κίηλους ένταύθα κομμουνιστών φυλάδων ούδεμία παρατηρήθη ούσιεστική κίνησις ή ένέργεια κίριε ζητήματος τούτου άλλά μόνον ίδιωτικά συζητήσεις καθ' ός διατυπώθη υπό ήγετικῶν στελεχών άποφίς ότι έκστρατεία αὐτή ύποκινῆται υπό άγγλικού παράγοντος.

"Αν καί άφορῶντα περιοδικόν SPIEGEL δέ εἶναι άσφαλές ήδη γνωστό εις Β. Κυβέρνησιν, κατά καθήκον αναφέρει όμην ότι κατά ύπαρχούσας ένταύθα πληροφορίες τούτο εύρίσκεται εις στενήν έκασήν άφ' ένός μετά κίηλων "Ανατολικῆς Γερμανίας, άφ' άλλου δέ μετά κίηλων παλαιῶν Ναζιστών ός καί άρισμένης περί- όος σοσιαλιστών δυτικῆς Γερμανίας.

Πληροφορίαι αὗται έμφανίζουν ότι μεταξύ τριῶν αὐτῶν πλευρῶν ύφίσταται σύμπνοιας επιδιώξουν διά τήν δημιουργίαν προσκομιδῶν εις σχέσεις δυτικῆς Γερμανίας μετά άλλων χωρῶν φαίνεται δέ ότι πρό καιροῦ δημοσιεύματα περιοδικού έδημιούργησαν άρκατά όδεα ζητήματα σχετικῶς πρός Αδουρίαν.

ΠΑΡΑΔΟΧΟΥΑΘΕ

1951

13-10-60

ΜΟΕΧΑ

13-10-60

21.065

22.355

Αις πρώτην φοράν σήμερον ἑφημερίς "PRAVDA" ἀσχολεῖται με
 ὑπόθεσιν ΜΕΡΤΟΝ δημοσιεύουσα μακρὸν ἔρρον εἰς τὸ ὑποτον
 ἀντίκειται ἱστορικὸν ὑπόθεσιν καὶ τονίζεται ἀπαιτήσεις "κοινῆς
 γνώμης" ἡλλόδοις ὅπως παραιτηθῶν κατηγορηθέντα μέλη Κυβερνή-
 σεως καὶ παρακαμθῶν ὑπόθεσις εἰς Αὐτινο-Γερμανικὸν ἢ οὐδέτερον
 δικαστήριον.

Σθγκλησις Βουλῆς χαρακτηρίζεται ὡς προσδόχεια Κυβερνήσεως
 ἀπαλλαγῇ ὑπόθεσιν ἐκμεταλλευομένη "πείσθημεν" πλειοψηφίαν της.
 Περαιτέρω Κυβερνήσις κατηγορεῖται ὅτι πρὸς ἀποδοκίμασιν προσοχῆς
 κοινῆς γνώμης ἐπὶ ΜΕΡΤΟΝ ἐνέτεινε τὴν δέωσιν τῶν δημοκρατικῶν
 στοιχείων καὶ προέβηκε εἰς συλλήψεις στελεχῶν Ε.Δ.Α. .

"Ἄρθρον τέλος, ἱσχυρίζεται, εἰ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις παρέσχε
 τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν λαὸν ἵνα ἀποδοκιμάσῃ ἑκατὶ
 ἔτι πολιτικὴν κατηγορηθέντων καὶ συμμετοχὴν χώρας εἰς ἐπιδε-
 τικὸς συνασπισμὸς στρεφόμενος κατὰ φιλελληνικὴν λαὸν.

Πᾶρας καίμενον ἀκοιτάλλεται ἑρεπορικῆς.

ΕΡΙΤΟΡΟΓΙΑΣ

1955

15-10-60	ΜΟΣΧΑ	14-10-60	15.00'
19.10'			

* Ημέτερον 1951.

Χθεςαινόν συγκοφαντικόν ἔθρον ἑφημερίδος "PRAVDA" καί
 φεύδη περί θήθεν διώξεως ἀριστερῶν ἐν *ΕΛΛΑΔΙ παρέχει πρόθε-
 τον ἀποδείξειν ὅτι διεθνῆς κομμουνισμός συνεργάζεται μετά
 ἡέρτεν εἰς ἀγῶνα κατά *ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Κυβερνήσεως.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Εν Μόσχῃ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1960

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1954

"Ἀρθρον Πράβδα περὶ
ὑποθέσεως Μέρτεν"

Πρὸς

τὸ Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Ἀ' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν
Τμήμα Βαλκανικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΜΠΙΣΤ. ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΟΝ

Παραλαβὴ 18 ΟΚΤ. 1960

Ἀριθ.

49814

Κατηγορίαν

15

"Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ πέμψω ὑμῖν, συνημμένως, ἕνα,
εὐαρεστούμενοι, λάβητε γνῶσιν, μετάφρασιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν
ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον "Ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν", ὅπερ ἐδημοσιεύθη
εἰς τὴν ἡμερησίαν "Πράβδα".

Εὐκλειδέστατος
Ὁ Πρέσβυς

Γ.Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

- ΓΡΑΦΕΙΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ
- ΓΡΑΦΕΙΟΝ κ. ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

"Πράβδα"

13 'Οκτωβρίου 1960

ΥΠΟΘΕΣΙΕ ΜΕΡΤΕΝ

Τελευταίως ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑλλάδος ἀσχολεῖται μέ τὰς εἰδήσεις τοῦ τύπου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὠρισμένα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου συνηργάζοντο μέ τοὺς Ναζί. Ὁ πρῶν Χιτλερικός στρατιωτικὸς ἀοικητὴς τῆς Βορείου Ἑλλάδος Μέρτεν ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ περιοδικόν "Ντέλ Σπίγκελ" καὶ εἰς τὴν ἑφημερίδα "Ἡχώ τοῦ Ἀμβούργου" ἀποκαλύψεις, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας σειρά σημανόντων Ἑλλήνων πολιτικῶν, ἰδιαιτέρως ὁ Πρωθυπουργὸς Καραμανλῆς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν Μακρῆς ἦσαν πληρωμένοι γερμανικοὶ πράκτορες, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου παρέδιδόν τοὺς Ἕλληνας πατριώτας εἰς τὰ ὄργανα τῆς κατοχῆς.

Αἱ εἰδήσεις αὐταὶ διήγειρον ἐν Ἑλλάδι θυελλώδη ἀγανάκτησιν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀπαιτεῖ τὴν παράλτησιν τῶν ἐκτεθέντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρακομπήν τῆς υποθέσεως εἰς δικαστήριον τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἢ εἰς οὐδέτερον δικαστήριον, πρὸς ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν.

Ἡ ἑφημερίς "Αὐγή" ἐδημοσίευσεν δὴλωσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἡ ὁποία ἐζήτησε τὴν παράλτησιν τοῦ Καραμανλῆ καὶ Μακρῆ ἀνευ ἀναβολῆς. Τὰ τελευταῖα γεγονότα, τονίζει ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, διασαφηνίζουν τὰς αἰτίας χάριν τῶν ὁποίων ὁ Χιτλερικός ἐγκληματίας πολέμου Μέρτεν τὸ ἔτος 1959, παρά τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν καταδίκην του ὑπὸ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ἀφέθη ἐλεύθερος.

Ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας δημοσιεύει τὰ ἑξῆς: Τὸ ἔτος 1959 ὁ Μέρτεν ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα διὰ ν' ἀσυναντήσῃ τοὺς παλαιούς φίλους του τῆς κατοχῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τῶρα πολλοὶ κατέχουν ὑψηλὰς θέσεις. Ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ὁ πρῶν γερμανὸς Γκαουλάιτερ συνελήφθη, παρεπέμφθη εἰς δίκην ὡς ἐγκληματίας πολέμου καὶ ἐστάλη εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν πρὸς "συνέχισιν τῆς διώξεως". Πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας θορύβου ἡ δίκη ἀπεσιωπήθη.

ὡς ἀναφέρουν αἱ ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες, ἡ Κυβέρνησις κατόπιν βραχύχρονλου ἀμχανίας ἔσπευσε νά διαφεύσῃ τὰς δηλώσεις τοῦ Μέρτεν. Ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ Καραμανλῆς δέν εὐρέθη οὔτε μίαν φοράν εἰς τήν θεσσαλονίκην κατὰ τήν διάμκειάν τῆς κατοχῆς. (Ἀλλά ὁ Μέρτεν ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἔτοιμος νά παρουσιάσῃ ἀποδείξεις).

Πρός μείωσιν τῆς δημιουργηθείσης ἐντυπώσεως καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ κλονισθέντος γοήτρου τῆς, τονίζουν αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἡ Κυβέρνησις συνεκάλεσε τήν Βουλὴν τὴν 10ὴν Ὀκτωβρίου. Δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις διαθέτει πειθήνιον πλειοψηφίαν προτίθεται νά θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ τοιουτοτρόπως νά ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποθέσεως. Ἐκτός τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀπετάθη εἰς τὰς ἀρχάς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τὰς παρεκάλεσε ὅπως θέσουν τέρμα εἰς τὸν δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ Δυτικογερμανικοῦ τύπου θόρυβον περὶ τῶν κατηγοριῶν τοῦ Μέρτεν. Προφανῶς μέ τὸν σκοπὸν νά ἀποσπᾶσιν τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης, αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἐνέτειναν τὰς καταδιώξεις ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Συνε-
λήφθη σειρά παραγόντων τῆς Ε.Α.Δ. Εἶναι πολὺ περίεργον τὸ γεγονός ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν εὐρέθησαν ἐρασιτέχναι νά "φαρεύσουν εἰς θολὰ νερὰ". Εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρέθησαν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι αἱ καταγγέλαι τοῦ Μέρτεν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν μηχανοραφῶν τῶν κομμουνιστῶν (4;).

Αἱ ἐφημερίδες "Ελευθερία καὶ Ἀνεξάρτητος Τύπος" ἀναγράφουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, εὐρεθεῖσα εἰς δύσκολον θέσιν, προφανῶς δέν βλέπει ἄλλην διέξοδον παρὰ μόνον τὴν συμφωλῶσιν μέ τὸν Μέρτεν. Ἡ ὑπόθεσις τῶν διατυπωθεισῶν κατηγοριῶν θά δικασθῇ εἰς ἑλληνικὸν δικαστήριον καὶ ὁ Μέρτεν θά ὁμιλήσῃ ὡς ... μάρτυς.

Τί θά δηλώσῃ ὁ "μάρτυς" Μέρτεν εἰς τὸ δικαστήριον εἶναι ἄγνωστον. Ἀλλά ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ τύπου, αἱ διατυπωθεῖσαι κατηγορίαι ἐναντίον ὠρισμένων Ὑπουργῶν μειώσουν σοβαρῶς τὸ γόητρον τῶν ἰθυονόντων κύκλῶν τῆς Χώρας. Ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν ἔδωκεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἑλλάδος τὴν εὐκαιρίαν νά ἐκφράσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀρνητικὴν τῆς γνώμην ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς χώρας εἰς ἐπιθετικούς συνασπισμούς στρεφόμενους κατὰ τῶν φιλειρηνικῶν λαῶν.

TRYBUNA NAZOWIECKA

12 octobre 1950

Fontionnaire important du III Reich en Grèce, avait prît à prouver, à base de documents, les activités collaborationnistes à Makris et à Karamanlis.

Notre commentaire

Le premier ministre grec avec l'occupant il semble qu'Athènes s'était très mauvais service rendu en liberté.

En tous les cas, la République Fédérale Allemande, dont on dit qu'elle est encore un plus grand retentissement. Dernièrement, la République Fédérale Allemande, devient "bien plus catholique que le Pape." Pour prouver au monde à quel degré l'Allemagne du Chancelier Adenauer entend "exterminer" les enfants posthumes de l'hitlerisme, comment elle "désavoue" catégoriquement tout ce qui s'appellait le III Reich et qu'elle est vraiment une "nouvelle" Allemagne "pacifique", de temps en temps, le Ministère Public de la RFA et ensuite sa presse annonce l'arrestation d'un tel ou tel criminel de guerre éminent.

Or, maintenant, les Allemands ont poussé si loin, qu'ils ont commencé à s'occuper des collaborationnistes des autres pays. Eh voilà qu'un scandale éclata qui devint une des plus grandes sensations du jour.

En 1959, Merten - un avocat de Berlin Ouest, qui occupait une position importante parmi les autorités allemandes qui occupaient la Grèce - fut condamné par le Tribunal d'Athènes à 25 ans de prison. Il vaut toutefois la peine de souligner qu'après quelques mois de prison Merten fut mis en liberté car Bonn et Athènes s'étaient entendus. La presse allemande ne put passer sur cette question. Il fallait donner une leçon à ces Grecs impudents pour avoir prononcé le verdict. Et voilà que, soudainement, un article paraît dans le "Hamburger Echo" - et plus tard dans le sérieux hebdomadaire "Der Spiegel" - dans lequel il est écrit que, Karamanlis, premier ministre de Grèce et Makris, Ministre des Affaires Intérieures, ainsi que sa femme "collaboraient" avec les autorités allemandes hitlériennes en Grèce et qu'en échange pour des informations précieuses fournies (probablement concernant le mouvement d'indépendance en Grèce) ils obtinrent l'administration d'une des fabriques juives de soie".

Il est généralement connu que "pecunia non olet" - l'argent ne déshonore pas - comme disaient les anciens Romains. Les Grecs ne voulaient pas faire infraction à ce principe ayant, comme il est écrit dans tout les manuels d'histoire, une culture bien plus ancienne...

Le gouvernement grec fit une démarche énergique, accusant le rédacteur du "Hamburger Echo" de calomnies et de déshonneur. Le gouvernement d'Adenauer adressa à Athènes une longue note dans laquelle il demanda pardon à Karamanlis et au Ministre Makris pour la publication de l'article dans le "Hamburger Echo".

Les excuses officielles de la RFA furent comme une étincelle dans un tonneau de poudre. La rédaction du "Hamburger Echo" déclara qu'elle avait assez de documents prouvant le collaborationisme sus-mentionné. La Grèce menaga d'intenter un procès contre le "Hamburger Echo".

Après des débats orageux le Parlement Grec consentit à accepter la proposition de Karamanlis de faire venir Merten en Grèce pour qu'il puisse faire ses dépositions devant un tribunal grec.

Mais chose merveilleuse!

L'avocat Merten, ex-fonctionnaire important du III Reich en Grèce, déclara qu'il était prêt à prouver, à base de documents, les activités collaborationnistes à Makris et à Karamanlis.

Le scandale eut encore un plus grand retentissement.

Si Merten possède des documents prouvant le collaborationnisme du premier ministre grec avec l'occupant il semble qu'Athènes s'était trop hâtée à mettre Merten en liberté.

En tous les cas des drôles de choses se passent tant en Grèce qu'en RFA, qui, il y a quelques jours adressa à la Grèce une note en la remerciant de la défense de ses intérêts à l'ONU et, d'autre part, la presse de ce pays accuse les premiers ministres de Grèce de collaborationnisme avec l'occupant en déclarant qu'elle possède, pour le prouver, des documents irréfutables.

Le gouvernement grec a réagi énergiquement contre la publication de l'"Hamburger Echo", accusant l'éditeur en chef de cet organe de calomnie et de désinformation. Le gouvernement de la République Fédérale Allemande adressa une lettre officielle au gouvernement grec en demandant pardon aux journalistes grecs pour les articles publiés dans la presse de l'Allemagne Fédérale. Pendant ce temps, les journalistes de l'"Hamburger Echo" déclarent qu'ils ont soigneusement examiné les matériaux fournis et qu'ils déclarent la responsabilité pour la véracité de cette documentation.

Le parti grecque déclara qu'elle entrerait sur la voie judiciaire contre le "Hamburger Echo".

GEOS PRACY
12 octobre 1960.

[29.4]

Le "Hamburger Echo" prétend que -
Karamanlis, Premier Ministre de
Grèce, collaborait avec les nazis.

Information particulière.

En marge de la question Merten - avocat allemand de Berlin Ouest qui pendant la guerre occupait une position importante parmi les autorités d'occupation en Grèce et qui en 1959 fut condamné par un tribunal grec à 25 ans de prison et ensuite mis en liberté après quelques mois de prison - le "Hamburger Echo" annonce que le premier ministre de Grèce Karamanlis et le ministre des affaires intérieures Makris, ainsi que sa femme, avaient collaboré pendant la guerre avec l'occupant en lui donnant un nombre d'informations en échange contre lesquelles ils obtinrent l'administration d'une des fabriques juives produisant la soie.

Le gouvernement grec réagit énergiquement contre la publication de l'"Hamburger Echo", accusant l'éditeur en chef de cet organe de calomnies et de déshonneur. Le Gouvernement de la République Fédérale Allemande adressa une lettre officielle au gouvernement grec en demandant pardon aux politiciens grecs pour les articles publiés dans la presse de l'Allemagne Occidentale. Toutefois, les journalistes du "Hamburger Echo" déclarèrent qu'ils avaient examiné soigneusement les matériaux concernant le collaborationnisme des ministres grecs sus-mentionnés et qu'ils prenaient la responsabilité pour la véracité de cette documentation.

La partie grecque déclara qu'elle entrerait sur la voie judiciaire contre le "Hamburger Echo".

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΛΑΓΑΡΙΑ

Σόφια τη 18^η Οκτωβρίου 1960

Αριθ. Πρωτ. 1130/Β/2η

"Δημοσιεύματα έφημερίδων "

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
Αριθ. 50622
Προσβ. 22/10/60
Καταχωρήθη 19.4

Π Ρ Ο Σ

τό επί των Έξωτερικών Β. Υπουργείον
Α' Πολιτικήν Διεύθυνσιν

"Έχω την τιμήν νά διαβιβάσω ύμίν, συνημμένως, μετάφρασιν δημοσιευμάτων έφημερίδων "Τρούντ", "Κοοπερατίβνο Σέλο", "Ζεμεντέλσκο Ζνάμε" καί Нарόдνѡа "Арміа".-
Εύπειθέστατος
Ο Έπιτετραμμένος

Μ.Ι.ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποίησης

Γενικήν Διεύθυνσιν Τύπου

Βουλγαρικός Τύπος της 18.10.1960

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΕΙΟΥ "

Αι πρωτὰς ἑφημερίδες "πρὸντ" - "χοοπερατς βνὸς" - "Σέλο" - "Ζεμεντέλσκο Ζνάμε" καὶ "Παρόντινα" Ἀρμιά" ἐξακολουθοῦν νὰ δημοσιεύουν ἀνταποκρίσεις ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει τοῦ θέματος τῶν συκοφαντιῶν τοῦ ἑγκληματίου πολέμου Μάρτεν.

Καὶ αἱ 4 ἀνωτέρω ἑφημερίδες εἰς τὰ σημερινὰ φύλλα δημοσιεύουν:

"ΕΥΧΕΤΗΣΕΙΣ ΒΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΡΤΕΝ"

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Ὀκτωβρίου (ΤΑΣΣ). Διὰ δευτέραν ἡμέραν συνεχίζονται αἱ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν συζητήσεις προκληθεῖσαι ἀπὸ τὰς "ἀποκαλύψεις τοῦ Μέρτεν".

Ὁ ὑπουργὸς Κ. Τσάτσος, ἐπρότεινε εἰς τὴν Βουλὴν "ἐντοπισμὸν τοῦ θέματος", πλὴν ὅμως ἡ πρότασις αὐτὴ δὲν ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἑγκληματίου Μέρτεν, ἑκτοξευθεὶς ἀπὸ κατηγόριας, σχετικῶς μὲ τὴν δόξιν τοῦ θεμελῆ ὡς Κομάρχου Πέλλης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χιτλερικῆς κατοχῆς.

Ὁ Γαλληγὸς (Δημοκρατικὴ ἑνωσις) ἐξαπατήρησε τὰς δηλώσεις τοῦ θεμελῆ, ὡς προσπάθεια δικαιολογήσεως τῆς συνεργασίας του μετὰ τῶν ἐχθρῶν - γερμανῶν κατακτητῶν.

Ὁ σημερινὸς τύπος δημοσιεύει ἀπακοινωθέν τοῦ Κομματος τῶν Προοδευτικῶν, διότι ζητεῖται ἐπιμόνως ὑποβολὴ παραιτήσεων τοῦ θεμελῆ καὶ Μακρῆ καὶ διενέργεια βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἡ κυβέρνησις προσεπάθησε νὰ διακόψῃ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις. Ὁ ἀντιπρόεδρος Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι "τὸ θέμα ἐξηγητῆθη" καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται διαρροὴ συζητήσεων. Κατόπιν διαμαρτυριῶν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ συζητήσεις ἐξακολουθήσουν.

Τὸν ἑλληνα κατὰ πληροφῶριαν τῆς ἑφημερίδος "Ἀνεξάρτητος Τύπος", ἡ κυβέρνησις προετοίμασε νόμον δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ δημοσιεύσις πληροφοριῶν ἐπὶ τῇ υποθέσει Μέρτεν. (ΜΠΤΑ). -

Ὁ πρὸς τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1960, ἐνὶ ἅλῳ 72,000 εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείβουν τὴν πατρίδα των. Ἀκόμη καὶ τὰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἑσθῶν, ἀπὸ τῆς πλουσιωτέρας περιοχῆς τῆς χώρας, οἱ οὗτοι ἀποφασίζονται νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.

Ὁ πρὸς τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1960, ἐνὶ ἅλῳ 72,000 εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείβουν τὴν πατρίδα των. Ἀκόμη καὶ τὰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἑσθῶν, ἀπὸ τῆς πλουσιωτέρας περιοχῆς τῆς χώρας, οἱ οὗτοι ἀποφασίζονται νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.

Ὁ πρὸς τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1960, ἐνὶ ἅλῳ 72,000 εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείβουν τὴν πατρίδα των. Ἀκόμη καὶ τὰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἑσθῶν, ἀπὸ τῆς πλουσιωτέρας περιοχῆς τῆς χώρας, οἱ οὗτοι ἀποφασίζονται νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.

ΑΘΗΝΑΙ, 17, 'Οκτωβρίου (ΜΗΤΑ) "Εξ όλων των σημείων της χώρας: Κρήτην, Πελοπόννησον, Κυκλάδας, Κεντρικήν Ἑλλάδα, Ἡπειρον, Θράκην, Θεσσαλίαν, καταφθάνουν εἰδήσεις περὶ δυσκόλου καταστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ" - ἔγραψαν εἰς κύριον ἄρθρον ἡ ἀθηναϊκὴ ἀστικὴ ἡμερὶς "Ἐλευθερία" "Ἡ ἐπαρχία ὑποφέρει, διαμαρτύρεται" - ἐξακολουθεῖ ἡ ἡμερὶς. "Σημαντικὸν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, ἔπασον εἰς ἀπεξόχλησιν. Ἄλλοι λόγῳ θεομηνιῶν αἰτίνες κατέστρεψαν τὴν παραγωγὴν, ἄλλοι λόγῳ ἀδυναμίας διαθέσεως τῶν γεωργικῶν τῶν προϊόντων, καὶ οἱ τρεῖς τοι λόγῳ τῆς κρίσεως τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας. ■

Ο ἀνταποκριτὴς τῆς ἀθηναϊκῆς ἀπαρροδόου ἀστικῆς ἡμερὶδος "Ἀθηναϊκὴ" γὰρ, ὅστις προσφάτως ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς νήσου Σάμου, γράφει, ὅτι ἡ παραγωγὴ τῆς πλουσίας γῆς τῆς Σάμου ἐμειώθη σημαντικῶς, ἐνῶ αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων κατῆλθον πολὺ χαμηλὰ. Τὰ ἐργοστάσια κλείνουν, τὰ νάπηγεία ἐρημώθησαν, τὰ ἐμπορικὰ κατastήματα διέρχονται κρίσιν, ἐνῶ ἡ ἀπασχόλησις τῶν ἐργατικῶν χειρῶν εἶναι ἀσήμετος.

Ἄλλος ἀνταποκριτὴς τῆς ἰδίᾳς ἡμερὶδος, πληροφ. ρεῖ ἀπὸ τῆς νήσου Μυτιλήνης, ὅτι ἡ παραγωγὴ τοῦ ἐλαιολάδου τῆς νήσου κατῆλθεν ἀπὸ 22,000 τόννους εἰς 10-11,000 τόννους ἐτησίως. "Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος "ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ἀνῆλθεν εἰς 40-45%.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀγροτῶν τῆς περιφερείας Εὐρυτανίας - κεντρικῆς Ἑλλάδος - ἡ πρὸς τὴν κυβερνήσιν προσκεκλιμένη ἡμερὶς "Ἔθνος" γράφει, ὅτι τὰ 80% τῶν καδίων ἀσχοῦσι λόγω ὑποσιτισμοῦ πάσχουν ἐξ ἀδενῆτιδος καὶ συνεχοῦς καταπτώσεως. Ἐνώπιον τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς ἡμερὶδος οἱ ἀγρόται τοῦ Κερασχωρίου καὶ Παλαικαίουτοῦ ἐδήλωσαν: "Προφόμεθα μὲ χόρτα, οὐχὶ μόνον ἐμεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ χωρικοὶ τῶν περιφερειῶν."

Μετά τὴν περιόδον ἀνὰ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ὁ διακεκριμένος Ἕλληνας κοινωνιολόγος Καστρινὸς γράφει εἰς τὴν ἡμερὶδα τῆς θεσ/νικῆς "Μακεδονία", ὅτι τὰ 23 % τοῦ ἱκανοῦ πρὸς ἐργασίαν πληθυσμοῦ τῆς, ἀρμάς, ὑποφέρει ἀπὸ διαρκῆ ἀνεργία, ἐνῶ τὰ 63,5% ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους ἐργάζονται μόνον ἐπὶ ἐξάμηνον, ἐξασφαλίζοντας 50 ἕως 200 ἡμερομίσθια.

Αὗται εἶναι αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐλλήνων ἀγροτῶν. Λυπηρὰ εἶναι καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς συβερνητικῆς ἡμερὶδος "Ἑλληνικὸς Βορρὰς" εἰς τὸ φύλλον τοῦ τῆς 16 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἡμερὶς γράφει, ὅτι 18,000 Ἕλληνες ἀνεχώρησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1960, ἐνῶ ἄλλοι 72,000 εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρίδα των. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν Σερρῶν, ἀπὸ τῆς πλουσιότερας περιοχῆς τῆς χώρας, ἥτις οὐδέποτε, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν τουρκικὴν ὑποδούλῳσιν δὲν ἐδοκιμάσθη ἀπὸ ἀβλιότητα, κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων μηνῶν ἀνεχώρησαν 2,000 νέοι. "Ὁ φρικτικιστικὸν γεγονὸς αὐτὸ-ὑπογραμμίζει ὁ ἀρθρογράφος-ὅστις ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἐρήμωσιν, ἔχει κυρίως οἰκονομικὰ ἐκατήρεια-ἀνεργία καὶ τὴν ἡμετασχόλησιν-πλὴν θῶς ὁμιλεῖ ὅτι ὁ λαὸς βλεπεί μὲ ἀπαγοήτευσιν πρὸς τὸ μέλλον τῆς χώρας, ἀδιαφορεῖ δι' αὐτά. Ὑποχρῆστος Εὐρισκόμενος εἰς τὴν κατastάσιν αὐτὴν τοῦ λαοῦ ἐγκαταλείπει τὴν πατρίδα του, ὅπως τὸ πλῆρωμα ἐγκαταλείπει τὸ πλοῖον, ὅταν πεισθῇ ὅτι δὲν δύναται νὰ διασωθῇ καὶ δὲ βυθισθῇ."

CABLE ADDRESS:
GREEKINFO

ROYAL GREEK EMBASSY
INFORMATION OFFICE

34, HYDE PARK SQUARE
LONDON. W.2

TELEPHONE:
PADDINGTON 4445

*Αριθ. Πρωτ. 1857

Τη 17η Οκτωβρίου 1960

Περίληψις "TIMES" περί της εν τη Βουλῇ συζητήσεως ἐπὶ της υποθέσεως
Μέρτεν ."

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΜΠΙΣΤ. ΠΡΟΤ. ΚΑΤΑΛΛΟΝ
Ημερομ. 24 ΟΚΤ. 1960
Αριθ. 57642
Κατεχωρήθη AB/R

Πρὸς τὸ

Υπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γεν. Δ/νσιν Τύπου
Δ/νσιν Ἐξωτερικοῦ Τύπου
*Αθήνας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

24 ΟΚΤ. 1960

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπὸ σημερινῇν ἡμερομηνίᾳ
ὑπ'ἀριθ 1843 ἡμετέρου τηλεγραφήματος , ἔχω τὴν τιμὴν νὰ πέμψω ὑμῖν συνημμένως
ὁδε ἀπόκομμα τῶν σημερινῶν "TIMES" , περιλαμβάνον τὸ πλεονεκτήμα κείμενον τῆς
ἐκ Ἀθηνῶν ἀνακοινώσεως περί της ἐν τη Βουλῇ συζητήσεως , ἐπὶ τοῦ θέματος
τῶν συκοφαντιῶν τοῦ γερμανοῦ ἐργαζομένου πολέμου Μέρτεν.

Μετ'εξόχου ὑπολήψεως
ὁ Διευθυντής

Δ. Ρ. Καραμάνης

Μάρτυρ Κοσμετάτος

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

- 1 Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
- 2 Β. Πρεσβείαν - Ἐνταῦθα

17 OCT 1960

THE TIMES

THE TIMES

VIOLENT SCENES IN
GREEK PARLIAMENTCHARGES AGAINST PRIME
MINISTER DISPROVED

FROM OUR CORRESPONDENT

ATHENS, Oct. 16

The four-day parliamentary debate on the "Merten affair" ended late last night amid frequent exchanges of insults and outbursts of violence between Government and pro-communist deputies. The debate was on accusations by Maximilian Merten, a German commandant in occupied Salonika, who was convicted of war crimes last year, that Mr. Karamanlis, the Prime Minister, and two Cabinet Ministers collaborated with the Nazis during the war.

The gist of the discussion was that, while the Opposition dismissed the accusations, the Government should have taken more drastic action in disproving them.

Opposition speakers differed widely on how drastic the action should have been—from Mr. Markezinis, the Progressive leader, who suggested that the whole affair should have been ignored to the pro-communist party E.D.A. which urged the Government to resign and file libel suits against Merten before German courts.

The Government's performance during the debate was dignified, and evidence was produced to disprove Merten's accusations. Clashes occurred and blows were exchanged as the discussion gradually drifted into the perennial Greek dilemma: whether it is worse to have worked with the Germans against the communists, or to have worked with the communists against the Germans but also against Greek anti-communists.

LIBEL SUITS

The political aspect of the Merten affair, which for the past 10 days has been the centre of Greek public life, has now been disposed of. Two libel suits against Merten are pending before Greek courts, and although the Government has removed all obstacles to Merten's eventual return to Greece, it is doubtful whether Merten, who was sentenced to 25 years' imprisonment last year and was extradited to Germany soon afterwards, will now come to answer the charges.

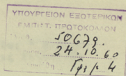
Greek newspapers have again tried to implicate Britain in this affair. One of them, in an anonymous message from Bonn, even advanced the theory that the British Foreign Office backed the Merten campaign against the Government to force Greece to grant Britain economic advantages.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΛΑΓΑΡΙΑ

Σόφια τῇ 17^ῃ Ὀκτωβρίου 1960

Ἀριθ. Πρωτ. 1123/Β/2η

"Διαβιβάζεται ἄρθρον
"OTETS.FRONT"

Π Ρ Ο Σ

τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Β. Ὑπουργείων
Α' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

Ἡμέτερον ταύταριθμὸν τηλεγράφημα ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν

"Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω γμῖν, συνημένως, μετάφρασιν
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ ἐν περιλήφει ἀναφερομένου δημοσιεύ-
ματος τῆς ἐφημερίδος "OTETSESVEN FRONT".-

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐπιτετραμμένος

Μ.Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσεις

Γενικὴν Διεύθυνσιν Τύπου

Βουλγαρικός Τύπος τῆς 16.10.1960

Εἰς τὴν τετάρτη σελίδα τῆς ἑφημερίδος "Οττέσε-σβεν Φρόντ", δημοσιεύεται σχόλιον-ἀναδημοσιεύσεις ἑλληνικῶν καὶ δυτικογερμανικῆς ἑφημερίδων-μέ θέμα :

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"ΜΕΓΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ"

Τὰ προσφάτως δημοσιευθέντα εἰς τὸ δυτικογερμανικόν περιοδικόν "Κιέρ Τππγκελ" ὁδοὶ καὶ εἰς τὴν ἑφημερίδα "Ηχώ τοῦ ἀμβούργου" ὑλικά, προεκάλεσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέγα πολιτικόν σκάνδαλον. Τὰ δημοσιεύματα περιέχουν βαρυτάτας κατηγορίας ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ ἐσωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Δημητρίου Μακρῆ, ἐναντίον τῆς συζύγου του Δοξούλας Λεοντίδου καὶ ἐναντίον τοῦ πρωθυπουργοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ.

Εἰς τὰ φύλλα αὐτῶν τῶν δυτικογερμανικῶν δημοσιογραφικῶν ὁργάνων ὁ ἐγκληματίας πολέμου Μάξ Μέρτεν, ὅστις πρὸ 25 ἐτῶν κατεδικάσθη ὑπὸ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου εἰς 25 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ ὁσὸς βετὰ παρέλευσιν 8 μηνῶν θάσει ἐπιτευχθείσης συμφωνίας μεταξὺ Βόννης καὶ Ἀθηνῶν ἀφ' ἧς ἐλεύθερος, γράφει τὰ ἀκόλουθα : "Εὐνομούμαι μίαν φωτογραφίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφωτογραφήθην ἐγώ, ἡ γραμματεὺς μου Δοξίλλα Λεοντίδου, ὁ μνηστήρ αὐτῆς Δημήτριος Μακρῆς καὶ ὁ θεὸς τῆς Καραμανλῆς.

Τὰ τρία ἀνωτέρω πρόσωπα ἔλαβον μίαν ἀποθήκην περιέχουσα μεταξὺ ὑδάσματα, ἰδιοκτησία ἐνὸς ἐκπολιθέντος Ἑβραίου. Εἰς τὴν ἀποθήκην ὑπῆρχον ἐμπορεύματα ἀξίας 15,000 ΛΙΡΩΝ ΣΤΕΡΛΙΝΑΣ."

Συνεχίζων περαιτέρω-ὁ Μάξ Μέρτεν-σόνεργος εἰς τὸν φόνον τῶν 35,000 ἑβραίων τῆς Θεσ/νίκης - γράφει, ὅτι εἶχεν δυσκολίας περικειμένον νὰ δικιστώσῃ ποιοὶ ἦσαν οἱ Ἕλληνες οὔτινε φανὰ ὑλικά τῆς ἀποθήκης τοῦ ἐκπολιθέντος Ἑβραίου, πλὴν ὅμως ἡ φωτογραφία, ἣν κατέχει, τὸν ἐβοήθησε ὥστε νῦν νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀμφιβολαί, ὅτι πρόκειται, ὡς ἐδήλωσεν οὗτος, περὶ ἀκολούθων προσώπων :

"Ὁ θεὸς εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, πρωθυπουργὸς τῆς βασιλικῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ μνηστήρ τῆς Δοξούλας Λεοντίδου εἶναι ὁ Δημήτριος Μακρῆς-ὑπουργὸς ἐσωτερικῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

"Ἡ γραμματεὺς μου Δοξίλλα Λεοντίδου εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ Δημητρίου Μακρῆ."

Ὁ ἐν Βόννῃ Ἕλληνην Πρέσβυν ἐξήκουσεν εἰς τὸν δυτικογερμανικόν τύπον ἀνακοινωθέν, δι' ὃ οὐδὲ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Μέρτεν δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

"Ἡ κυβέρνησις τῆς Βόννης ἐξέφρασεν ἐπισήμως τὴν λύπην τῆς διὰ τὰ συμβάντα, κατηγορήσασα τοὺς ἀρρογράφους τῶν ἄρθρων διὰ σνοκοφαντία.

"Ἡ πρὸς τὴν κυβέρνησιν προσκεκλημένη ἑφημερίς "Τὸ Βήμα" λαμβάνουσα θέσιν ἐναντί τῶν σκανδάλων, ἔγραφε τὰ ἀκόλουθα : "Επιβάλλεται ὅπως τὸ θέμα αὐτὸ διακανονισθῇ διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ, νὰ καταδικασθῶσι οἱ ὑπαίτιοι, διὰ νὰ τεθῇ τέλος εἰς ὁλόκληρον τὸ θόρυβον αὐτόν." Ἡ ἑφημερίς εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι τὰ θιγέντα πρόσωπα θὰ εἶδει νὰ μνηστῶν τὸ περιοδι-

.. // ..

κόν "Ντέρ Σπήγκελ" καὶ τὴν ἑφημερίδα "Ηχώ τοῦ Ἀμβούργου" τόσον ἐνώπιον τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης ὅσον καὶ ἐνώπιον τῆς δυτικογερμανικῆς "διὰ τὴν ἀποδείξουν τὴν ἀξιοπρέπειά των".

Ὁ Μάρτν Μέρτεν ὅμως δηλώνει: "Ἐάν ἐναντίον μου ἀρχίσουν δικαστικὸν ἀγῶνα ἐνώπιον τῆς γερμανικῆς δικαιοσύνης, θὰ μοὶ δοθῇ λαμπρὰ δυνατότης νὰ ἀποδείξω τὴν πραγματικότητα τῶν κατηγοριῶν, εἰς ἃς προέβην διὰ τοῦ περιοδικικοῦ "Ντέρ Σπήγκελ" καὶ τῆς ἑφημερίδος "Ηχώ τοῦ Ἀμβούργου" ἐναντίον τῶν κυρίων Καραμανλῆ καὶ Μακρῆ."

Ἡ ἑφημερίς "Ηχώ τοῦ Ἀμβούργου" δημοσιεύει ἐκφώνησιν τοῦ ἀρχισυντάκτου αὐτῆς Γένριχ, εἰς ᾧ ἐκδηλοῦται ἐκπληρῆς διατίθεσις ὁ κύριος Καραμανλῆς ἀναβάλει νὰ μνησθῇ τὴν ἑφημερίδα του, προκαλῶντας τὸν τὸ ταχύτερον νὰ πρῶν τοῦτο ἐνώπιον τῆς γερμανικῆς δικαιοσύνης, διότι βάσει τοῦ εἰς τὴν ἑλλάδα ἰσχύοντος νόμου ὁ Μέρτεν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν αὐτήν, διότι κατεδικάσθη ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐγκληματίας πολέμου.

Ἡ ἑλλάς ἑφημερίς εἰς ἓν ἄλλο ἄρθρον ἄρθρον γράφει, ὅτι τὰ μνησθῇ τὴν κυβέρνησιν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, διότι χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὴν ἑφημερίδα καὶ χωρὶς νὰ πληροφωρηθῇ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν πηγῶν καὶ στοιχείων, αἵτινες δημοσιεύσαμεν, προέβη εἰς ἐκδοσὶν ἀνακοινωθέντος, ἐν ᾧ κατηγορεῖ τὴν ἑφημερίδα ἐπὶ συκοφαντίας. Ἐάν ἡ κυβέρνησις μας ἐπιθυμῇ νὰ ἀρχίσωμεν μίαν νέαν ὑπόθεσιν Ντράφους, τότε θὰ τῆς ὑποβάλωμεν νέα στοιχεῖα, αἵτινα κατέχομεν."

Ἐνῷ ἡ "Ηχώ τοῦ Ἀμβούργου" ἰσχυρίζεται ὅτι θὰ ἀποδείξῃ :

1. Ὁ κύριος Καραμανλῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χιτλερικῆς κατοχῆς εἰς τὴν ἑλλάδα, ἦτο οὐχὶ μόνον πράκτωρ, χρησιμοποιοῦν καὶ ἐναντίον τῆς ἀντιφασιστικῆς ἀντιστάσεως τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐντελὴς ἐμπιστὸν πρόσωπον τοῦ χιτλερικοῦ βέρμαχτ καὶ τῶν μυστικῶν γερμανικῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Ὁ κύριος Μακρῆς ἐπίσης προσέφερεν ὑπηρεσίαν παρομοίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Καραμανλῆ.

3. Ἡ σύζυγος τοῦ Μακρῆ Δοξοῦλα Λεοντίδου, τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ἦτο μνηστὴ τοῦ καὶ ὑπηρετοῦσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μέρτεν, ἦτο ἡ μοναδικὴ ἑλληνίς, ἥτις ἔτρεπε τὸ δικαίωμα νὰ διεξάγῃ τηλεφωνικὰ συνομιλίαν μετὰ Ἀθηναίων, ἔνθα εὐρίσκοντο ὁ Καραμανλῆς καὶ ὁ Μακρῆς.

Ἄλλη μία κατάστασις ἔρχεται νὰ θροῖν ἔτι περισσότερο τὸ πολιτικὸν σκάνδαλον. Βάσει συμφωνιῶν μεταξὺ ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ο.Δ. Γερμανίας, πάντες οἱ ἐγκληματίαι πολέμου, ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς φυλακῆς, θὰ εἶδῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς Γερμανίαν, νὰ λογοδοτήσων ἐκ νέου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἀπεδείχθη ὅμως, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργοῦ δικαιοσύνης ἑλλάδος δὲν ἀπέστειλε τὴν ὑπόθεσιν - φάκελλον - τοῦ Μέρτεν, ἐπίσης δὲ καὶ ἄλλους φάκελλους τῶν γερμανῶν ἐγκληματιῶν πολέμου, προκειμένου νὰ ἐξετασθῶν ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῆς βόνης. Ἐὰν ἄλλης πλευρᾶς πάλιν, ἡ κυβέρνησις τῆς βόνης δὲν ἐθωροῦται ἀναγκαζομένη νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ τοὺς φόνους τοῦ χιτλερικοῦ ἐγκληματιοῦ πολέμου Μάρτν Μέρτεν καὶ μετὰ ἄλλους παρομοίους του.

Εἰς τὸ πολιτικὸν σκάνδαλον ἀνεμίσχθη καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου Βοήθειας Ἀμύνης Σεμελῆς. Οὗτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἦτο Κομάρχη καὶ προϊστάμενος τῆς

ὕπηρεσίας περιθάλψεως τῶν κληθυσμοῦ καὶ βάσει τῶν δημοσιολογαφικῶν δυτικογερμανικῶν ὀργάνων συνέτασεν καταλόγους ἑλλήνων ὁμήρων, χρησιμοποιοιθέντων ὡς ζωντανὰ προστατευτικὰ μέσα κατὰ τὴν μετακίνησιν τῶν γερμανικῶν συρμῶν.

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ θέμα ἐξετάζεται εἰς τὴν Βουλὴν. Αὐτὶ πρόσωποι ἀπάντων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας, ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ κυβερνητικοῦ, ἐπιμένουν ὅπως οἱ κατηγορηθέντες ἐπὶ συνερασθῇ μετὰ κατακτητοῦ ἡγέται τῆς κυβερνήσεως, ἀποδείξουν τ' ἐν ἀθωότητά των τόσον ἐνώπιον τῆς ἑλληνικῆς ὅσον καὶ ἐνώπιον τῆς δυτικογερμανικῆς δικαιοσύνης.

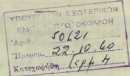
Πρὸς τὸ παρὸν τὰ θιγέντα πρόσωπα ὑπέβαλλον μνησίσεις ἐναντίον τοῦ περιοδικοῦ "Μίττερ Νηγκελ" καὶ τῆς ἡφημερίδος "Ηχώ τοῦ Ἀμβούργου" μόνον ἐνώπιον τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης.

Εἰς τὴν Βουλὴν εἰσήχθη πρὸς συζήτησιν κυβερνητικὸς νόμος, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατ' ἑρτέν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ὡς μάρτυς ἐνώπιον δικαστηρίου. —

Σόφια τη 17^η Οκτωβρίου 1960

Αριθ. Πρωτ. 1126 δ'ς

"Άρθρον" RABOT.DELO" περί
συκοφαντιών MERTEN κ.λ.π "

Π Ρ Ο Σ
τό επί των 'Εξωτερικῶν Β. 'Υπουργεῖον
Α' Πολιτικὴν Διευθύνσιν

Ἡμέτερον ταύταριθμον σημερινόν τηλεγράφημα

Ἔχω τὴν τιμὴν νά πέμψω ὑμῖν, συνημμένως, μετά-
φρασιν τοῦ ἐν περιλήψει ἄρθρου.-

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐπιτετραμμένος

Μ.Ι.ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσις

Γενικὴν Διευθύνσιν Τύπου

πληντρε, καὶ εἰς αὐτό. Ἐν σχέσει μὲ τὸ γεγονός αὐτό, ἡ ἐφημερίς "Ἐλευθερία" γράφει: "Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐρωτᾷται διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀπὸλυθῶσαι τὸν ἀποτρόπαιον ἐγκληματιαν (Μέρτεν) ἀφ' οὗ τὸν εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς; Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν δὲν εἰσὶν ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησις."

Ἀναμένεται ἀπάντησις καὶ εἰς ἕν ἄλλο ἐρώτημα. Ἡ ἀπὸλυθῶσις τοῦ Μέρτεν ἐγένετο κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἥτις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διακρίνῃ τὸν Μέρτεν ἐνώπιον δικαστηρίου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀλλὰ... ὁ φιλέλλος τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις θὰ εἶδει ὡς ὅπως νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς δυτικογερμανικὰς δικαστεῖς, ὡς ἀρχὴς ἐξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκειται εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ἐφημερίς "Ἐλευθερία" εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης Ὀκτωβρίου γράφει: "Ἀπὸστευτον φαίνεται, ὅπως καὶ αἱ κατηγορίαι τοῦ, ὁ χρεώσις ἰσχυρισμὸς τοῦ Μέρτεν, ὅτι 10 μῆνες μετὰ τὴν ἀπὸλυθῶσιν τοῦ ἀπὸ εἰρηνικὰς φυλακῆς, τὸ ἀντίγραφον τῆς ὑποθέσεως τοῦ δὲν ἀπεστάλῃ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκεῖ ἡ διώξις τοῦ, βάσει ἐπιτευχθείσης συμφωνίας μετὰ τῶν δύο κυβερνήσεων. Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης παρακαλεῖται ὅπως προβῇ εἰς ἀντικαθὸν ἀντικαθίστασιν - ἐλπίσμεν εἰς διόφυσιν, καθάραν καὶ συγκεκριμένην."

Ἡ διώξις, ἥτις ἐκινήθη ἀπὸ τὴν "Ἐλευθερία" δὲν ἐκφυλισθήσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ δ-ρ Μέρτεν ἐπιμένει - κατὰ τὸ "Ντὲρ Σπρίγκελ" - ὁ ὅσος νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ δίκη εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, διότι "μία ἀδυστάκη δίκη βάσει τῆς ἀποδείξεως ἀδυστάχους τοῦ, θὰ τοῦ δώσῃ τὴν δυνατότητα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ὁμοσπονδὸν κυβερνήσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς προκληθείσας τὸ ζημία. Ὁ ἐπειδὴ δὲ ἄταται αἱ προσπάθειαι κατευθυνόμεναι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν δὲν ἐπέφεραν ἀποτελέσματα, ὁ δ-ρ Μέρτεν προσέφυγεν εἰς ἀποκαλύψεις ἐναντίον τῶν κ.κ. Καραμανλῆ, Μακοῦ, καὶ ἄλλων ἰθυνόντων προσώπων τῆς Ἑλλάδος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΥΒΑΛΑ ΣΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΟΛΙΤΑΙ ΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τοῦ Μέρτεν ἐπιμένει αὐτὰ νὰ προκαλέσῃ διώκων γὰ ἐπιβληθῇ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως τοῦ καὶ δι' αὐτῆς νὰ ἀποκατασταθῇ, τὸ ἐβδομαδιαῖον περιοδικὸν "Ντὲρ Σπρίγκελ" γράφει: "Ὁ πόσῃ ἐγκληματίας πολέμου Μέρτεν, εἰναι ἡσυχος, διότι ἡ μνήμη τοῦ τοῦ προσέφερε τὴν δυνατότητα νὰ ἐνθυνηθῇ ἐν γεγονός, ὅπερ ἐφαπτεν τὴν δυσκολοτέραν διώξασιν τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλλήνων ἐναντίον τοῦ, ἀκριβῶς δὲ, ὅτι ἐπλοδοῦσεν ἀπὸ τοὺς Ἰβραλοῦς.

Ἀριστον μέσον διὰ νὰ ἐνίσχυσῃ ἡ μνήμη τοῦ βερολινέζου (Μέρτεν) ἀποτελεῖ μία φωτογραφία, εἰς ἣν εἰκονίζονται αὐτός, ἡ γυνὴ αὐτοῦ, τοῦ Δοξούλα λεοντόδου, διανηστὴρ αὐτῆς Δημήτριος καὶ ὁ θεὸς Κωνσταντῖνος, ἥτις ἐλήφθη κατὰ διάρκειαν ἐκδρομῆς κατὰ τὴν εφημερίδα "Πῶς τοῦ ἀμβουροῦ" ὁ Μέρτεν γνωρίζει ὅτι οἱ τρεῖς ἔλαβον μίαν ἀποθήκην μεταξὺ τῶν, ἐνός ἐκτοπισθέντος Ἰβραλοῦ, ἀξίας 15,000 ΛΙΡΡΩΝ ΣΤΕΡΛΙΝΩΝ.

Ὁ Μέρτεν μὲ ὁλγας πρὸς ἀφελος ἐπέτυχε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς διευθύνσεις τῶν κάτωθι ἀναφερομένων τριῶν ἑλλήνων, οἵτινες ἔλαβον ἑβρατικὴν περιουσίαν ἀπὸ τοὺς γερμανοὺς τοῦ θελοῦ Καραμανλῆ, πρωθυπουργοῦ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, κατέχοντος ὑπηρεσίαν καὶ διαμένοντος εἰς Ἀθήνας, τοῦ μνηστήρος Δη

ὁ δὲ ὅλους τῶσιν τοὺς ἀνδράσιν, αἵτινες ὑποστήρι...

1/62

έρρησιν, όσον και εκείνους της αντιπολιτεύσεως. Τόου διατί
 μητρού Μακρή, βασιλικού ύπουργού του ύπουργείου έσωτερικών,
 κατέχοντος ύπηρεσίαν και διαμένοντος εις Αθήνας και της
 γραμματέως Δοξούλας Μακρή, σύζυγος του Δημητρίου, έχουσα ως
 τόπον κατοικίας της συζύγου της.

Όπως και άλλοι πολλοί συμπατριώται των, ουτω και
 σά τρία πρόσωπα αυτά, έδιδον πληροφορία την διοίκησιν της πε-
 ριφερείας θες/νίκης - Αιγαίου, ουτοι ως έλληνες δέν έδοδον να
 ηρσάφειον τας ύπηρεσίας των όωρεαν, βάσει των καταθέσεων του
 Μέρτεν, έλδωσαν τον τάς άμοιβάς από έβρατικής περιουσίας, ετινες
 διά του τρόπου αυτού διεφυλάχθησαν διά το ελληνικόν έθνος."

Ολίγον άργότερον επικολοούθησαν βαρύτατοι κατη-
 γορίαι και έναντίον του Συνταγματάρχου Βεμελλή, ύπευργού του
 ύπουργείου έννηκής άμύνης και έναντίον του Τούση αντισυγγελέω
 των Αθηνών. Η εφημερίς "Ηχώ του άμβραργου" δημοσιεύει εις
 δύο φύλλα τά ακόλουθα :

"Ο Συνταγματάρχης Βεμελλής π. έ. κατείχεν άσχετον
 έργασίαν, συνεκέντρωνε όμήρους, οτινες διά της ζωής του εα έδ
 έδει να έγγυηθούν την ασφάλειαν των επικινδύνων γερμανικών
 συμφών. Τήν εποχήν εκείνην, εάν τις έλλην έμπορος είχεν ίσχυ-
 ρον ανταγωνιστήν, ουτός είχε την δυνατότητα, διά καταβολής έσος
 ποσού, να συμπεριλάβη αυτόν εις τους καταλόγους του συνταγμα-
 τάρχου Βεμελλή. Εάν ανετινάσσετο ο συμφός, ο άθανος του αντα-
 γωνιστού ήτο βέβαιος."

"Η Ασία των γερμανικών μάρκων έγένετο αντιληπτή
 και από τον κ. Τούση. Τα γερμανικά μάρκια έγιναν αίτια, ουτως να
 διακοπή άκόμη κατά τό έτος 1952 τήν δόωσιν των 900 γερμανών
 έγκληματιών καλόν. ... εις τον αντισυγγελέα του Άρελου Πάγου
 της Ελλάδος Τούση, έδωθη ως άμοιβή πενταψήφιος άριθμός, διά τά
 καταβαλλθείσας υπ αυτόν προσπάθειάς, διά έξιοικρεπούς τρόπον, να
 επίτευχθώ παρεμβόσεις των αντιγραφών."

"Ηχώ του Άμβραργου" δημοσιεύει τα ακόλουθα συντεκταιν της έρ.
 εις 8 εδομοσιεύσεως, υπό τον τίτλον "ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΥΕΛΛΑ ΣΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ"
 καύ έγκληματιών του 1944-45, κατά τον χιταρε-

φυσικόν είναι, αι κατηγορίαι αυτές να προκαλέ-
 σουν θύελλαν φρίκης και άγανακτήσεως, ανησυχών και πυχούσων.
 Ακόμη και η συγκρατημένη εφημερίς του Λονδίνου "τάιμς" έγρα-
 φε : "Απερσιζήκτως την έβδομάδα αυτή έξεδηλώθη πολιτική κρίσις
 εις τας Αθήνας, όταν η κυβέρνησις άνεγνώρισε, ότι εις έγκλημα-
 τίας πολέμου, έκατήγορησεν έλληνες ύπουργούς, θαδ σσοσφασσόσορε
 οόσοθω ως πράκτορας των γερμανών καταικτητών." Η πολιτική και
 ήθική έντυπωσις προκληθείσα εκ των κατηγοριών, έξεδηλώθη εις
 ολοκληρον τον ελληνικόν τύπον, ως τούτο εμφανίζεται και από τας
 ακόλουθας άνυσχυσιτικές λέξεις της εφημερίδας "Ελευθερία"
 όργανον του κόμματος φιλελευθέρων του κ. Βενιζέλου :

"Ο ελληνικός λαός θα φρίξη όταν άναγνώσθι δη-
 μοσιεύσεις μετς γεομανικής εφημερίδος και ένός περιοδικού.
 Καί τά δύο περιέχουν σοφούς κατηγορίας. Ο άρρονον άσος των ετ
 ναι ο γνωστός έγκληματίας πολέμου Δάς Μέρτεν, ό η κυβέρνησις
 μέ τόση αγάπη παρέδωκεν εις την Πατρίδα του, ένθα ούτως άηλλά
 ΥΠ...

Αναμφιβόλως έκαστος τίμιος άνθρωπος εις την
 χώραν μας, αίσθάνεται άγανακτήσιν από τας δημοσιεύματα αυτά
 και εις την συνείδησιν του άπορρίπτει την δυνατότητα περί
 πραγματικότητας αύτών. Τα απότέβεται κατηγορία δέν είναι
 αληθείς. Εάν συμβαίνει τό αντίθετον, τότε θα αίσθανόμην την
 ανάγκην να κρύψωμεν τον μας από ντροπήν. Τούτο άφο-
 ρά όλους-τόσον τους ανθρώπους, οτινες ύποστηρίζουν την κυ-

βέρνησιν, ὅσον καὶ ἐκεῖνους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἰδοὺ διατὶ εἵμεθα ἅπαντες ὑποχρεωμένοι νὰ ζητῶμεν νὰ μὴ μένῃ οὔτε ἔχοντες ἀμφιβολίαν, ὅτι ἐκάστη λέξις τῶν δημοσιευμάτων εἶναι συμφωναντική...

Τὸ ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῶν δύο γερμανικῶν ἐφημερίδων ἀφορῶσαν θέμα, πιθανόν νὰ ἀποτελῇ ἀρχὴν νέων γεγονότων εἰς τὴν χώραν. Ἐνθαυτῶς εἶναι ἀκόμη νὰ ἐξαγόμεν συμπεράσματα ἢ νὰ ἐκδηλώσῃ ἀμφιβολία περὶ υπάρξεως κάποιας σχέσεως μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ Μέρτεν ἀναληφθείσης ἐκστρατείας καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ ἐκπολιαιότης τὸ νὰ ἀποκλεισθῇ μὴν τοιαύτην δυνατότητα. Ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ, τὸ ἠθικόν καὶ πολιτικόν θέμα, ὅπερ τίθεται, θὰ εἶδει τιμῶς καὶ θαρραλέως νὰ ἐκκαθαρισθῇ.

Ἡ κυβερνήσις καὶ τὰ κατηγορηθέντα πρόσωπα, διέφυσαν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ δ-ρ Μάξ Μέρτεν. Εἰς τὴν διάφυσιν ἀναφέρεται ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν εὐρίσκειτο εἰς θεο/νικὴν κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν περίοδον καὶ ὅτι οὗτος δὲν εἶναι θεός τῆς Δοξολογίας, ὅτι ὁ Μακρῆς ὁμαδοῦσθαι τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην δὲν ἦτο μνηστήρ τῆς Δοξολογίας καὶ ὅτι δὲν ἀσπάζοιτο τὴν ἐγνώριζε. Ἡ Ἰδία ἀφορὰ δὲ οὐδὲν ἐδήλωσεν ἐπ' αὐτῶν.

Ὁ ὑπουργὸς ἐσωτερικῶν Μακρῆς ἐμύνησε ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν βίκα σπηρίων τὰς συκοφαντίας, πλὴν ὅμως ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀσπίς ἀρμόδιον διὰ τὴν ὑπὸ εἰς αὐτὴν εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς Ἀντικῆς Γερμανίας, διότι ἐκεῖ ἐγένοντο αἱ κατηγορίαι ἐναντίον τῶν ἐλλήνων ὑπουργῶν. Φανερόν εἶναι ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη δὲν ἱκανοποιεῖσιν πολλοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ δεξιὰ ἐφημερίς τῶν Ἀθηνῶν "Ἐθνος" γράφει εἰρωνικῶς: "Πῶς ἐκτίμουν ἢν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Μακρῆς τρέφει πρὸς τὴν ἐλληνικὴν κυβερνήσιν, δὲν θὰ εἶναι νὰ τὸν ἐμπόδισθαι νὰ ἔρχῃται ὅπως ἐκστρατείας δικαστικῶν ἰγῶνα ἐνώπιον τοῦ δυτικογερμανικοῦ δικαστηρίου ἐναντίον τοῦ Μάξ Μέρτεν, ἐπίσης οὐ καὶ ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων συντακτῶν τῆς ἐφ. "Ἠχώ τοῦ Ἀμβούργου" καὶ τοῦ περιοδικοῦ "Ἠτὲρ Σπῆγκελ", εἰς ἃ ἐδημοσιεύθησαν αἱ συχαμεραὶ συκοφαντίαι τοῦ χιτλερικοῦ ἐγκληματίου πολέμου."

Ταυτοχρόνως οἱ ῥήτορες τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, ζητοῦν ἀπὸ τοὺς βουλευτάς τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ἀποκρούσουν καὶ νὰ καταδικάσουν τὰς κατηγορίας, δημοσιευθείσας εἰς τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων "Ἠχώ τοῦ Ἀμβούργου" καὶ "Ἠτὲρ Σπῆγκελ". Τοῦτο ἀπαιτῆται ἀπὸ τοὺς ῥήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Διότι, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ληφθῇ παρομοία ἀπόφαισις, μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λεγομένων τῶν κατηγορηθέντων ὑπουργῶν, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, αἵτινα κατέχει καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ παρουσιάσῃ ὁ δ-ρ Μάξ Μέρτεν; Τόσον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅσον καὶ ἐκτός αὐτῆς ἀκούονται φωναὶ ζητοῦσαι τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως. Τέτοιου εἶδους ἀπατησεις περιέχουν αἱ ἀνακοινώσεις τῆς βλὰ καὶ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, εἰς τὰς ὁμολίας τῶν βουλευτῶν καὶ εἰς τὰς δημοσιεύσεις τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων.

Ταυτοχρόνως ὅμως τόσον ὁ δ-ρ Μέρτεν, ὅσον καὶ οἱ συντάκται τῶν δύο δυτικογερμανικῶν ἐφημερίδων ἀπορρίπτουν ἀποφασιστικῶς θλας τὰς διαφε ὅσεις, δοθείσας ἐπισήμως ὑπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς καὶ ἐπιμένουν νὰ μνησθοῦν, διὰ νὰ τοὺς δοθῇ δυνατότης μὲ στοιχεῖα καὶ μαρτυρικὰς καταθέσεις νὰ ἀποδείξουν τὴν πραγματικότητα τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐναντίον τῶν ἡγετῶν τῆς παρούσης ἐλληνικῆς κυβερνήσεως.

.....

.. // ..

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Σελίς - 15 - 15 Οκτωβρίου 1960

Αριθ. Πρωτ. 1120 ΔΣ

Ταυτα είναι τα βασικά στοιχεία αναφερόμενα
επὶ τὸ πολιτικὸν σκηνόδελον τῶν Ἀθηνῶν, ἐκτεθέντα
ἐν ὀλίγοις βάσει ὀλικῶν τῶν δυτικογερμανικῶν καὶ
ἐλληνικῶν ἐφημερίδων. Τὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ οὐδεὶς
ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τοῦ θυελλώδους πολιτικοῦ
σκηνόδελου καὶ ποῖα θὰ εἶναι αἱ ἐξ αὐτοῦ συνέπειαι,
δι' ὅρισμένα ἐπιφανῆ πρόσωπα τῆς κυβερνήσεως καὶ αἱ
ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. —

Ἡμέτερον ταῦτάριθμον σημερινόν τηλεγράφημα

.....
"Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ πέμψω ἡμῖν, συνημμένως, μετά-
φράσιν τοῦ ἐν περιλήψει ἔθρου. —

Ἐπεὶ, ὁλοτάτος

ὁ Ἐκτελεστικὸς

Μ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσις

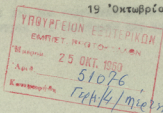
Γενικὴν Διεύθυνσιν Τόπου

CONSULAT GÉNÉRAL ROYAL DE GRÈCE
 'A SKOPLJE

Αριθ. Πρωτ. 1451/1

19 Οκτωβρίου 1960.

"Δημοσίευμα περί της
 συζητήσεως εις την
 'Ελληνικήν Βουλήν "

Πρός

τό Β. Υπουργείον των 'Εξωτερικών

Α' Πολιτικήν Διεύθυνσιν, Τμήμα Βαλκανικής.

"Έχω την τιμήν νά άποστείλω, συνημμένως, δημοσίευμα άναφερόμενον εις τας τελευταίας συζητήσεις εις την 'Ελληνικήν Βουλήν καί τόν λόγον τοσ' προέδρου της ΕΔΑ περί παραιτήσεως Υπουργών.

Ευπειθέστατος

Ο Διευθύνων Πρόξενος

B. N. ΒΑΖΥΓΕΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

- Β. Πρεσβείαν έν Βελιγραδίω

Εφημερίς ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ, της 14.10-1960.
(μετάφρασις ἐκ τῆς σλαβομακεδονικῆς)

ΠΡΗΞΙΣΤΕΝ Η ΣΥΝΕΛΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.
ΚΕΝΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΜΑΚΡΗ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

Ἀθήναι, 13 Ὀκτωβρίου
Τάνγλουγκ.

Ἦρχισε χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἡ συζήτησις, κατόπιν τῆς ἀποδιδομένης μομφῆς, ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐγκληματίου πολέμου Μάξ Μέρτεν, ὅτι ὁ πρῶτος πουργὸς Καραμανλῆς, ὁ ὕπουργός τῶν Ἰστωτερικῶν Μακρῆς καὶ ὁ ὕπουργός τῆς Ἰθνικῆς Ἀμύνης Θεμελῆς, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου συνηργήθησαν μετὰ τῶν Γερμανῶν.

Ἦ ἐγκληματίας πολέμου Μέρτεν, ὅστις τὸ παρελθὸν ἔτος κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπέβη περὶς ἐλεύθερος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐδημοσίευσεν εἰς μερικὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ Μακρῆς καὶ ἡ τότε μνηστὴ του καὶ συμεινὴ σύζυγός του Λοξούλα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς καὶ μαζί με αὐτοὺς συνηργάζετο καὶ ὁ πρῶτος πουργὸς Καραμανλῆς καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ Θεμελῆς, ὅστις ἐβοήθη τοὺς Γερμανοὺς, κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Νομάρχου εἰς ἓνα νομόν τῆς βορείου Ἑλλάδος.

Ὁ πρῶτος ὁμιλητὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, Πρόεδρος τῆς ΒΔΑ Πασαλίδης, ἐπέκρινε τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην του, ὅτι αἱ προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι εἰσὶν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, πρέπει νὰ υποβάλλουν τὴν παραίτησίν των.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

— Ε. Προβιάς ἐν Βελιγραδίᾳ

Έν Βουκουρεστίῳ τῇ 20ῃ Ὀκτωβρίου 1960.

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 0114

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

Πρὸς

τὸ Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

✓ Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ μέχρι τῆς 15ης τρέχοντος μηνὸς οὐδόλως ἀσχοληθεῖς μετὰ τὴν συνοφαντικὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ MERTEN ἐνταῦθα Τύπος, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀσχολούμενος εὐρέως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Οὕτω τόσον τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τὴν μεθεπομένην ἡ "SCIENTIA", ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑργατικοῦ (Κομμουνιστικοῦ) Κόμματος, ἐδημοσίευσεν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις, δίδουσα προέχουσαν θέσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΒΔΑ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει κομμάτων.

Σημειῶ ὅτι τὰ γεγονότα παρουσιάζονται κατὰ κανόνα ἐν γενεῖν τρόπον. Οὕτω π.χ. ἀναγράφεται ὅτι "...Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος. Ἐχαρκτήρισε τὰς κατηγορίας "γελοῖας" ἢ δυσφημιστικὰς", ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη νὰ προσκομίσῃ συγκεκριμένον τι στοιχεῖον πρὸς διάφωσιν αὐτῶν ...". Ἐπίσης εἰς ἕτερον σημεῖον ἡ ἐφημερίς θεωρεῖ ὡς δεδομένον ὅτι ἡ Κυρία Μακρή ὑπῆρξε ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ MERTEN.

Προσθετέον ἐνταῦθα ὅτι τὸ ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἦτο ἤδη ἐνήμερον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τῶν δημοσιευμάτων τοῦ SPIEGEL καὶ τῆς "Ἠχοῦς τοῦ Ἀμβούργου", ὡς διεφάνη ἐξ ὑπαινιγμοῦ, συνθευομένου ὑπὸ

Κοινοπολίσεις

-Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ

-Α' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

. . .

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 0114

ΕΜΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

2.

Πρός
τό Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ Βαλκανικῶν
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ Πρέσβευς τῆς Ρουμανίας ἐν Ἀθήναις κ. DRIN-

CRANU. Ἐχω τήν τιμήν νά γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ μέχρι τῆς 15ης τρέχοντος
μηνός οὐδόλως ἀσχοληθεῖς μέ τήν συκοφαντικήν ἐκστρατεῖαν τοῦ MERTEN
ἐνταῦθα Τύπος, ἤρχισεν ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀσχολούμενος εὐρέως μέ
τήν ὑπόθεσιν ταύτην.

Οὕτω τόσον τήν 15ην Ὀκτωβρίου ὅσον καί τήν μεθεπομένην ἡ
"SCINTILIA", ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑργατικοῦ (Κομμουνιστικοῦ) Κόμματος,
ἐδημοσίευσεν τάς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικᾶς συζητήσεις, δίδουσα προέχουσας
θέσιν εἰς τάς ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΕΔΑ καί τῶν λοιπῶν ἐν τῇ
ἀντιπολιτεύσει κομμάτων.

Σημειῶ ὅτι τά γεγονότα παρουσιάζονται κατά καθόβουλον ἐν γέ-
νει τρόπον. Οὕτω π.χ. ἀναγράφεται ὅτι "...Πρῶτος ἔλαβεν τόν λόγον
ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος. Ἐχαρκτήηρισεν τάς κατηγορίας "γε-
λοῖας" ἢ δυσφημιστικᾶς", ἀλλά δέν ἡδυνήθη νά προσκομίσῃ συγκεκριμένον
τι στοίχετον πρὸς διάφυσιν αὐτῶν ...". Ἐπίσης εἰς ἕτερον σημείον
ἡ ἐφημερίς θεωρεῖ ὡς δεδομένον ὅτι ἡ Κυρία Μακρή ὑπῆρξε ἰδιαίτερα γραμ-
ματεὺς τοῦ MERTEN.

Προσθετέον ἐνταῦθα ὅτι τό ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἦτο
ἤδη ἐνήμερον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τῶν δημοσιευμάτων τοῦ SPIEGEL καί τῆς
"Ἠχοῦς τοῦ Ἀμβούργου", ὡς διεφάνη ἐξ ὑπαινιγμοῦ, συνεθευομένου ὑπὸ

Κοινοποιήσις

-Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ

-Α' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

. . .

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 0114

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΗ 2.

ἀρκετῆς χαιρεκακίας γενομένου ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ Βαλκανικῶν
Υποθέσεων καὶ πρώην Πρέσβεως τῆς Ρουμανίας ἐν Ἀθήναις κ. DRIN-
CEANU.

ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ μέχρι τῆς 15ης τρέχοντος
μηνὸς οὐδόλως ἀσχοληθεὶς μετὰ τὴν συκοφαντίαν τοῦ MERTEN
ἐνταῦθα τόκος, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀσχολούμενος εὐρέως μετὰ
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Οὕτω τόσον τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἔσπευ καὶ πρὸς ἀντιπροσώπων ἢ
"SCINTILIA", ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑργατικῆς (Κομμουνιστικοῦ) Κόμματος,
ἐδημοσίευσεν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις, δίδουσα προέχουσας
θέσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΒΑΛ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ
ἀντικολιτεύσει κομμάτων.

Σημειᾷ ὅτι τὰ γεγονότα παρουσιάζονται κατὰ κανόνα ἐν γέ-
ναι τρόπον. Οὕτω κ.κ. ἀναγράφεται ὅτι "...Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον
ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος. Ἐχαρκτηρίσεν τὰς κατηγορίας "γε-
λοῖας" ἢ δυσφημιστικὰς", ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσκομίσῃ συγκεκριμένον
τι στοιχεῖον πρὸς διόφυσιν αὐτῶν ...". Ἐπίσης εἰς ἕτερον σημεῖον
ἡ ἐφημερίς θεωρεῖ ὡς ἀεομένον ὅτι ἡ Κυρία Μακρή ὑπῆρξε ἰδιαιτέρα γραμ-
ματεὺς τοῦ MERTEN.

Προσθετέον ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐνταῦθα Ὑκουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἦτο
ἤδη ἐνήμερον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τῶν δημοσιευμάτων τοῦ SPIROGL καὶ τῆς
"Ἠχοῦς τοῦ Ἀμβούργου", ὡς διαφάνη ἐξ ὑπαινιγμοῦ, συναθευομένου ὑπὸ

Κοινοποιήσις

-Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ
-Δ' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

Εν Βουκουρεστίῳ τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1950

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 0114ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

2.

Πρὸς

τὸ Β. Ἰπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Γραφεῖον κ. Ἰπουργοῦ Πρέσβους τῆς Ρουμανίας ἐν Ἀθήναις κ. DRIN-

GRANU "ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ μέχρι τῆς 15ης τρέχοντος
 μηνὸς οὐδόλως ἀσχοληθεῖς μὲ τὴν συκοφαντικὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ MERTEN
 ἐνταῦθα Τύπος, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀσχολούμενος εὐρέως μὲ
 τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Οὕτω τόσον τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τὴν μεθεπομένην ἡ
 "SCINTILIA", ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑργατικοῦ (Κομμουνιστικοῦ) Κόμματος,
 ἐδημοσίευσεν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις, δίδουσα προέχουσας
 θέσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΕἰΔΑ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ
 ἀντιπολιτεύσει κομμάτων.

Σημειῶ ὅτι τὰ γεγονότα παρουσιάζονται κατὰ κανόβουλον ἐν γέ-
 νει τρόπῳ. Οὕτω π.χ. ἀναγράφεται ὅτι "...Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον
 ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος. Ἐχαράκτηρίσεν τὰς κατηγορίας "γε-
 λοίας" ἢ δυσφημιστικάς", ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη νὰ προσκομίσῃ συγκεκριμένον
 τι στοιχεῖον πρὸς διάφωσιν αὐτῶν ...". Ἐπίσης εἰς ἕτερον σημεῖον
 ἡ ἐφημερίς θεωρεῖ ὡς δεομένον ὅτι ἡ Κυρία Μακρῇ ὑπῆρξε ἰδιαιτέρα γραμ-
 ματεὺς τοῦ MERTEN.

Προσθετέον ἐνταῦθα ὅτι τὸ ἐνταῦθα Ἰπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἦτο
 ἥδη ἐνήμερον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τῶν δημοσιευμάτων τοῦ SPIEGEL καὶ τῆς
 "Ἡχοῦς τοῦ Ἀμβούργου", ὡς διεφάνη ἐξ ὑπαινιγμοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ

Κοινοποίησης

-Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ

-Α' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

. . .

SPOT. 0114

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

2.

Πρὸς

✓ Γραφὴς χαιρετικῆς γενομένου ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ Βαλκανικῶν
Γραφῶν καὶ πρώην Πρέσβευς τῆς Ρουμανίας ἐν Ἀθήναις κ. DRIN-

CEANU. ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ μέχρι τῆς 15ης τρέχοντος
μηνὸς οὐδόλως ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν συνοφαντικὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ MERTEN
ἐνταῦθα τόπος, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκτενέως εὐρέως μὲ
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.
Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρεσβευτής

Οὕτω τόσον τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τὴν μεθεπομένην ἡ
"SCINTILIA", ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ἔργου **Α.Κ. Ἀργυρόπουλος** καὶ) κόμματος,
ἐδημοσίευσεν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις, εἰδούσας προέχουσιν
θέσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς Βουλῆς καὶ τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ
ἀντικοιλιτεύσει κομμάτων.

Σημειῶ ὅτι τὰ γεγονότα παρουσιάζονται κατὰ κανόνα ἐν γέ-
νει τρόπον. Οὕτω π.χ. ἀναγράφεται ὅτι "...Πρῶτος ἔλαβεν τὸν λόγον
ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος. Ἐχαρκτηρίσεν τὰς κατηγορίας "γε-
λοῖας" ἢ δυσφημιστικὰς", ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσκομίσῃ συγκεκριμένον
τι στοιχεῖον πρὸς διάφηνσιν αὐτῶν ...". Ἐπίσης εἰς ἕτερον σημείον
ἡ ἐφημερίς θεωρεῖ ὡς δεδομένον ὅτι ἡ Κυρία Μακρή ὑπέβρε ἰδιαιτέρα γραμ-
ματεὺς τοῦ MERTEN.

Προσθετέον ἐνταῦθα ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἱκανοποιητικὸν ἔξωτερικόν ἦτο
ἤδη ἐνήμερον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τῶν δημοσιευμάτων τοῦ SPIEGEL καὶ τῆς
"Ἠχοῦς τοῦ Ἀμβρογγίου", ὡς διεφάνη ἐξ ὑπαινιγμοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ

Κοινοδοξίας

-Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ

-Ἀ' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

Εν Βαρσοβίῃ τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 1960

Ἀριθ. Πρωτ. 2184

Ἑυκοφαντὶς καὶ ΜΕΡΤΕΝ καὶ
πολωνικὸς τύπος"

Α Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Κ Η

τὸ Β. ἐκ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῶν
Α' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν

Τμήμα Βαλκανικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης

Ἡμετέρον ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 2159 ἀπὸ 14.10.60.

Ἐκ τῆς τυχόν νὰ υποβῇ συντημένως, ἵνα εὐχεστέον
μενοὶ λάβῃτε γνῶσιν, γαλλικὴν περὶφορᾶν τῶν ἀπὸ 12ης ἕως 21ης
τρέχοντος περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος νεωτέρων δημοσιευμάτων
τῶν κατωθι ἐφημερίδων:

1) KURIER WARSZAWSKI (Σαχυρόδμος Ἐπετινίου) τῆς 13ης τρ.
Εἰδήσεις ἥς τὸ κεῖμενον (ὅχι ὁ τίτλος) εἶναι σχετικῶς ἡμερο-
λήπτου χαρακτῆρος

2) TRYBUNA NAZOWIECKA καὶ

3) GAZETA POZNANSKA (ἡμερὶς τοῦ Πόζναν) τῆς 14ης. Εἰδή-
σεις βασιζόμεναι ἐπὶ πληροφορίας τοῦ Πολωνικοῦ Πρακτορείου Εἰ-
δήσεων (PAP) ἐκ Λονδίνου.

4) TRYBUNA LUDU (ἐκδόσιμον ὄργανον τοῦ Ἰούδοντος κόμματος)
τῆς 17ης. Δημοσίευμα (τὸ πρῶτον τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος) ὅπου,
χωρὶς ἢ ἐφημερίς νὰ λαμβάνει εἶσιν, διὰ καταλλήλου διατυπώσεως
αἱ συκοφαντίαι τοῦ ΜΕΡΤΕΝ ἐμφανίζονται ὡς ἐνέχουσιν στοιχεῖα
βασιμότητος, συνοδευόμενον δὲ παρ' ἀναλόγου εἰδήσεως τοῦ PAP ἐκ
Εἰδίας.

5) SYCIE WARSZAWY (ἡμερησία Βαρσοβίας εὐρεῖας κυκλοφορίας)
τῆς σήμερον. Ἀνταποκρίσεις τοῦ PAP ἐκ Εἰδίας, συντεταγμένη ὑπὸ
τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω πνεῦμα.

Εὐ κελεύεσταις

Ὁ Ἐπιτετραμμένος

Κοινοποιήσεις:

- Προεδρὶαν Κυβερνήσεως
(Γενικὴν Δ/σίαν Τύπου).

Ι.Α. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

TRIKINA: LIEU
ZYCIE WARSZAWY 960
21 octobre 1960

Affaire Merten et son écho

Un ministre du gouvernement
A la fin grec accusé de collaboration avec les Allemands pendant l'occupation
"Echo" de l'Allemagne avec les Allemands pendant l'occupation
en suite dans l'histoire de l'occupation
nouvelle de l'activité collaborationniste pendant la dernière
Sofia (PAP) Au Parlement Grec se terminèrent les
débatte orageux, de quatre jours, consacrés à l'accusation
du premier ministre Karamanlis, du ministre des affaires inté-
rieures Makris et du ministre de la défense Themelis de collabora-
tionnisme avec les autorités allemandes pendant l'occupation,
accusation qui fut formulée par le criminel de guerre Max Merten.

Ces accusations étaient comprises - comme on le sait -
dans des articles de Merten publiés, il n'y a pas longtemps, dans le "Der Spiegel" et le "Hamburger Echo".
Les débats se déroulèrent dans une atmosphère tendue.
Le Président du parlement était forcé à interrompre ces débats
plusieurs fois pour obvier aux luttes entre les députés de l'opposition et les députés du parti au pouvoir. Tous les
chefs de l'opposition demandèrent la démission du gouvernement
et certain, parmi eux, même la proclamation de nouvelles élec-
tions.
La presse grecque publia de nombreux commentaires à ce sujet. Les correspondants des journaux athéniens envoyèrent
de Hambourg des photocopies des photographies offertes à Merten
pendant l'occupation. On voit sur les photos les autographes
de Makris et de sa femme, née D. Leontida qui fut pendant l'occu-
pation la secrétaire de Merten; Le correspondant de l'AFP informe
de Hambourg que les éditeurs en chef du "Der Spiegel" et du
"Hamburger Echo" lui ont déclaré que le gouvernement de Bonn
avait exercé sur eux une forte pression pour qu'il s'abstiennent
de publier les matériaux relatifs à "l'affaire Merten".
Les débats consacrés aux accusations avancées contre
le premier ministre Karamanlis et deux membres de son cabinet.
Les débats durèrent 4 jours et furent très orageux. Un
nombre des députés insistaient sur la démission du gouvernement
et la proclamation de nouvelles élections. Le gouvernement
s'efforça d'interrompre les débats mais en présence des
protestations de la majorité des députés ses efforts se termi-
nèrent par un fiasco. Les députés progressistes demandèrent
que l'affaire Merten soit mise au point par les autorités judi-
ciaires.

TRIBUNA LUDU
17 octobre 1960

Affaire Merten et son écho

LONDON (PAP) A la fin de septembre dernier le journal "Hamburger Echo" de l'Allemagne Occidentale publia un article (reproduit en suite dans l'hebdomadaire "Der Spiegel") apportant la nouvelle de l'activité collaborationniste, pendant la dernière guerre, de quelques politiciens grecs éminents qui se trouvent à présent au pouvoir. Se référant aux informations obtenues de Merten, ex-gouverneur hitlerien de la Grèce du Nord, le "Hamburger Echo" cita comme collaborationnistes le premier ministre de Grèce Karamanlis, le ministre des affaires intérieures Makris et le vice-ministre de la défense, Tenetis. de la Grèce. L'affaire eut un grand retentissement, spécialement - il est clair - en Grèce. Réagissant contre la publication du "Hamburger Echo", le gouvernement grec accusa l'éditeur en chef de ce journal de calomnies et de déshonneur. Le gouvernement grec prétend que Karamanlis n'a jamais habité Salonique pendant la guerre (lieu où Merten exerçait ses fonctions).

En réponse, la rédaction de "l'Hamburger Echo" déclara que, après avoir minutieusement examiné le matériel concernant la collaboration des personnes sus-mentionnées, elle prenait sur soi l'entière responsabilité pour les informations qui avaient été publiées, tandis que Merten lui-même prétend qu'il est prêt, à base de documents, de prouver le collaborationnisme à Karamanlis et à Makris.

Le gouvernement grec convoqua, il y a quelques jours, le parlement pour des débats consacrés à "l'affaire Merten". Se présentant dans le rôle de défenseur, le vice-ministre Kanellopoulos, suggéra qu'on renonce à la vérification des faits cités par Merten, ce qui fut compris par beaucoup de députés comme un essai d'assoupir toute la question.

Sofia (PAP) Samedi soir, au Parlement Grec se terminèrent les débats consacrés aux accusations avancées contre le premier ministre Karamanlis et deux membres de son cabinet.

Les débats durèrent 4 jours et furent très orageux. Un nombre des députés insistaient sur la démission du gouvernement et la proclamation de nouvelles élections. Le gouvernement s'efforça d'interrompre les débats mais en présence des protestations de la majorité des députés ses efforts se terminèrent par un fiasco. Les députés progressistes demandèrent que l'affaire Merten soit mise au point par les autorités judiciaires.

GAZETA POZNANSKA
14 octobre 1960
14 octobre 1960

Karamanlis aidait-il aux nazis ?

LONDON (PAP)

Le Premier Ministre de Grèce Karamanlis

Les débats ont commencé au Parlement grec en rapport aux accusations formulées par Max Merten contre le premier ministre de Grèce Karamanlis et deux membres de son cabinet. Max Merten - un criminel de guerre - domicilié à Berlin Ouest qui pendant l'occupation occupait un poste en Grèce, déclara que Karamanlis - premier ministre actuel de Grèce - et Melkis, ministre des affaires intérieures de ce pays, sa femme et le sous secrétaire au ministère de la défense Thémelis avaient collaboré avec lui à l'époque de l'occupation de la Grèce. Le sous-secrétaire d'état au ministère de la Défense Thémelis collaborait avec lui pendant l'occupation allemande en Grèce.

Les débats déclenchèrent de vives échauffées à Athènes. Les galeries du parlement sont occupées jusqu'au dernier siège par les représentants de la presse et le public.

Le parti grec communiste a déposé une motion de censure contre le gouvernement.

TRYBUNA MAZOWIECKA
14 octobre 1960

APPENDICE

Le premier ministre de Grèce accusé de collaboration

Le "Hamburger Echo" - Le Premier Ministre de Grèce Karamanlis - collaborateur? affaires intérieures Makris et sa femme avaient collaboré pendant la guerre avec

Londres (PAP) Selon les informations de l'Agence Reuter d'Athènes des débats ont lieu, au Parlement Grec, concernant les accusations faites par Maximilien Merten contre le premier ministre Karamanlis et deux membres de son cabinet.

Merten - un criminel hitlerien - qui habite à présent à Berlin Ouest a déclaré que, le premier ministre grec et le ministre des affaires intérieures Makris, ainsi que sa femme et le sous-secrétaire d'état au ministère de la défense Themelis collaboraient avec lui pendant l'occupation allemande en Grèce.

Les débats éveillent de vives émotions à Athènes. Les galeries au parlement sont occupées jusqu'au dernier siège par les représentants de la presse et le public.

La partie grecque annonce qu'elle entrerait sur la voie judiciaire contre le "Hamburger Echo".

Εν Αεροπόρην τῆς 21ῆς Ὀκτωβρίου 1960

KURTIR SZCZECINSKI
13 octobre 1960

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ

τὸς

Le premier ministre de Grèce accusé de collaboration

Le "Hamburger Echo" informe que Karamanlis - premier ministre actuel en Grèce - le ministre des affaires intérieures Makris et sa femme avaient collaboré pendant la guerre avec les Allemands en leur fournissant un nombre d'informations en échange pour lesquelles ils avaient obtenu l'administration d'une des usines juives fabriquant la soie.

Le gouvernement grec a réagi énergiquement contre les publications de l'Hamburger Echo et accusa l'éditeur en chef de ce journal de propager des informations calomnieuses et déshonorantes. Dans une lettre officielle le gouvernement de Bonn exprima ses excuses aux politiciens grecs pour les articles publiés en Allemagne Occidentale. Mais les journalistes du "Hamburger Echo" déclarèrent qu'ils avaient soigneusement examiné les matériaux relatifs à la collaboration des sus-dites personnes et qu'ils prenaient sur soi toute la responsabilité pour la véracité de ces documents.

La partie grecque annonça qu'elle entrerait sur la voie judiciaire contre le "Hamburger Echo".
Επίσης οριστικές ἀπερο-
λήττου χαρακτήρος

2) TRUDNA KARAWIECKA καὶ

3) - SAKETA FORBANKA (ἡμερησίως τοῦ Εἰδμεν) τῆς 14ης. Εἰδ-
σεις βασισμέναι ἐπὶ ἀληθοφάνειας τοῦ κομμουνιστοῦ πρακτορίου Εἰ-
δμεν (ΡΑΡ) ἐκ Λονδίνου.

4) - TRUDNA LINDU (ἐκδοτικὸν ὄργανον τοῦ Εἰδμεντος κώδικος)
τῆς 17ης. Ἀποστολὴν (τὸ πρῶτον τῆς ἐν λόγῳ ἡμερησίως) ὅπου,
χωρὶς ἢ ἡμερησίως νὰ λαμβάνη ὅσιν, διὰ καταλλήλου διατυπώσεως
αἱ συνοφισμοὶ τοῦ KERTHE ἡμερησίως νὰ εἰσέλθουν στοιχεῖα
βασισμένης, συνοφισμένου δὲ παρ' ἀναλλογῶν εἰσέδοις τοῦ ΡΑΡ ἐκ
Ιδρίας.

5) - SYCIE WARBELAVY (ἡμερησίως ἀποστολῆς εἰσελθῶν συνοφισμοῦ)
τῆς σήμερον. Ἀνακατασκευαίς τοῦ ΡΑΡ ἐκ Ιδρίας, συντεταγμένη ὡς
τὸ αὐτὸ δὲ ἐν ἀνεῖμα.

Εὐχαριστοῦμαι
Ὁ Ἐκτετρακλιμένος

Κοινοποιήσεις:

- Προεδρίαν Κυβερνήσεως
(Γενικήν Δ/σίον Τέκνον).

Ι.Α. ΑΝΘΩΝΑΚΗ

Ο.Ρ.

2206

22-10-60

ΒΑΡΕΘΙΑ

21-10-60

23,35

12,25

Ἡμέτερον ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 2159 .

Περὶ σφόδρα δημοσιεύματα Πολωνικοῦ τύπου ἐπὶ ζη-
τήματος ΝΕΡΤΙΝ εἶδον φθς, ὡς ἐπὶ τὸ κλειστόν ὑπὸ μορφὴν
ἀνταποκρίσεων Πολωνικοῦ Πρακτορείου ἀλλὰ καὶ συντεταγμένων
ὑπὸ μορφὴν ἐπιφυλακτικῆς δοκιμῆς διὰ συνοφανεύμενους.

Δὲν νομίζω ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐντεῦθεν κρίνων,
χρήσιμος ἢ αποτελεσματικὴ ἐνέργεια τις ἐπὶ ὁλγῶν ἀνωτέρω
δημοσιευμάτων, ἵνα ὑποβάλλω ἀεροπορικῶς, ἀποδεχόμενος ἐπὶ
τοῦ προκειμένου ἡμετέρας τυχόν ὁδηγίας.-

ΔΕΘΟΟΥΛΟΣ

AMBASSADE ROYALE DE GRÈCE
EN ALLEMAGNE

Βόλυνη τη 25 'Οκτωβρίου 1960

Ар.Пршт. 383I - A/I

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΜΠΙΕΤ. Π. ΟΙΟΡΑΜΑΝ
Παρασκευή 29 ΟΚΤ. 1960
Αριθ. 51527
Καταχώριση 15

Πρὸς
τὸ Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Γραφεῖον Κου Ὑπουργοῦ

Ἡμέτερον 3594 ἀπὸ 8.10.60

Έχω την τιμήν να πέμψω δι'αυτό, συνημμένως, απόκομμα της εφημερίδος "FRANKFURTER RUNDSCHAU" από 25ης τρέχοντος μηνός, σχετικώς με την δόθοσιν MERTEN.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόεδρος

Θ.Ε. Υφηλάντης

Frankfurter Rundschau 11
25.10.60

AMEMBASSADE ROYALE DE GRÈCE
EN ALLEMAGNE

NOV 25 1960

RECEPCION LEGACION

SECRET. M. D. G. S. N. A. G. E.

3831

Athen vor offener Staatskrise

General Grivas bereitet sich auf Machtübernahme in Griechenland vor

ATHEN, 24. Oktober (FR-Bericht). Die Handgreiflichkeiten, zu denen es in der letzten Sitzung des griechischen Parlaments wegen der gegen Ministerpräsident Karamanlis erhobenen Vorwürfe kam, deuten nach Auffassung informierter Kreise auf einen unheilbaren Konflikt hin. Daß die regierungstreuen Abgeordneten auf die Angriffe der Opposition mit der Faust antworteten, um die Beschuldigung zu widerlegen, Karamanlis habe während des Krieges von der deutschen Besatzungsmacht Geld und andere materielle Vorteile erhalten, wird als Beginn einer Staatskrise gewertet, die zu durchgreifenden Veränderungen des Machtgefüges führen dürfte.

Die Parlamentarierdebatte stürzte sich — wie berichtet — auf Behauptungen, die der als Kriegsverbrecher zu 20 Jahren Gefängnis verurteilte und später begnadigte Rechtsanwalt Merten im „Hamburger Echo“ und im „Spiegel“ erhoben hatte. Wie aus beteiligten Kreisen zu erfahren war, stellen diese Veröffentlichungen einen Gegenschlag zu ähnlichen Beschuldigungen dar, die von der Regierung Karamanlis gegen den General Georg Grivas in Athen verbreitet worden waren. Dem prominenten Widerstandskämpfer von Zypern wurde nachgesagt, er habe mit der von ihm 1941 gegründeten Geheimorganisation KHI zweifelhafte Beziehungen zu den Deutschen unterhalten und um materieller Vorteile

willen zahlreiche Erpressungen gegenüber Griechen vorgenommen.

General Grivas, der während des vierjährigen Widerstandes auf Zypern unter dem Namen Digenis bekannt geworden war, hatte — wie weiter verlautet — seinen politischen Berater, den früheren Außenminister Stephanopoulos, nach Deutschland geschickt, um dort belastendes Material gegen Karamanlis aufzutreiben. Er fand in Merten einen prominenten Kronzeugen für die Verhältnisse in der Besatzungszeit, und es kam zu der Veröffentlichung in den beiden Hamburger Blättern, deren Zündstoff nicht nur für einen Regierungsturz, sondern nach Auffassung griechischer Beobachter für einen Regimewechsel ausreicht.

Es ist in Athen kein Geheimnis, daß Grivas sich auf die Übernahme der Macht vorbereitet. Angesichts der ungeheuren Popularität, die sich der General durch den erfolgreichen Widerstandskampf auf Zypern erworben hatte, versucht die gegenwärtige Regierung mit allen Mitteln, ihn von der aktiven Politik fernzuhalten. Seit Mitte dieses Jahres ist seine Absicht offenbar geworden, durch Gründung einer „Volksbewegung zur Säuberung und Gesundung des Landes“ einen Regimewechsel zu erzwingen. Diese Bewegung tritt nicht in Konkurrenz zu den bestehenden Parteien, sondern will deren Anhänger für die eigenen Zwecke mobilisieren. Die Behauptung der Regierung, Grivas sei immer noch ein Agent des britischen Geheimdienstes, hat diesen Bemühungen ebensowenig Abbruch getan wie der Verdacht, er bereite die Errichtung einer Diktatur vor.

Grivas ist heute so weit, daß er bei Parlamentswahlen, die nach einem erzwungenen Rücktritt von Karamanlis fällig würden, starke Einbrüche selbst in die Regierungsparteien erzielen würde, wie Kenner der Verhältnisse versichern. Als entscheidend wird dabei angesehen, daß ein großer Teil der Armeeführung bereits auf seiner Seite steht und außerdem durch die von ihm betriebene Wiederbelebung der früheren Geheimorganisation „X“ eine Truppe mobilisiert werden kann, die den politischen Ansprüchen des Generals ein militärisches Fundament gibt.

Anwärter auf die Macht: General Grivas
(FR-Bild: Archiv)

KURIER SZCZECINSKI

20 octobre 1960.

22-23 octobre 1960

Les collaborationnistes doivent partir !

L'opinion grecque réclame la démission du gouvernement

Sofia /PAP/.

On annonce d'Athènes, que les débats tragiques qui ont eu lieu au parlement grec pendant quatre jours, au sujet des accusations portées par le criminel de guerre Max Merten contre le premier ministre Karamanlis, ministre des affaires intérieures Makris et vice-ministre de la défense Themelis d'avoir collaboré avec les autorités des agresseurs allemands - ont pris fin. Comme on le sait, les accusations en question ont été comprises dans les articles publiés par Merten récemment, dans la presse de l'Allemagne Occidentale, précisément dans l'hebdomadaire "Spiegel" et dans le quotidien "Hamburger Echo".

Les débats passèrent dans une atmosphère tendue. Le président du Parlement fut forcé à plusieurs reprises à interrompre les débats, pour prévenir des luttes entre les députés de l'opposition et les députés du parti gouvernemental. Tous les chefs de l'opposition réclamèrent la démission du gouvernement, et certains réclamaient aussi la proclamation des nouvelles élections.

Le chef de l'RDA, Pasalides, critiqua sévèrement le gouvernement pour avoir mis en liberté en son temps, le criminel de guerre Merten, tandis que les militants de la Résistance qui luttèrent contre l'occupation hitlérienne pourissent depuis 16 ans dans les prisons.

Quant à ces posts, il portait la responsabilité pour l'extermination de la population juive en Macédoine et à avoir volé leurs propriétés. On l'accusait particulièrement du fait que sur son ordre, le 12 juin 1942, il y eut un "enregistrement" de Juifs capables au travail. Les habitants de Salonique se rappellent encore aujourd'hui de cet "enregistrement". Ce jour-là on réunît sur la place Eleftheria 9.000 hommes âgés de 15 à 45 ans. Pendant qu'une partie s'enregistrait pour obtenir l'ordre de travail, aux autres milliers on fit faire de la gymnastique sous les feux de la gestapo. Celui qui perdait connaissance, fut arrêté et emmené à l'hôpital à continuer la gymnastique. Ceux qui furent enregistrés, purent retourner chez eux, mais on les obligea à passer les premiers 100 mètres en rampant ou en faisant des sauts selon la plus fantaisie des bourreaux. C'était la première opération en masse contre les Juifs macédoniens. Ensuite d'autres suivirent. Puis, sur l'ordre d'Eichmann, on termina par envoyer 20.000 Juifs macédoniens à Auschwitz. Merten fut le chef de cette opération.

Pour ces crimes le Tribunal grec condamna Merten à 25 ans de prison. Il resta en prison toutefois que 30 mois et ... il fut finalement renvoyé à la RFA où on lui rendit la liberté. Maintenant il entame ses activités de "réhabilitation". Elles devaient le dissuader des accusations formulées par les Juifs et lui faciliter d'acquiescer le dédommagement pour son séjour en prison. Comme on le voit, Merten ne manque pas d'effronterie. Il ne tient pas en compte ses geôliers libérateurs, et demande chacun qu'il peut. Dans ces conditions il est question d'Eichmann et de Bloch/ren-fon-tionnaire s'occupant des affaires juives à Berlin/ mais il s'attaque particulièrement et vigoureusement à Charles Mar-

bach dernièrement Président de la Chambre Nationale des
GAZETA KRAKOWSKA
22-23 octobre 1960

... était le prédecesseur de Merten au poste
d'Administrateur civil à Salonique. La relève de la garde
eut seulement lieu en août 1942. Ainsi, il était Merten qui
soit dit l'obscur passé du premier ministre de Grèce. ...
ment" des Juifs en juin, sur la Place de la Liberté. Et

Le Parlement Grec devint dernièrement l'arène devant
d'orageux débats sur le passé, des temps de l'occupation, et
du premier ministre de Grèce Karamanlis. Si les accusations
formulées contre le premier ministre sont conformes à la
vérité il se prépare une affaire d'une envergure jamais notée
encore sur un niveau politique si élevé. ... poursuiv

A cette occasion on mit au jour des crimes, jusqu'à
présent scrupuleusement cachés et qui furent commis par cer-
tains dignitaires de Bonn. ...

Cela commença au mois de mai 1957. Maximilien Merten
un avocat éminent de Berlin Ouest, arriva à Athènes où il
devait mener des pourparlers avec les autorités grecques,
concernant le paiement des dédommagements pour les biens
des citoyens allemands délaissés en Grèce. On l'adressa
au procureur général Toussis qui - à côté de ses autres
devoirs - s'occupait aussi de la poursuite des criminels de
guerre. Et Merten tomba dans le piège, car il fut arrêté
lui-même et accusé de crimes commis en Grèce pendant l'occu-
pation. ...

Or, Merten habitait Salonique entre 1942 et 1944 où
de la part du Commandement Militaire Nazie, il dirigeait
l'administration civile de cette région. Les Grecs l'accu-
saient qu'en occupant ce poste, il portait la responsabi-
lité pour l'extermination de la population juive en Macédoine
et d'avoir volé leurs propriétés. On l'accusait particu-
lièrement du fait que sur son ordre, le 12 juin 1942, il y eut
un "enregistrement" de Juifs capables au travail. Les habi-
tants de Salonique se rappellent encore aujourd'hui de cet
"enregistrement". Ce jour-là on réunit sur la place Elefthe-
ria 9.000 hommes âgés de 18 à 45 ans. Pendant qu'une partie
s'enregistrait pour obtenir l'ordre du travail, aux autres
milliers on fit faire de la gymnastique sous les fouets de
la gestapo. Celui qui perdait connaissance, fut arrosé d'eau
et forcé à continuer la gymnastique. Ceux qui furent enre-
gistrés, purent retourner chez eux, mais on les obligea à
passer les premiers 100 mètres en rampant ou en faisant des
culbutes selon la phra fantaisie des bourreaux. C'était la
première opération en masse contre les Juifs macédoniens.
Ensuite d'autres suivirent. Puis, sur l'ordre d'Eichmann, on
termina par envoyer 20.000 Juifs Macédoniens à Osviécim.
Merten fut le chef de cette opération.

Pour ces crimes le Tribunal Grec condamna Merten à 25
ans de prison. Il resta en prison toutefois que 30 mois et
... il fut claudesinement renvoyé à la RFA où on lui rendit
la liberté. Maintenant il entama ses activités de "rehabili-
tation". Elles devaient le disculper des accusations formu-
lées par les Grecs et lui faciliter d'encasser le dédomme-
ment pour son séjour en prison. Comme on le voit, Merten ne
manque pas d'effronterie. Il ne tient pas en compte ses ex-
collaborateurs, et dénonce chacun qu'il peut. Dans ses dépo-
sitions il est question d'Eichmann et de Globke /ex-fonc-
tionnaire s'occupant des affaires juives à Berlin/ mais il
s'attaqua particulièrement et vigoureusement à Charles Mar-

bach dernièrement Président de la Chambre Nationale des Comptes à Schleswig-Holstein.

Notamment, était le prédécesseur de Merten au poste d'Administrateur civil à Salonique. La relève de la garde eut seulement lieu en août 1942. Ainsi c'était Marbach qui soit-disant était responsable pour le célèbre "enregistrement" des Juifs en juin, sur la Place de la Liberté. Et toutefois quand, sur la prière d'Athènes, il déposa devant le Tribunal de la RFA, il ne put se rappeler ni de Merten ni d'aucune persécution de la population civile en Grèce... En somme, il ne vint pas au secours de son collègue Merten quand il était en peine, - craignant pour sa propre peau. Après le retour de Merten, Marbach a été toutefois poursuivi en justice pour parjure, car il avait déposé étant assermenté. Dans le procès de Marbach, Merten espère se disculper d'une des accusations. Il s'efforce aussi à expliquer la déportation de 20.000 Juifs à Oświęcim. Il prétend qu'il s'était opposé au meurtre des Juifs. Il avait intervenu dans cette question auprès de Eichmann et Globke. Il avait essayé de leur prouver que c'était dommage d'employer le matériel roulant, indispensable à l'armée, pour le transport des Juifs. Il valait mieux de les envoyer par voie maritime en Palestine, c'était bien plus près et bien plus facile à faire. Et seulement quand il s'était montré que le gouverneur britannique de la Palestine, Lord Moyne, n'avait aucune intention de laisser entrer les Juifs Macédoniens, il devait se soumettre aux ordres d'Eichmann. Il fit toutefois tout ce qu'il put pour retarder l'envoi des Juifs à Oświęcim. Merten espère que ses "bonnes intentions" seront enfin reconnues.

Evidemment que Merten ne sait rien au sujet du vol des biens juifs. Ce n'est que la photo qu'on lui a montrée de son séjour à Salonique qui lui avait aidé de se rappeler de beaucoup de choses. Cette photo fut prise pendant une excursion aux environs de Salonique. Et Merten y vit soi-même en compagnie de sa secrétaire, Dexoula Leontida, sa femme, de celle-ci Demetrios et de l'oncle Constantin. Merten commença à dénoncer. "A ces trois personnes - déclara-t-il - j'ai transmis un dépôt de sois d'une valeur de 15.000 livres sterling qui fut délaissé par un Juif à cause de sa déportation à Oświęcim". Et alors Merten, n'eut déjà aucune difficulté de donner les adresses présentes des personnes qui reçurent un si riche cadeau en forme d'un bien juif volé: 1/ l'oncle Constantin Karamanlis, premier ministre du gouvernement royal grec, exerce ses fonctions et habite à Athènes; 2/ la fiancée de la secrétaire de Merten - Demetrios Makris - ministre des Affaires Intérieures du gouvernement royal exerce ses fonctions et habite Athènes; la secrétaire Dexoula à présent Makris, épouse de Demetrios, habite avec son mari à Athènes.

Ces trois personnes - expliqua Merten - comme beaucoup d'autres Grecs fournissaient aux Hitlériens et au Commandant de Salonique beaucoup d'informations précieuses. Etant Grecs ils ne faisaient pas gratuitement. Le bien volé des Juifs servait de leur rémunération. De cette façon - expliqua Merten - ces biens continuèrent à rester la propriété de citoyens grecs.

Tout cela devait signifier que Merten n'avait rien volé pour lui-même, mais seulement pour les "bons" Grecs "prompts à rendre service". Il se peut que ce genre d'explication

suffira aux Tribunaux de la RFA. Seulement que ces "bons" Grecs auront beaucoup de difficultés de s'expliquer devant l'opinion publique du pays. Quoi qu'il ne fût le poste de premier ministre d'un gouvernement royal est assez exposé, et voilà une pareille compromission, pour ne pas l'appeler clairement du nom qu'elle mériterait.

Η Ρ Δ Σ :

τὸ Β. ἐκ τῶν "Καταρκινῶν" Υπουργεῖον

Πολιτικῶν

4. Πολιτικῶν Διαθέσεων

Τὸ Β. διατάσσεται καὶ "Ανταρκινῶν" ὑπόθεσης

— 0 —

Ἐπὶ τὸν ἑγγράφον ὁμ. ἀρ. 2235 ἀρ. 28.10.60.

Ἐκ τῆς τιμῆς ἐκ ὑποθέσεως συντηρῶν, ἔκ αἰρε-
σθόμενοι Ἀθήναι γνώσκον, γαλλικὴν μετέφρασιν τῶν ἀρ. 20ης καὶ
22/23ης τρέχοντος καὶ τοῦ ἐν περιλήψει ὁρίσματος δημοσιευμένων
τῶν ἐπομένων ἐξημερῶν:

1) ΜΗΝΤΕΡ ΜΕΛΕΣΤΙΝΚΙ (Πατριάρχης τοῦ Γερεζίνου) τῆς 20ης
τρέχοντος. "Ανταρκινῶν" τοῦ ΕΡΑΡ ἐκ Ἐδρας ἀρ. 28 κοινῶς
τίτλον "Οἱ δοσιλογισμοὶ καὶ ὁδοὶ". "Ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη
ἀκρίβειαν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως" καὶ τῆς διατάξεως
εἰς τὴν "ἑλληνικὴν Βουλὴν σχετικῆς συντήσεως, κατὰ τὴν διεξα-
σιν τῆς ὁδοῦ, ἀναρκινῶς ἀναφέρεται ὅτι ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς ἐπι-
κοιτιώσεως ἤλυσαν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως".

2) ΟΛΕΓΙΑ ΚΡΑΚΟΒΣΚΑ (Ὑπουργὸν τῆς περιφερειακῆς κοινοτικῆς
ἐκτροπῆς τῆς Κρακοβίας) τῆς 22 - 23 τρέχοντος. Καρκὶν ἔκτροπ
ἀρ. 28 τόν τίτλον "Ὁ σκοτεινὸν παρελθὸν τοῦ Προδουκουργοῦ τῆς "Ἑ-
λᾶδος" εἰς τὸ ὄνομα, ἐκφ. ἐκτίθεται τὸ ἱστορικὸν τῆς κοινοτικῆς
δοξοῦς τοῦ ἑλληνισμοῦ κέρτεν εἰς "ἑλᾶδα, ἀναφέρονται "οἱ
"ἄλγοι" οἱ ὅποιοι ὄθησαν αὐτόν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀποστασίου
καὶ ἀποκηρύξεως του διὰ τὴν φυλακιστὴν του καὶ παρατίθενται αἱ
εἰς ὅρους τοῦ "ἑλληνος Προδουκουργοῦ, τοῦ "Υπουργοῦ "Καταρκινῶν
καὶ τῆς ἑκ. Δ. Καρκὶν γνωστὰ συμφορὰν τῶν, οὐδεὶς ἀπολύτως
γίνεται μετὰ καὶ τῆς στήσεως τῶν συμφορὰν τῶν καὶ τῆς ἐν-
κρίσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ὁδοῦ. κοινῆς γνώμης παραρτήσεως
τῆς ὁδοῦ συμφορὰν τῆς ἐκτροπῆς.

Σ Ὁ Κ Ε Ρ Δ Σ Τ Α Σ

"Ο "Καταρκινῶν

Κοινοδοχῶν:

- Προέδρην Κυβερνήσεως
(Γενικὴν Δ/νσιν ἔδρας).

Ι.Α. ΑΝΘΩΤΑΙΟΣ

Ἐν Βαρσοβῇ, τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1960

* April. Export. 2238

"Προξυνην ΜΕΤΕΝ"

Que se passe-t-il en politique

Α Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Κ Ω Σ

Révélations de Morten

L'avocat Marten de Berlin Ouest était à l'époque de la guerre un aisé dignitaire prussien qui exerçait ses fonctions sur le territoire de la Grèce occupée. Comme gouverneur de la Grèce du Nord, il put organiser des opérations dirigées contre la population grecque d'origine juive et à la déportation des Juifs de la région de Salonique aux camps d'extermination.

En 1952, il fut παλαιστής et ερασιτέλης. Il se rendit en Grèce en caractère de touriste. Il y fut cependant reconnu et le tribunal d'Athènes le condamna à 25 ans de prison. Bientôt, toutefois, sur l'intervention de Bonn, Merten fut libéré et renvoyé à la RFA où il fut à nouveau mis en jugement.

Παρακαλώ να με ενημερώσετε σχετικά με την κατάσταση των εργασιών. Εξαιρετικά ενδιαφέροντα τα αποτελέσματα των εργασιών που πραγματοποιούνται στην περιοχή της Ακρόπολης. Ειδικά τα αποτελέσματα των εργασιών που πραγματοποιούνται στην περιοχή της Ακρόπολης. Ειδικά τα αποτελέσματα των εργασιών που πραγματοποιούνται στην περιοχή της Ακρόπολης.

του κέρσων" της εβδομαδιαίας έκδοσης KULISY, οτις είναι
 μαθηστές της Σχολής. Ημέρα παρατηρήσει, εις το δημοσίωμα τούτο
 παρὰ τὸν συντομὸν πληροφορίαι τινες περὶ τῆς ἐν λόγῳ
 ἐκδόσεως. Ἐν κατακλείδι εἰς τὸνίζεται, ναυκρῶς ὅτι ἡ
 ἀνακλινὴς ἐκδόσεως, βοηθεῖται ὅπως καὶ ἐνδεῶς, ἐκδοῦναι

νά διακόψω τήν σχετικήν συζήτησιν εἰς τήν Βουλὴν καὶ νά ἀμβλύνῃ τό ὅλον ζήτημα".

Εὐκλεθεστάτος
'Ο' Εὐκλεθεστάτος

I.A. AEGIDYAOE

Κοινοποίησης:

- Προεδρίαν Κυβερνήσεως
(Γενικήν Διεύθυνσιν Τόπου).

Εν Αθήναις, 23 289 Οκτωβρίου 1960

KULISY
23 octobre 1960

ΑΡΧΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Que se passe-t-il en politique

Révélation de Merten

L'avocat Merten de Berlin Ouest était à l'époque de la guerre un éminent dignitaire hitlerien qui exerçait ses fonctions sur le territoire de la Grèce occupée. Comme gouverneur de la Grèce du Nord il prit part à maintes opérations dirigées contre la population grecque et entre autres à l'assassinat et à la déportation des Juifs de Salonique et des environs aux camps d'extermination.

En 1958 Merten, comme s'il n'en était de rien, se rendit en Grèce en caractère de touriste. Il y fut cependant reconnu et le tribunal d'Athènes le condamna à 25 ans de prison. Bientôt, toutefois, sur l'intervention de Bonn, Merten fut amnistié et renvoyé à la RFA où il fut à nouveau mis en jugement.

Pendant le procès il prétexta un manque de mémoire mais seulement dans les questions qui ne l'arrangeaient pas. En se vengeant des "ennuis" qu'il dû subir en Grèce pendant son voyage touristique il informa la presse occidentale que le premier ministre Karamanlis, son ministre des affaires intérieures Makris et le vice-ministre de la défense Temelis avaient collaboré avec les Allemands pendant la guerre.

Le Gouvernement Grec déclara que ces déclarations étaient mensongères et calomnieuses. Merten répliqua qu'il était prêt à prouver ses accusations à base des documents qu'il possédait. "L'affaire Merten" devint le sujet de débats spéciaux au parlement grec. Craignant de se compromettre le Gouvernement s'efforça à interrompre la discussion de ce sujet et d'assourdir toute la question.

νó διακόψω τήν σχετικήν συζήτησην εις τήν Βουλήν καί νó άρπάξω τό όλον ζήτημα".

ΕΓΚΛΗΤΟΕΣΤΑΤΟΣ
"Εκτεταμένης

L. L. AEPHOYAOI

Στοιχειώδεις
- προσέδωκεν Εγκλητήριον
(Γενικήν Διερεύνησιν Τόκου).

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 1197.-

30-10-60

22.30'

'Εφημερίς "OTETSESTVEN" FRONT" δημοσιεύει μακρόν σχόλιον τακτικού σχολιαστοῦ KITSEVSKI ὑπὸ τίτλον "Ξηβιασμός ἐγκληματίου πολέμου ΜΕΡΤΕΝ". Παραθέτομεν περίληψιν: θιγόμενα μέλη Κυβερνήσεως δέν ἠδυνήθησαν διαφεύσασθαι οὐδέν στοιχείον ἀναφερθέν ὑπὸ ΜΕΡΤΕΝ, χάρις ὅμως τεχνιτῇ πλειοψηφίᾳ περισφύθη Κυβέρνησις. 'Απειλαί ΜΕΡΤΕΝ περί κατοχῆς πλήρους καταλόγου ἀπάντων 'Ελλήνων πρακτόρων GESTAPO ἐξ ὧν πλεῖστοι κατέχουν ὑπεύθυνα κυβερνητικὰ λειτουργήματα θέτουν Κυβέρνησιν εἰς δυσχερῆ θέσιν. Νέα ἐνέργεια κατηγορηθέντων Κυβερνητικῶν παραγόντων ἔρχεται καταδείξῃ ὅτι ΜΕΡΤΕΝ κατέχει ἀπαιτούμενα προκειμένου συζητήσῃ ὡς ἴσος πρὸς ἴσον μετὰ Κυβερνήσεως ἀνεξαρτήτου Κράτους, προβάλλων ἔναντι αὐτῆς ἀπαιτήσεις, ἐπιθυμίας καὶ ὅρους. 'Ενέργεια αὕτη συνίσταται τελευταίως δημοσιευθεῖσαν εἰς τύπον πληροφορίαν ὅτι τρία πρόσωπα ὧν ὀνόματα δέν ἀνεκοινώθησαν ἀνεχώρησαν διὰ Μόναχον, ἔνθα συνητήθησαν μετὰ ΜΕΡΤΕΝ ζητήσαντες "ἀνακρίξιν". Δύο γεγονότα ἠνάγκασαν ΜΕΡΤΕΝ προβῆναι ἀποκαλύψεις ἔναντι τριῶν προσώπων 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως. ΠΡΩΤΟΝ στάσις ἡτὰ ἀφίξιν του 'Ελλάδα πρώτῃ συνεργατῶν νῦν Κυβερνητικῶν προσωπικοτήτων καὶ φυλακίσις αὐτοῦ καὶ ΔΕΥΤΕΡΟΝ διότι Γερμανικά Μονοπώλεια ἐζήτησαν βοήθεια ΜΕΡΤΕΝ προκειμένου ἀποφύγουν παραμερισμόν ἐξ 'Ελλάδος ἐξ ἀφορμῆς πρὸ μηνῶν ἐπιτευχθείσης συμφωνίας μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Γαλλικῆς 'Εταιρίας διὰ ἐργοστάσιον ἀλουμινίου. Κατὰ τῶν σχολιαστῆς ἰσχυρίζεται ὅτι μὴ κατονομαζομένη δυτικογερμανικὴ σοσιαλδημοκρατικὴ ἐφημερίς ὑπογραμμίζει ἀνησυχίαν Κυβερνήσεως Βόννης ἐκ τυχόν πτώσεως 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως μέ συνέπειαν ἐκτεθεῖσιν ἀναμεμιγμένα εἰς ὑπόθεσιν πρόσωπα καὶ ὅτι ἰδία δυτικογερμανικὴ ἐφημερίς συνιστᾷ εἰς 'Αμερικανούς ὅπως ἀπὸ τοῦδε σκεφθεῖσιν εἰς ποτὸν μελλοντικῶς ἐμπιστευθεῖσιν συμφέροντα NATO εἰς 'Ελλάδα διότι παραχαί Νοτίου Κορέας Τουρκίας καὶ 'Ιαπωνίας ἀπέδειξαν ὅτι χρόνος δέν ἐργάζεται ὑπὲρ 'Αμερικανῶν. Μετάφρασις ταχυδρομικῶς.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ne faites pas le Grec

(annotation du traducteur: ancienne expression polonaise qui signifie "ne faites pas l'innocent".)

Affaire sur la mer Egée et le Rhin

Personne ne s'y attendait. . . Ni en Allemagne occidentale ni en Royaume de Grèce. Une année et demi de cela, en mars 1959, le Tribunal Militaire grec condamna Max Merten, un avocat de Berlin Ouest, à 25 ans de prison. Merten était - de 1942 jusqu'en 1944 - un haut fonctionnaire du commandement militaire en chef des Allemands qui occupaient le Péloponnèse. Autrement dit il était le maître et seigneur de la vie et de la mort de centaines de milliers de Grecs.

Treize années s'écoulèrent et, en 1957, Merten décida de "rafraîchir" ses souvenirs en se rendant en voyage de plaisir de la RFA en Grèce. Le villégiateur fut toutefois reconnu et, à son grand dépit, après deux ans passés dans une maison d'arrêt, mis en jugement devant un tribunal militaire pour avoir déporté 46 mille citoyens grecs d'origine juive et pour s'être enrichi à leurs dépends. Comme nous l'avons déjà mentionné, Merten fut condamné à 25 ans de prison. Mais déjà, quelques mois plus tard, à base d'un décret arrêté spécialement dans ce but, on lui rendit la liberté ce qui fut attribué par la presse grecque aux démarches diplomatiques du gouvernement de la RFA.

Or, après sa mise en liberté et son retour en Allemagne Merten ne se sentit nullement reconnaissant pour la magnanimité du gouvernement grec et du ministère des affaires étrangères de la RFA. Tout au contraire. Dans le "Hamburger Echo", journal de la gauche, qui paraît dans le plus grand port de la RFA, Merten publia une série d'articles dans lesquels il accusa ni plus ni moins que Doxula Makris, épouse du ministre des affaires intérieures, d'avoir commis un parjure devant le Tribunal. Selon la version du Dr Merten, Doxula Makris, pendant l'occupation et encore comme jeune fille, avait été sa subordonnée, travaillant dans son bureau comme dactylo et traducteur. Comme telle, elle le contactait avec les collaborateurs grecs dont Merten mentionne quelques et parmi eux les noms des personnes qui appartiennent à présent aux cercles politiques les plus élevés de Grèce, comme par exemple

- + Konstantin Karamanlis - premier ministre actuel de Grèce qui, dans les années quarantes, était un avocat peu connu de Serres en Macédoine (que Doxula appelait tendrement "petit oncle".)
- + Démétrios Makris - ministre actuel des affaires intérieures, alors fiancé de Doxula
- + Georgios Thémélis, sous-secrétaire d'état dans le gouvernement actuel de Grèce.

Les accusations de Merten fondées, entre autres, sur des documents en forme d'un album de photographies qui lui avait été offert par Doxula, prouvent que Karamanlis et Makris avaient été récompensés par les Allemands pour des services rendus. On leur avait rendu à titre de récompense un grand dépôt de soie qui appartenait à un Juif déporté.

Les accusations de Merten provoquèrent une vraie attaque de colère tant d'Ipsilonti, Ambassadeur grec à Bonn que du ministère des affaires étrangères de Bonn. Ipsilonti déclara aux journalistes que les déclarations de Merten n'étaient que des "chimères d'un cerveau malade". Au Parlement de Grèce le vice-premier ministre Panayotis Kannelopoulos défendit son chef avec la déclaration "que nous savons tous que Karamanlis et Makris sont des hommes d'honneur" - néanmoins le chef de l'opposition, Sophocles Vénizélos exigea la convocation immédiate d'une commission spéciale pour examiner la question.

Karamanlis qui voulait, de quelque façon, sortir intact de toute l'affaire ordonna à son Ambassadeur Ipsilonti de Bonn d'intenter un procès contre Merten pour offense tandis que à Athènes on lui fit un procès semblable.

En dépit de tout cela Merten, assoiffé de vengeance, reste toujours inébranlable. Cet avocat, âgé à présent de 48 ans, assure tout le monde qu'il "viendra en aide à la mauvaise mémoire de ces messieurs en leur rappelant comment cela s'était passé vraiment..."

L'histoire de Merten eut une pointe additionnelle dans la déclaration du ministère des affaires étrangères de Bonn qui constatait "que ces déclarations mensongères offensent sérieusement le chef du gouvernement et un des membres du cabinet d'un des pays amis et alliés."

L'affaire Merten décrit des larges cercles non seulement sur la Mer Egée mais aussi sur le Rhin. Ce n'est pas sans cause que l'agence de presse de l'opposition, SPD, constatait: "En général que le procès de Merten a eu lieu (en 1959 devant le tribunal athénien) c'est avant tout la faute du gouvernement fédéral qui omit d'intenter un procès contre Merten quand il le fallait, en Allemagne Occidentale." A quoi le représentant du gouvernement de Bonn déclara laconiquement: "Les accusations formulées contre Merten n'ont pas été jusqu'à maintenant suffisamment éclaircies".

Autrement dit - en un mot l'un vaut l'autre et voilà tout. Il avait été en Allemagne, travaillant dans son bureau comme dactyle et traducteur. Comme telle, elle le contactait avec les collaborateurs grecs dont Merten mentionne quelques et parmi eux les noms des personnes qui appartiennent à présent aux cercles politiques les plus élevés de Grèce, comme par exemple

- + Konstantin Karamanlis - premier ministre actuel de Grèce qui, dans les années quarantes, était un avocat peu connu de Herres en Moscovine (que Bonila appela tendrement "petit oncle").
- + Sophocles Makris - ministre actuel des affaires intérieures, alors fiancé de Bonila
- + Georgios Thesslis, sous-secrétaire d'état dans le gouvernement actuel de Grèce.

Les accusations de Merten fondées, entre autres, sur des documents en forme d'un album de photographies qui lui avait été offerts par Bonila, prouvent que Karamanlis et Makris avaient été récompensés par les Allemands pour des services rendus. En leur avait rendu à titre de récompense un grand dépôt de sacs qui appartenait à un Juif déporté.

Εν Βαρσοβίᾳ, τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1960.

Λοιθ. Πρωτ. 2414

"Συκοφανταὶ κέρτεν"

Δ Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Κ Ω Σ

Π ρ ό ς

τὸ Β. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργεῖον
 Ἀ' Πολιτικὴν Διεύθυνσιν
 Τμήμα Βαλκανικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης

— ο —

Ἡμέτερον ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 2378 ἀπὸ 21.11.1960.

"Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω συνημμένως, ἵνα εὐχε-
 στούμενοι λάβητε γνῶσιν, γαλλικὴν μετάφρασιν ἀρθροῦ περὶ
 τοῦ ἐν περιλήφει θέματος, δημοσιευθέντος τὴν 15ην τρέχοντος
 εἰς τὴν ἐν ΚΑΤΩΣΙΟΝ ἐκδομένην ἡμερησίᾳ TRYBUNA ROBOTNICZA".

Ὡς θέλετε παρατηρήσει, γενικῶς καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο
 εἰς οὐδὲν διαφέρει, τόσο ἐκ ἀπόψεως πληροφοριακῆς, ὅσον
 καὶ ἐκ ἀπόψεως θέσεως ἔναντι τοῦ θέματος, ἐκ τῶν μέχρι τοῦ-
 δε σχετικῶν δημοσιευμάτων τοῦ πολωνικοῦ τύπου.

Εὐ χ ε ι θ έ σ τ α τ ο ς
 Ὁ Ἐπιτετραμμένος

Ι.Α. ΑΒΕΡΟΥΔΟΣ

Κοινοποιήσεις:

- Προεδρίαν Κυβερνήσεως
 (Γενικὴν Διεύθυνσιν Τύπου).

Κροτογιζ
03/11/51 88

Η ΧΡΕΟΚΥΠΙΑ ΤΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ

Επομένως γνωρίζουμε ή Έλλας γενικά περνούει φθολή και σταθερός πολιτικός ζωής. Ή τελευταία δετία είχε ίσως ή μακροτέρω των περιόδων αυτήν. Ο Έλληνας Λαός εξετίρρεται όμως την σφαιρίαν του μεγάλου αυτού αθώου, διότι αντίταφθ ή ποίον είναι τή έργον, τή οποίαν συντελέσθ χωρίς εις αυτόν τήν σταθερότητα. Αύτος είναι και ή λόγος, διά τήν οποίαν παρά τής συστατικής επιθέσεως τής 'Αντιπολιτεύσεως, παρά τήν δημοκρασίαν εις τήν υποθεσίαν του Κυπριακού θέρου, ή Κυβέρνησις Κομματική έχει μόνον διατήρησιν, αλλά κρίσει κατά τήν όσον τελευταία έτη τήν δύναμιν της και έν ή Κυβέρνησις ήτο φυσικόν να φθάρη, συνθεή τή έξης πρωτοφανής. Αύτη μεν να μη φθάρη, να εθελίσται δι' ουτέ ή 'Αντιπολιτεύσις.

Ητο φυσικόν μέρος της 'Αντιπολιτεύσεως να ένοχληθ ή από τήν τοιούτην έλλείψιν τήν πραγματίαν. Έξ όσον μεν ήτο έκτακτός το Κυπριακόν, διακρίνεται εις αυτό όλην τήν προσπάθειάν της διά να καταστήσ η αντιθεωκρατική τήν Κυβέρνησιν. Μετά τήν επίληψιν του Κυπριακού ήγνισθη επί του οικονομικού, έπιδιώκεται να συνενήγρη τήν κρινήν γνώμην έναντίον της. Απέτυχεν και εις τήν πρώτην και εις τήν δεύτεραν περίπτωσην. Και άνέτυχεν όχι μόνον διότι ήχεν έγκλημα ή ή Έλληνική Λαός και κατανοήσ ην κυβερνητικήν προσπάθειαν, αλλά και διότι ή κατακερματισμός της 'Αντιπολιτεύσεως εις πολλά κόμματα άλληλοκατέκρινε τήν είχαν παραγάγει εις πλήρη ανυπαρξίαν. Ακού άπίνυχεν εις τας προσπάθειάς αύτας, οι οποίοι άν και δημογυμναστικοί, δεν έβλαχον και τήν συνθήκην εθελών, με τας όποιες εις τήν δημοκρατίαν της ήπειρωτικής Ευρώπης άγνίζονται οι αντιπολιτεύσεις, συνελήφθη ή σκέψ ης χρησιμοποείσ ης αντιθεωκρατικών και αναρροβόλων μεθόδων διά τήν καταπολέμησην τής Κυβερνήσεως.

Η ίδια κρίσει να κυφορήται τή θέρος του λίγων έτους. Και έτεδωθή κατά τήν όρχος του εθελών. Εμπροσθοίθη έν άρχ ή τα τριστόμια φανταστική κατηγορία ένός άθλιου υποκειμένου. Του Μέρτεν. Αυτό υπήρξεν τοχός σύμπτωσης, τυχαίος γέννησις. Έάν δεν είχαν άμυλαι ή Μέρτεν, θα αναρρίσκειτο έν ριανόμωτος άλλο άθλιον μέρος διά τή έξοπλισμίν της μεγάλης επιθέσεως κατά τή Κυβέρνησιν. Από κοινού έντεχίριον συγγένειας στοιχεία εις όρους υπεργών και άνημέτων δημοσίων λειτουργών. Από κοινού κατασκευάζοντε άνηπαρκτα σκάφολα και είχε καθήκον και τή χρονολόγησ ης τής έμφροισίως των. Δεν είχε εύκολον να κοροβίση κανείς τήν άκριβή ποσότητα όλων αύτων των άβλαστην. Άλλα είναι δεδοιν, ότι προεκρίναι τήρι αύτ ής τής συκοφαντικής έκστρατείας. Ελετωργήσαν μεταβύ όρκος όριστέρας και 'Αντιπολιτεύσεως υποθέσεως συγκεκινώσ ην άγγελα. Εις έδασον, έτι εις τούς κάππους τής ένοκίφροτος. 'Αντιπολιτεύσεως οι νείοι, οι άδην νείοι έμφροισίθισιν δύναμεις, είσ ηγον και ή δημοκρίαν.

Οι εκ τήν αντιπολιτεύσεως μένουν έξοπλισμένους αύτ ην τήν έδωσαν έλίκον άπέναντί, τα οποία δεν έπίνυχον έλεγχόντες τήν Κυβέρνησιν επί πολιτικού έπιπέδου, θα τή έπενήγχανον έαν έβλεπον υπό άφροσύνην τή έθνην της κούρας. Ήτελλόσαν — και εις τούτο έν μέρος ίσως ή υπολογισμός των δεν ήτο μακρόν της πραγματικότητος — ότι ή συκοφαντία έκκαλειθί να έχ η παρά τή Έλληνική Λαού τήν προσημίαν γυναικίαν της, να έχ η τήν οργήν του κοινοπολιτικού, του σκαφόλου και κάθε εκφροσέως, ή οποία διδίδι διαβόλιν εις τήν φθόον, εις τήν πικρίαν και εις τήν άπαιθρημία σάβηρας. Ήτελλόσαν, με μίαν λέξ ην, εις τήν δύναμιν του κοινού.

Δεν είναι καιρός να έλεγχ θή διότι ή ένθεσίς των δεν υπήρξεν έντεχρος, αλλά άνήγρος, και διότι τα καυθά, τα οποία μεταχειρήθησαν, ίσαν τούτον χειροκαμμένο, ώστε να μη είχε άνεκτα από τήν εύμειαν του Έλληνικού Λαού. Τα άποκαλές εις, ότι πρ ής κοινός ή τελεία έλλείψ ης πραγματικών στοιχείων έναντίον της Κυβερνήσεως τούς ήγνευσε, να έπενήγχον κατ' αύτ ην τήν άδίσκιν τρόπον. Εις τήν γέννησιν τούτου, έμμεν προτινέται και ή άδελιότης, ή οποία συνόδεύ η τήν τυφλωσί μεθς άχαλινώτων έμπεθείας. Δι' αύτ ην και τή άποτίθεσιν άδελιότητος αύτ ης τής έκστρατείας άνεκτασ η διά μίαν ρήσ ην κατανοήσ ης έντός έλλογισμίν στιγμών.

Καθ' έν χρόνον έξεκαλούδου να χρησιμοποείν τα πλείον άπέναντι φαθή εις όρους του πρωτομωγού και πάλιν μέλιν της Κυβερνήσεως, ήτοι κατ' έπέναντι τού Προέδρου της Κυβερνήσεως να τισούν όλοι οι πολιτικοί ήγεται υπό μίαν άδελιότητα και άντικειμενική κρίσ ην πέντε κρινώμεν άποκατεστήσ ης άθίκου και έντεχρονικου κίρου, ώστε άδελιότης αύτ ής ό κοινοτός, τόν όποιον είχαν σπύσει οι συκοφάνται, να κατακοβήσ η έντός άλλων λεπτήν και να μη μένη υπό άδελιότης τήν έκστρατείαν παρά ή άποδοκιμασία, τήν οποίαν έπρεκάλετο μεταβύ τήν άπεναντί άνθρωπον.

Οι ίδιοι αύτ ής άδελωσ ης ήγνισθήσαν να δημοουργήσ ης άδελιότητα εις τή οικονομική ζωή της χώρας. Έκινήθησαν παραποικιακός και εις τή Χρηματοπιστίαν και εις τήν άγοράν, διά να ύψωσ ην τήν τήν των εύδων και τής λίρας και να δημοιογήσ ης, α ή δυνατή, να πικρίαν εις τήν εύίστησιν αύτ ην τομία. Και έντός 24 άρην και οι τιμ ή καταβύ και ή λίρα έβλεσαν εις τας φυσιολογίας της τιμής και ή έκπαιστισήν πρ ής να ύψωσ ης άντικτή πλήρης. Ηκρίσ ης ή άδελιότης, ότι ή Κυβέρνησις είναι σταθερά και άκλόνητος, ώστε να έπικολομήσ η και ή πλέρης σταθεροποίησ ης οικονομίας μας. Τι έδωσ ης δύναμει να άντλήσ ης άπό αύτ ης τήν περίπτωσιν, ή όποια ύπρίσκειτο ήδη εις τή τέμ ης.

Τή πρώτον διδάσκαλ είναι, ότι τή κλίμα, τή όποιαν έδωσαν οι συκοφάνται, έπέν έναντίον, ότι έδαμωγ θή, διότι διαβόλιν άρσ η να δημοσιογραφικά όργανα και διότι δύναται να φωνοκάν εις τή σολόδια και εις τή κορεσία των Άθη-

μένων έξοπλισμένους αύτ ην τήν έδωσαν έλίκον άπέναντί, τα οποία δεν έπίνυχον έλεγχόντες τήν Κυβέρνησιν επί πολιτικού έπιπέδου, θα τή έπενήγχανον έαν έβλεπον υπό άφροσύνην τή έθνην της κούρας. Ήτελλόσαν — και εις τούτο έν μέρος ίσως ή υπολογισμός των δεν ήτο μακρόν της πραγματικότητος — ότι ή συκοφαντία έκκαλειθί να έχ η παρά τή Έλληνική Λαού τήν προσημίαν γυναικίαν της, να έχ η τήν οργήν του κοινοπολιτικού, του σκαφόλου και κάθε εκφροσέως, ή οποία διδίδι διαβόλιν εις τήν φθόον, εις τήν πικρίαν και εις τήν άπαιθρημία σάβηρας. Ήτελλόσαν, με μίαν λέξ ην, εις τήν δύναμιν του κοινού.

Δεν είναι καιρός να έλεγχ θή διότι ή ένθεσίς των δεν υπήρξεν έντεχρος, αλλά άνήγρος, και διότι τα καυθά, τα οποία μεταχειρήθησαν, ίσαν τούτον χειροκαμμένο, ώστε να μη είχε άνεκτα από τήν εύμειαν του Έλληνικού Λαού. Τα άποκαλές εις, ότι πρ ής κοινός ή τελεία έλλείψ ης πραγματικών στοιχείων έναντίον της Κυβερνήσεως τούς ήγνευσε, να έπενήγχον κατ' αύτ ην τήν άδίσκιν τρόπον. Εις τήν γέννησιν τούτου, έμμεν προτινέται και ή άδελιότης, ή οποία συνόδεύ η τήν τυφλωσί μεθς άχαλινώτων έμπεθείας. Δι' αύτ ην και τή άποτίθεσιν άδελιότητος αύτ ης τής έκστρατείας άνεκτασ η διά μίαν ρήσ ην κατανοήσ ης έντός έλλογισμίν στιγμών.

Καθ' έν χρόνον έξεκαλούδου να χρησιμοποείν τα πλείον άπέναντι φαθή εις όρους του πρωτομωγού και πάλιν μέλιν της Κυβερνήσεως, ήτοι κατ' έπέναντι τού Προέδρου της Κυβερνήσεως να τισούν όλοι οι πολιτικοί ήγεται υπό μίαν άδελιότητα και άντικειμενική κρίσ ην πέντε κρινώμεν άποκατεστήσ ης άθίκου και έντεχρονικου κίρου, ώστε άδελιότης αύτ ής ό κοινοτός, τόν όποιον είχαν σπύσει οι συκοφάνται, να κατακοβήσ η έντός άλλων λεπτήν και να μη μένη υπό άδελιότης τήν έκστρατείαν παρά ή άποδοκιμασία, τήν οποίαν έπρεκάλετο μεταβύ τήν άπεναντί άνθρωπον.

Οι ίδιοι αύτ ής άδελωσ ης ήγνισθήσαν να δημοουργήσ ης άδελιότητα εις τή οικονομική ζωή της χώρας. Έκινήθησαν παραποικιακός και εις τή Χρηματοπιστίαν και εις τήν άγοράν, διά να ύψωσ ην τήν τήν των εύδων και τής λίρας και να δημοιογήσ ης, α ή δυνατή, να πικρίαν εις τήν εύίστησιν αύτ ην τομία. Και έντός 24 άρην και οι τιμ ή καταβύ και ή λίρα έβλεσαν εις τας φυσιολογίας της τιμής και ή έκπαιστισήν πρ ής να ύψωσ ης άντικτή πλήρης. Ηκρίσ ης ή άδελιότης, ότι ή Κυβέρνησις είναι σταθερά και άκλόνητος, ώστε να έπικολομήσ η και ή πλέρης σταθεροποίησ ης οικονομίας μας. Τι έδωσ ης δύναμει να άντλήσ ης άπό αύτ ης τήν περίπτωσιν, ή όποια ύπρίσκειτο ήδη εις τή τέμ ης.

Τή πρώτον διδάσκαλ είναι, ότι τή κλίμα, τή όποιαν έδωσαν οι συκοφάνται, έπέν έναντίον, ότι έδαμωγ θή, διότι διαβόλιν άρσ η να δημοσιογραφικά όργανα και διότι δύναται να φωνοκάν εις τή σολόδια και εις τή κορεσία των Άθη-

ΤΟ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ

25.12.60

Τός ὀνειρώξεις, τός ὀνείρας ὁ Πόλεμος τῆς Κυβερνήσεως ἔδωκεν εἰς τήν δημοσιότητα διά τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυριακῆς, κάθε Ἑλληνική πρέπει νά διαδῶσθαι καί νά μελετηθῇ. Ἀφορῶν τὸ μέλλον τῶν τόπων, ἀλλά θίγοντες εὐθείας καί τήν προσωπικὴν ζωὴν ἐκαστοῦ.

Δεν εἶνε δυνατόν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς μίαν πραγματικὴν Δημοκρατίαν, ὅπως εἶνε ἡ Ἑλλάς, νά μὴ σκηρατίζον ἐλευθέρως οἱ πολῖται τὰς γνώσεις των καί τὰς πεποιθήσεις των ἀπὸ τὰ πραγματικά στοιχεία, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸ ἀλόθετον βαρόμετρον τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Ἰσως νὰ εἶνε ἀποκρίστικώτερον τὸ ἀναγγιγνόμενον τις σκάνδαλα, συκοφαντίαι καί φέυδα, παρὰ φυσικοῦ ἀριθμοῦ. Ὅφειλε, ὅμως, κάθε υπεύθυνος πολίτης νὰ ὑποβλέπῃ εἰς τὸν κόπον νά μελετήσῃ καί, ἐάν βέλῃ, νὰ ἐλέγξῃ τοὺς ἀριθμούς καί νὰ σταθερῇ τὰ μεγάλα οικονομικά συμφέροντα τῆς χώρας καί τὴν πορείαν των διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν, ὅπου εἴδῃ ἡ ὥρα, νὰ ἐκλήθῃ τοὺς μέλλοντας κυβερνήτας τοῦ ἐπὶ τῇ τῆς παλίας ἐνστάσεως, ἀλλά ἐπὶ τῇ ὅσῃ ἀντικειμενικῇ στοιχείων.

Ἀφ' οὗτου ἐτελείωσε ὁ συμμοροπολέμος οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ συνόλῳ των κατέληξαν, ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον χωρὶς σκληρὴν προσπάθειαν τῆς πολιτείας καί τῆς κοινωνίας καί χωρὶς πειθαρχίαν εἰς ἀριστέτους οικονομικοὺς κανόνες, δεν δύναται οὔτε ὡς πολιτεία, ἀλλὰ οὔτε καί ὡς ὄντονα νὰ προέσθουν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀνέζητησαν ἡ σύγχρονα Κυβερνήσεις οἱ ὁποῖαι θὰ ἤδυναντο, σπαραχθέντες εἰς τὴν πολιτικὴν σταθερότητα, τὴν ὅποιαν προκοπὴν ἡ παρουσία των, νὰ δημιουργήσουν τοὺς ἀπορριπτικῶς ὅρους τῆς οικονομικῆς ὑπείξεως καί τῆς οικονομικῆς προόδου. Ἠσθάνθησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀσταθεία καί ρευστότης, ἡ διακοπὴ τῆς συνεχείας εἰς κάθε κρατικὴν προσπάθειαν, λόγω τῶν συχνῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν, ἦσαν οἱ μεγάλοι ἐχθροὶ τῆς προσωπικῆς των εὐτυχίας καί προκοπῆς καί ἐξέστησαν τὴν ὁλόκληρην διὰ νὰ φύγουν ἀπὸ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κατεστῶσιν. Ἐξέστησαν νὰ λυτῶσιν ἀπὸ τὴν ἀσυνέθειαν, τὴν ἀσυνεπείαν καί τὴν ἀπειθαρχίαν. Κατέφυγον ἐν ὀργῇ, εἰς τὸν στρατηγὸν Πλαστήραν καί ἔλπιζον, ὅτι θὰ τοὺς προσέφευγῃ αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν. Κατέφυγον, ὡστόσο, εἰς τὸν Στρατηγὸν Παπάγον μὴ τὴν ἐλπίδα ἀπὸ αὐτοῦ θὰ κατάρθωνται ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον δεν ἠτύχησε νὰ ἐπιτύχῃ ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τότε συνέστησαν οἱ αὐτοὶ συνάδικοι διὰ τὴν δημιουργίαν μίας σταθερῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ὅποια, ὡστόσο, καὶ ἡλυνθῇ νὰ λάβῃ ριζικά μέτρα εἰς τὸν οικονομικὸν τομεῖ, ὅπως ἦτο π.χ. ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς.

Ὅταν ἐπέστηεν ὁ Στρατηγὸς Παπάγος, χάριν τῶν ἰδίων ἰδιωτικῶν, ἡ πλειοψηφία τοῦ ἔθνους ἐστράφη πρὸς τὸν νῦν Πρωθυπουργόν. Καί ἐκτοτε διεκίνησαν ἐκεῖνον, ὅτι ὅπου τὴν ἐπέβλεπον, ἀλλὰ καί πολλοὶ ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὸν κατηγόρησαν, ἐπισβάνονται ὅτι ἡ Χώρα εἰσῆλθε, πρὸ-

γρᾶσι, εἰς περίερον πολιτικῆς καί οικονομικῆς σταθερότητας καί προόδου.

Οὔτε ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, οὔτε ἡ ἐκπαιστωμένη τῶν ὄλων παραγόντων θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ συγκρατήσουν ἐπὶ μίαν ἀλόκληρον ἑστῆσαν τὴν σημερινὴν πολιτικὴν κατάσταση ἐν, πέραν αὐτῶν τῶν τυπικῶν κριτηρίων, τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐσχίσσε πρὸ δεξιάς καί τὸ ὁποῖον με ἐπιτοχυρωμένον ρυθμὸν συνεχίζει, δεν ὑποτασσέται ἀπὸ τὴν ἀσυνέθειαν καὶ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἔθνους.

Ἐξ ἀφορμῆς, λοιπόν, τῶν γενομένων κυβερνητικῶν ἀνακαινίσεων ἐπὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, ὡς σκεφθὲν κάθε Ἕλλην ὡς εἴρη: «Τί εἶνε ἐκεῖνον, τὸ ὅπουν χρειάζεται ὁ πῶς καί χρειάζομαι ἐγώ, ὁ ὁπλὸς πολίτης, διὰ νὰ ἴσῃ εὐτυχῆς με τὴν οἰκογενεάν μου; Ἐγενήθη εἰς μίαν χώραν πτωχὴ, τῆς ὁποίας ἡ οικονομία δεν ἦτο ἱκανὴ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν καθένα ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὴν ἐπιχειρητὴν τρόπον ζωῆς. Κατὰ τὴν σημερινὴν κρίσιν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους ἐσχίσσε, διὰ νὰ μὴ ἐκλυθῇ ὁ τόπος αὐτὸς καί διὰ νὰ μὴ ἐπιτοχυρῇ ὁ κομματισμὸς, ὁ ὅποιος θὰ σέβησεν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀπὸ τὰς βέλτους τῆς ἱστορίας, εἶνε ἀνύχνη νὰ ἀνέλθῃ ταχέως τὸ δικαίον ἐπιπέδον τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸ χρειάζεται, νὰ εὐρῇ ὁ καθένας δουλειά. Καί διὰ νὰ δουλεύουν ὅλοι πρέπει νὰ γίνωνται μεγάλα ἔργα καί ἐφ' ὅσον τὰ μεγάλα ἔργα δεν τὰ ἐπιχειροῦν οἱ ἰδιῶται, ὁφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν των ἡ Πολιτεία. Χρειαζομένη δὲ εἰς τὴν Κυβερνήσιν ἔργων, ἔργων τὰ ὅποια θὰ μεταβάλλουν τὴν οικονομικὴν μορφήν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ σκέπτεται ὁ ὅλος ἄνθρωπος καί αὐτὰ, με τὸ ἀλόθετον ἐστῆσαν τοῦ, ζητεῖ ἀπὸ τοῦ κυβερνήτου, διότι δευτερευόντως ὅτι μόνον ὅταν ὑπάρχῃ αὐξήσις τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καί ὁ ὅλος θὰ εὐμενέσῃ καί θὰ εὐτυχήσῃ.

Ἀλλὰ, ἐν συνεχείᾳ, ὡς σκεφθὲν κάθε Ἕλλην πολίτης: «Πότε ἄλλοτε ἐγένοντο εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν περισσώτερα βασικά ἔργα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἔγινον καί γίνονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας δεξιάς. Ἀκόμα καί οἱ ἐχθροὶ τοῦ σημερινῆς Κυβερνήτου εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐπεβλήθη ἐπὶ στερεῶν βάσεων ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας.

Οἱ ἀριθμοὶ εἶνε ἀπεικονιστικοί. Αἱ προσωπικαὶ ἐντυπώσεις δεν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπηρεάζουν τὴν σκέψιν περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀριθμούς. Καί οἱ ἀριθμοὶ λέγουσιν ὅτι, καθ' ἡν στιγμήν τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα ποῦνται ἀπὸ 54.620 ἑκατ. δραχμῶν τὸ 1955 εἰς 75.400 ἑκατ. δραχμῶν τὸ 1959, ἦτοι κατὰ 38%, ὁ τιμωρὸς καὶ καὶ αὐτὸ εἰσοδήμα πλεῖον ὀλιγώτερον, ἦτοι κατὰ 8,1% καί τούτῳ καθ' ἡν στιγμήν ὁ τιμωρὸς ἐξῆλθε εἰς ὅλους τὰς ἄλλας χώρας, πλην τῆς Αὐστρίας, πλεῖον ὀλιγώτερον ἀπὸ 5,1% πλεῖον. Ἀλλὰ τεκμήριον τῆς αὐξήσεως οικονομικῆς ἐκμετάλλεως τῆς Χώρας δεν εἶνε καί ἡ ἀνέπτυξις τῶν ἰδιωτικῶν τραπεζικῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν, ἐντός μίας δεξιάς, ἀ-

"Ακρόπολις"

28/12/1960

1946
24/1/61

THE INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

УПОН 34. (Таб. 2) (неопубликовано)

John J. McCarthy and the 1960s

1. The first step in the process of the investigation is the identification of the problem. This is done by the investigator who is responsible for the investigation. The investigator must identify the problem and the scope of the investigation. This is done by the investigator who is responsible for the investigation. The investigator must identify the problem and the scope of the investigation.

[Faint, mostly illegible handwritten notes]

[illegible]

This is the first time that the
 FBI has ever been involved in
 the investigation of a case
 involving a person who is
 a member of the
 FBI. The FBI is not
 involved in the case.

[illegible][illegible][illegible]

1. Die erste Gruppe ist die Gruppe der
 2. Die zweite Gruppe ist die Gruppe der
 3. Die dritte Gruppe ist die Gruppe der
 4. Die vierte Gruppe ist die Gruppe der
 5. Die fünfte Gruppe ist die Gruppe der
 6. Die sechste Gruppe ist die Gruppe der
 7. Die siebte Gruppe ist die Gruppe der
 8. Die achte Gruppe ist die Gruppe der
 9. Die neunte Gruppe ist die Gruppe der
 10. Die zehnte Gruppe ist die Gruppe der

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

The following information was furnished
by the Bureau on 11/14/61:

a. *Thymus* *Thymus*
 b. *Thymus* *Thymus*

WILLIAM L. BROWN, JR., Editor, *Journal of the American Medical Association*

1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434
 2435
 2436
 2437
 2438
 2439
 2440
 2441
 2442
 2443
 2444
 2445

"Kilobits per second" is a unit of measurement for data transfer rate. It is used to measure the speed at which data is transferred between two devices.

Brjfe 25/1/4

OFFICE LEADER
ALL THE PEOPLE

MEIN MEISTEN

„Appell an die Menschheit“ ist ein Buch, das die Menschheit zu einem neuen Bewusstsein erwecken soll. Es ist ein Buch, das die Menschheit zu einem neuen Bewusstsein erwecken soll. Es ist ein Buch, das die Menschheit zu einem neuen Bewusstsein erwecken soll.

[illegible]

1980-1981
 1982-1983
 1984-1985
 1986-1987
 1988-1989
 1990-1991
 1992-1993
 1994-1995
 1996-1997
 1998-1999
 2000-2001
 2002-2003
 2004-2005
 2006-2007
 2008-2009
 2010-2011
 2012-2013
 2014-2015
 2016-2017
 2018-2019
 2020-2021
 2022-2023
 2024-2025
 2026-2027
 2028-2029
 2030-2031
 2032-2033
 2034-2035
 2036-2037
 2038-2039
 2040-2041
 2042-2043
 2044-2045
 2046-2047
 2048-2049
 2050-2051
 2052-2053
 2054-2055
 2056-2057
 2058-2059
 2060-2061
 2062-2063
 2064-2065
 2066-2067
 2068-2069
 2070-2071
 2072-2073
 2074-2075
 2076-2077
 2078-2079
 2080-2081
 2082-2083
 2084-2085
 2086-2087
 2088-2089
 2090-2091
 2092-2093
 2094-2095
 2096-2097
 2098-2099
 2100-2101
 2102-2103
 2104-2105
 2106-2107
 2108-2109
 2110-2111
 2112-2113
 2114-2115
 2116-2117
 2118-2119
 2120-2121
 2122-2123
 2124-2125
 2126-2127
 2128-2129
 2130-2131
 2132-2133
 2134-2135
 2136-2137
 2138-2139
 2140-2141
 2142-2143
 2144-2145
 2146-2147
 2148-2149
 2150-2151
 2152-2153
 2154-2155
 2156-2157
 2158-2159
 2160-2161
 2162-2163
 2164-2165
 2166-2167
 2168-2169
 2170-2171
 2172-2173
 2174-2175
 2176-2177
 2178-2179
 2180-2181
 2182-2183
 2184-2185
 2186-2187
 2188-2189
 2190-2191
 2192-2193
 2194-2195
 2196-2197
 2198-2199
 2200-2201
 2202-2203
 2204-2205
 2206-2207
 2208-2209
 2210-2211
 2212-2213
 2214-2215
 2216-2217
 2218-2219
 2220-2221
 2222-2223
 2224-2225
 2226-2227
 2228-2229
 2230-2231
 2232-2233
 2234-2235
 2236-2237
 2238-2239
 2240-2241
 2242-2243
 2244-2245
 2246-2247
 2248-2249
 2250-2251
 2252-2253
 2254-2255
 2256-2257
 2258-2259
 2260-2261
 2262-2263
 2264-2265
 2266-2267
 2268-2269
 2270-2271
 2272-2273
 2274-2275
 2276-2277
 2278-2279
 2280-2281
 2282-2283
 2284-2285
 2286-2287
 2288-2289
 2290-2291
 2292-2293
 2294-2295
 2296-2297
 2298-2299
 2300-2301
 2302-2303
 2304-2305
 2306-2307
 2308-2309
 2310-2311
 2312-2313
 2314-2315
 2316-2317
 2318-2319
 2320-2321
 2322-2323
 2324-2325
 2326-2327
 2328-2329
 2330-2331
 2332-2333
 2334-2335
 2336-2337
 2338-2339
 2340-2341
 2342-2343
 2344-2345
 2346-2347
 2348-2349
 2350-2351
 2352-2353
 2354-2355
 2356-2357
 2358-2359
 2360-2361
 2362-2363
 2364-2365
 2366-2367
 2368-2369
 2370-2371
 2372-2373
 2374-2375
 2376-2377
 2378-2379
 2380-2381
 2382-2383
 2384-2385
 2386-2387
 2388-2389
 2390-2391
 2392-2393
 2394-2395
 2396-2397
 2398-2399
 2400-2401
 2402-2403
 2404-2405
 2406-2407
 2408-2409
 2410-2411
 2412-2413
 2414-2415
 2416-2417
 2418-2419
 2420-2421
 2422-2423
 2424-2425
 2426-2427
 2428-2429
 2430-2431
 2432-2433
 2434-2435
 2436-2437
 2438-2439
 2440-2441
 2442-2443
 2444-2445
 2446-2447
 2448-2449
 2450-2451
 2452-2453
 2454-2455
 2456-2457
 2458-2459
 2460-2461
 2462-2463
 2464-2465
 2466-2467
 2468-2469
 2470-2471
 2472-2473
 2474-2475
 2476-2477
 2478-2479
 2480-2481
 2482-2483
 2484-2485
 2486-2487
 2488-2489
 2490-2491
 2492-2493
 2494-2495
 2496-2497
 2498-2499
 2500-2501
 2502-2503
 2504-2505
 2506-2507
 2508-2509
 2510-2511
 2512-2513
 2514-2515
 2516-2517
 2518-2519
 2520-2521
 2522-2523
 2524-2525
 2526-2527
 2528-2529
 2530-2531
 2532-2533
 2534-2535
 2536-2537
 2538-2539
 2540-2541
 2542-2543
 2544-2545
 2546-2547
 2548-2549
 2550-2551
 2552-2553
 2554-2555
 2556-2557
 2558-2559
 2560-2561
 2562-2563
 256

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

100

B. MAGNETO

klippen [47.]

Frankfurter Allgemeine

ZEITUNG FÜR DEUTSCHLAND

Dr. Karl Kerber

Athen, 22.6.61.

S.Exz.

Minister Konstantin Tsatsos

Athen

Sehr verehrter Herr Minister,
In einer dringenden Angelegenheit, die meine
Zeitung und mich betrifft, bitte ich Sie, mir
eine sofortige Unterredung zu gewahren.
Sie koennen unter der Rufnummer 34 220 (Hotel
Royal) oder vielleicht noch besser bei Herrn
Georges Kavounidis eine Nachricht fuer mich
hinterlassen, wann es Ihnen moeglich ist, mich
zu empfangen.

Mit verbindlicher Empfehlung
Ihr sehr ergebener

Karl Kerber

Τὴν 8 Φεβρουαρίου, 1961, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἑφημερίδα "Θρακικοφύρτερ" Ἀλλγκεμμάινε Τσαϊτουγκ" ἄρθρον τοῦ Κάρλ Κέρμπερ, ὑπὸ τὸν τίτλον: "ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν, μέρος θεύτερον" ἐν τῇ ὁποίᾳ περιέχεται ἡ ἐξῆς φράσις: "ἡ ἐπιστολὴ αὕτη (ἡ ἐπιστολὴ Χάαζε) ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἑφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἐν Βόννῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς. "Ἡ ἑφημερίς "Ελευθερία ἀνῆκει εἰς τὴν ἀντιπολιτεύσιν καὶ δέχεται, ὡς μᾶς ἐνεπιστεύθη μέλος τῆς Κυβερνήσεως, οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου".

Τὴν 28 Μαρτίου, 1961, ὁ ἐν Βόννῃ δικηγόρος Λέβαντερ, ὡς πληρεξούσιος τοῦ κ. Πάνου Κόκκα, ἐζήτησεν παρὰ τῆς Θρακικ. Ἀλλγκεμ. Τσαϊτουγκ, ὅπως αὕτη δημοσιεύσῃ ἀπάντησιν τοῦ κ. Κόκκα, ἀνσκεινάζουσιν τὴν ἑνω φράσιν. "Ἡ ἀξιωματικὴ αὕτη τοῦ κ. Κόκκα ἱκανοποιήθη αὐθιμὲρόν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπαντήσεώς του αὐτολεχέει.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαΐου 1961 εἶναι ἐγκριτικῆς ἐντύπιν τοῦ Βέρηνοβίκου Θρακικοφύρτης Χέχστ μὴνυσις τοῦ κ. Κόκκα ἐναντίον: α) τοῦ Κάρλ Κέρμπερ, ἀνταποκριτοῦ τῆς Θρακικ. Ἀλλγκεμ. Τσαϊτουγκ, β) τοῦ Νικολάου Μπέννιτς, ὑπευθύνου πολιτικοῦ συντάκτου τῆς Θρακικ. Ἀλλγκεμ. Τσαϊτουγκ ἐπὶ δυσφημίσει καὶ προσβολῇ τοῦ κύρου τῆς ἑφημερίδος ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, δι' ἧς διώκεται ἡ καταδίκη τῶν μηνυθέντων βάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς γερμανικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Οἱ μηνυθέντες ὀφείλουσιν μέχρι τῆς 27 Ἰουνίου 1961 ν' ἀπολογηθοῦν ἐπὶ τῆς ἑνω μὴνύσεως τοῦ κ. Κόκκα, ὅστις ὡς μάρτυράς του ἐγνωστοποίησεν τοὺς Ἰπουργοὺς Κυρίους Κανελλόπουλον, Τσατσοῦ καὶ Τριανταφυλλίδου.

Ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκονομικῆς ἐξελιζέως τῆς ὑποθέσεως, οἱ μηνυθέντες φοβοῦνται ὅτι εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διεξαχθῇ δημοσίᾳ δίκη ἐν Θρακικοφύρτῃ, αἱ ἑφημερίδες τῆς γερμανικῆς ἀντιπολιτεύσεως (ἑν μὴ καὶ ἄλλαι ἑφημερίδες ἐκτὸς τῆς Γερμανίας) θὰ χρησιμοποιήσουσιν τὸ παρὰ τῶν διαδίκων προσαχθὸς ἀποδεικτικὸν ὕλικόν διὰ νὰ βλάψουν τὰς ἑλληνο-γερμανικὰς σχέσεις, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνωστὰς καὶ ἀποδεξιγμένας ἐπιδιώξεις τῆς Θρακικοφύρτερ Ἀλλγκεμμάινε Τσαϊτουγκ.

19.6.61

Frankfurter Allgemeine Zeitung

Am 8 Februar 1961 erschien in der FAZ ein Artikel "Der Fall Merten-Zweiter Teil" von Karl Kerber. Darin hiess es: "Dieser Brief (der Haase-Brief) erschien in der eigenwilligen Uebersetzung des Bonner Korrespondenten der Zeitung "Eleftheria", einer Oppositionszeitung, die Subsidien aus der Staatskasse erhält, wie uns ein Regierungsmitglied anvertraute".

Am 28 Maerz 1961 wurde die FAZ von Rechtsanwalt Lewander, Bonn, im Auftrag seines Mandanten Panos Kokkas aufgefordert, eine Gegendarstellung des Herrn Kokkas zu diesem Satz von Kerber in der FAZ zu veröffentlichen. Diesem Wunsch des Herrn Kokkas wurde am gleichen Tage im vollen Wortlaut entsprochen.

Seit Anfang Mai 1961 ist beim Amtsgericht Frankfurt/Main-Höchst eine Privatklage des Herrn Kokkas gegen

- 1) Karl Kerber, Korrespondent der FAZ,
- 2) Nikolas Benckiser, verantwortlicher Redakteur der FAZ für Politik, wegen übler Nachrede und Schmädigung des Ansehens der Zeitung ELEFThERIA anhängig mit dem Antrag, die beiden Beklagten auf Grund der entsprechenden Paragraphen des deutschen Strafgesetzbuches für schuldig zu befinden.

Bis 27 Juni 1961 haben die genannten Beklagten dem Gericht eine Gegendarstellung zur Anklage des Herrn Kokkas zu überreichen. Als Zeugen für seine Klage hat Herr Kokkas die Herren Minister Kanellopoulos, Tsatsos und Triandafyllakos benannt.

Abgesehen von der prozessualen Entwicklung des Falles, die Beklagten befürchten dass im Falle eines öffentlichen Prozesses in Frankfurt/Main mindestens die deutsche Oppositionspresse, wenn nicht auch andere Blätter im und ausserhalb Deutschlands, das von beider Parteien vorzubringende Beweismaterial dazu benutzen werden, die griechisch-deutschen Beziehungen zu gefährden, entgegen dem bekannten und bewiesenen Bestreben gerade der "Frankfurter Allgemeinen Zeitung".-

19.6.61

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΛΑΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΣΥΣΤΗΡΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Αθήναι, 9 Φεβρουαρίου, 1961
Αρα: Παραδόθη:

Αρ. 82

ΔΙΕΘΕΣΙΜΑ : Πλήρης μετάφρασις
Ήθημερίς : FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG
Τόπος έκδοσης: FRANKFURT
Ήμερομηνία : 8 Φεβρουαρίου 1961
Τίτλος : Η απόδοσις Μέρτεν - Δεύτερον μέρος
Υπότιτλος : Αι έλληνογερμανικαί σχέσεις επιδεικνύονται
λόγω συσχετισμούς ρητολογιών επικριμότητος
Υπό : KARL KERBER
Ανταποκρισις έξ' Αθηνών

Τό όνομα τοῦ Βερολινέζου δικηγόρου Μέρτεν διέσπασεν ήδη τήν κοινήν γνώμην τῆς Ἑλλάδος εἰς δύο στρατόπεδα. Χάρις εἰς τήν καλῆς σχέσεως μεταξύ Ἀθηνῶν καί Βόννης ὁ καταδικασθεῖς ὡς ἐγκληματίας πολέμου Μέρτεν κατέστη δυνατόν νά παραδοθῇ εἰς τάς γερμανικάς δικαστικάς ἀρχάς καί ἡ απόδοσις τοῦ ὡς ἡδόντο νά θεωρηθῇ ὡς τερατιστέσσα, διότι θεωρήθη ὡς ἐμποδίων διά τῆς ἑλληνογερμανικῆς σχέσεως. Ἐν τῇ μεταξύ αἱ κατηγορίαι τοῦ Μέρτεν ἐναντίον μέλων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνεστάσαν ἐκ νέου τήν κοινήν γνώμην τῆς χώρας. Ὅτι τοῦτο κατέστη δυνατόν νά γίνῃ - πρός προφανή ζημίαν τῶν ἑλληνογερμανικῶν σχέσεων - δέν πρέπει νά θεωρηθῇ μόνον ὡς ἰδιὸν τοῦ ἔργου. Ἐκ' αὐτοῦ ἐκάρχον καί βαθύτερα αἰτία. Καί ἀπὸ μυστα τοῦ ὁδοματός τοῦ Μέρτεν προκαλεῖ ἐν Ἑλλάδι μίαν ἀντιγερμανικήν ἀτιμωραίαν, ἡ κυριώτερον, καταδεικνύει μίαν βαθυτάτην ἀντίθεσιν μεταξύ Κυβερνήσεως ἀρ' ἑνὸς καί τῆς ριζοσπαστικῆς ἀριστερῆς, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ ἱστοικοῦ κέντρου, ἀρ' ἑτέρου. Τοῦτο ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς μεταπολεμικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος. Μετά τὸν τερατισμὸν τῆς γερμανικῆς κατοχῆς τῆς χώρας, παρέμεινεν ἡ ἔντασις μεταξύ τοῦ ἑλληνικοῦ κινήματος ἀντιστάσεως καί τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ὁποῖα ἦσαν ὀποῖα συνεργασίας μετὰ τοῦ κατεκτητοῦ, διότι ἀνεκλήθησαν ἡμέρας ἀπὸ ὁμάδας τῆς ἀντιστάσεως ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος. Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διαρκέσας συμμοριτοπολέμος ἐπέτρεψε εἰς πρόσωπα καί ὁμάδας, - ὁ ὁποῖος τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν δέν διακρινόσθη τελείως - νά προσηυθῶν πρός τὰ ἑμπρός καί νά καταταγοῦν εἰς τὸ ἀντικομμουνιστικὸν μέτωπον. Ἡ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τῶν ὀφείων πατριωτῶν, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἑμφύλιου πολέμου καί τὴν ὁδοὺν ἐκτός νόμου τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, δέν ἡδόντο νά ἀποσβεσθῇ.

Δέν ἦτο ἐπίσης δυνατόν νά ἐμποδισθῇ ὅπως συγκεντρωθῶν πολιτικῆς δυσπρεστέιμης ἄτομα εἰς τὸ ὅπὸ κομμουνιστικὴν ἐπικρασίαν τελοῦν κόμμα τῆς Ε.Δ.Α. καί εἰς ἱστοικῆς ὁμάδας, αἱ ὁποῖαι ἀνταγχεύσαν εἰς τὴν κίνησιν τοῦ στρατάρχου Παπάγου. Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο ὁ Μέρτεν ἦτο εὐπρόσδεκτος καί ὅταν ὁδοὺς εἴχε κατηγορηθῇ ἐνέμιον τοῦ στρατοδικείου ὡς ἐγκληματίας πολέμου, ὅπου παρ' ὅλγον νά ἔχανε τὸ κεφάλι του δέν ὁδὸν διέθετε ἱσχυροῦς προστασίας καί σήμερον ὁδοὺς κατηγορεῖ μέλη τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διά συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, χωρίς νά ἔχῃ προσομοίωσιν ἐπὶ τὰρα ἀποδοτικῆς στοιχεῖα. Πραγμὸν εἶναι ἐν προκειμένῳ. ὅτι ὁ Μέρτεν βοηθεῖ ἐκδοστὸς ἐμμέσως κομμουνιστάς καί δυσπρεστέιμους πατριώτας νά γίνωνται σήμαχοι ἐναντίον τῆς ἑλληνογερμανικῆς φιλίας. Μετὰ τοιοῦτον πλάσιον πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ τὸ δεύτερον μέρος

της Ολιγαρχίας υποδόσεως Μάρτεν. 'Η Αρχιμήδης μόνον μία υποδοσεως Μάρτεν έναντιον μελάν της Κυβερνήσεως Καραμανλή, απειλεί να εξαλειφθῇ εἰς υποδοσιν δημοσπονδιακῆς Δημοκρατίας έναντιον της 'Ελλάδος. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραγνῶρίζεται. Ὅταν ἡ δημοσπονδιακὴ Κυβέρνησις δημοστένους τὴν δόξασιν της τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1960, ὁ κίνδυνος οὗτος ἐξαλείφεται ἀπομακρυνόμενος. 'Η ἑλληνικὴ ἰσχυρότερη κατηγοροῦσιν ἡμέρας τὴν Κυβέρνησιν τὴν 'Αθηνῶν, ὅτι ἐξέστηεν "ἀναξιοπρεπὲς" ἀπὸ τὴν δόξασιν ἐν "πιστοποιητικῶν καλῆς διαγωγῆς", διότι ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις - χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀνάγκη - κέραν τῆς ἐπιδόσεως τῆς λήψης της, ἀνερμίσθη εἰς τὴν υποδοσιν μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι προκρίνεται περὶ "ἀναληθείαν καὶ προσβολῆς". Ἀλλὰ τότε δὲν ἤδυνάτο κανεὶς νὰ διανοηθῇ, ὅτι μίαν ἀπομακρυνομένην ἡμέραν τοῦ 'Ιανουαρίου, ἕνας ἀπώληλος τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εβερταρ μὲν ὁδ ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀρχισυντάκτην τῆς "Ἑχθρὸς τοῦ 'Αμφοδρῶν", εἰς τὴν ὅπου ἐμμέσως ὁδ ἄνθρωπος τοῦς ἰσχυρισμοῦς τῆς ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως.

'Η ἐπιστολὴ δημοσιεύθη ἐν ἰδιορρυθμῶν μεταρρῶσι τοῦ ἐν δόξῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως "Ἐλευθερία", ἡ ὅποια εἶναι ἀποδοκτικῆς ἐπιχορηγήσεων ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως μὴ ἐναποστερῶθῃ ἐν μέλῳ τῆς Κυβερνήσεως. Μὲς ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιήλθεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ "Ἑλλήνος ἀνταποκριτοῦ καθίσταται ἀντιληπτὸν ἐν υποδόσῃ τις μίαν συμπαιγνίαν μεταξὺ ἑλληνικῆς καὶ γερμανικῆς ἀντιπολιτεύσεως. ὅμαι περὶ τούτων κυριορῶν "εἰς ὅλας τὰς γωνίας" τὴν 'Αθηνῶν. Μία παραλλήλῃ τῶν ῥημάτων αὐτῶν ἀναφέρει ὅτι ἡ παρουσία τοῦ δυνάστητος Πόσσερ κατὰ τὴν δόξῃν τοῦ Μάρτεν ἐν 'Αθῆναις καὶ ἡ παρουσία τοῦ ὁδ παρατηρητοῦ εἰς τὴν αἰδοῦσαν, ἐπιτρέπει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Μάρτεν εἶναι ἀνθρώπος τοῦ γερμανικοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος. Ἀορίστους υποδοσεως πρὸς τὴν κατεστῆσιν αὐτὴν ἠρώσαμεν καὶ ἀπὸ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰς συνομιλίας μας. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ εἰσιὴν τοῦ ὁποῦτος ἡρώσαν, πρέπει νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὴν ῥημῶν, ὅτι ἡ δημοστένους τὴν "ἀποκαλύψαν" τοῦ Μάρτεν εἰς ἐν γερμανικὸν περιοδικὸν πρέπει νὰ ἐρυνηθῇ εἰς τὴν συνεργασίαν κήλην τοῦ βρετανικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος εἰς τὴν ἐνέργειαν κατὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τέλος τὸ παραμυθεύον ἀποκρίσημα ἀνευθύνου κατωπείης ῥημῶν ὅτι ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις ὁδ ἔγραψε πολλὰ εὐχαρίστως τὸν στρατηγὸν Γρίβαν ἐπὶ καλλιῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Πιθανὸς ὅλα αὐτὰ νὰ εἶναι συνέκεια τῆς ἀδυναμίας τὴν 'Ελλάδα, νὰ φαντασθῶν μίαν υποδοσιν ἄντι παρασημῶν, ὁπλοῦς νὰ ἀντιληφθῶν μίαν διπλωματικὴν ἀποτυχίαν, ὅπως π.χ. εἶναι ἡ ἐπιστολὴ καὶ νὰ ἀρκεσθῶν μόνον εἰς αὐτὸ τὸ ὅποτον πραγματικῶς εἶναι, δηλαδὴ ἐν ἀτόχημα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ υποδοσεως τῆς ἐπιστολῆς καὶ δὲν ἔτελεσε διὰ τῆς νευτέρως ὁπλοῦς τῆς ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν ἰσχυρισμὸν τοῦ "Ἑλλήνος ὑπουργοῦ τὴν 'Εβερταρ μὲν ἄνθρωπον τοῦ Κοινοβουλίου, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἐπὶ ἐπίσημον χάρτον τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εβερταρ μὲν ἡτο ἰδιωτικῇ τοιαύτῃ. Πρῶτον ὁ κ. 'Αβέρωφ δὲν ἠδυνήθη νὰ περὶσσοῦν μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ κατὰ τὸ ὅποτον οὗτε ὁ ἑὸς περὶσσοῦς πιστεύει. Καὶ δεύτερον ὁ κ. 'Αβέρωφ, ἐντός τῆς ἐνστάσεως τῆς συζητήσεως, ἔκαμε μίαν παραχώρησιν πρὸς τὴν ἀντιπολιτεύσιν, ὅτι κατὰ τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἰδιότης τοῦ ὑπουργοῦ ὁδ εἶπεν δὲν ὁδ ἐπιτραπῇ ἡ ἐγκατεστάσεως γερμανικὴν ῥάσαν ἐπὶ ἑλληνικὸν ἑδῶνους. 'Επειδὴ εἰς τὴν 'Ελλάδα ὑπάρχουν ἀμερικανικαὶ στρατιωτικαὶ ῥάσεις καὶ ἡ ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία εἶναι μέλος τοῦ ΝΑΤΟ, τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ὁσμῆν (ἀνοικτὴ) ἐκδοκίαν. "Ἐξ 'Ελλήνων ὑπουργοῦ καὶ μετὰ τὸ ἔστημα τοῦτο μὲς διεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ἑλληνογερμανικαὶ σχέσεις, ἐπ'ὅσον ἰσχυρὴν πρέπει νὰ ὁποσῶν ἔχηται. Δὲν ἔχουν ὅμως ὁποστέχνης, εἰς τὸσον ἔχωνος ἀνθρ, ὁ μεταρρυθμιστῆς τοῦ ἑλληνικοῦ νομοσώματος, Παναγιώτης, πολλὰ γνωστὸς εἰς τὴν δόξῃν, μὲς ἑδῶνους μετὰ λήψης ὅτι τὸ γόητρον τῆς δημοσπονδιακῆς Γερμανίας ἐμείσθη αἰσθητὸς εἰς τὴν 'Ελλάδα.

'Απὸ ἀρμοδίας ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἐξεφῶσθη ἡ ἐλπίς ὅτι εἰς τὴν ὁμοσπον-

LABBATON H LANCYAPIOT 1984

**250.000 δολ. από τὰ μυστικά
στοὺς δικηγόρους Μέρτεν!**

Αθηναίικη 14/2/64
1

Παπανδρέου:

[50]

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΣΥΝΕΒΗ!

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ
ΤΟ ΝΗΣΟΝ
ΘΕΝΑ

Ο λαός της Ν. Κίτης, αφού είδε την εικόνα της διαβόητης διαφοράς, η οποία από τις συζητήσεις της "Αθηνά" και αλλού, είχε γίνει γνωστή, αποφάσισε να διαμαρτυρηθεί με την ίδρυση της Ν. Κίτης.

Εντύχθηκε και πάλιν ο αρχηγός της Ε.Ρ.Ε.

Εδήλωσαν ότι οι έσοδοι της κακοήθους συκοφαντίας ότι διετέθησαν ποσά εκ των απορριπτών δαπανών προς πληρωμή των Γερμανών δικηγόρων της υποθέσεως Μάρτεν είναι όμοιοι του μεγαλύτερου στιγματισμού.

Και έστράφη εν συνεχεία εις επίθεσιν έναντι των της Ένώσεως Κέντρου.

Πληροφόρου τον κ. Κανελλόπουλον ότι το γεγονός συνέβη. Δεν ανέρχεται το ποσό των εσόδων του Κέντρου, αλλά το θέμα του ποσού είναι δευτερεύον. Το ήθελον θέμα είναι μέγα.

Εκ των έγγραφων των όποιων η Κυβέρνησις της Ε.Κ. έλαβε γνώσιν διαπιστούται ότι:

από τα μυστικά κονδύλια καταβλήθη άμοιβή εις τον Γερμανόν δικηγόρον των κ.κ. Μακρή - Θεμελή.

Επιστροφική έπαισύνσις υπέρ των κ.κ. Κανελλόπουλου και Κανελλόπουλου.

Αντί να πληρη ήμεις επιστρέσει δια να πληρη των ίδιων και τους άλλους τους.

Αθηνάικη
14/2/64

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΚΚΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΗΣ
ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΑΡΣΕΝ

Ι. ΕΥΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠ' ΑΣ ΕΥΘΕΝΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗ Ο ΜΑΡΣΕΝ

- 1.- Αφίχθη τό Μάρσα του 1957 ήτοι τήν 21/4.
- 2.- Τήν 23/4/57 έπεκρινόνησε μετά τής Γερμανικής Προσέλευς καί
 Νομικού Συμβούλου αὐτῆς κ.Ματσούνα,παρά τής Προσέλευς πρὸς
 ται οτι έλαθε τήν διαβεβαίωσιν οτι δέν θά συλληφθῇ.
- 3.- Τήν 25/4/57 μετέβη εἰς τόν Ἀντικεισραγγέλιον τοῦ Ἀρείου Πάγου
 κ.Τούσης συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Δικηγόρου κ.Παπανδρινουπούλου
 στις ἐξετέλη χρεή διεκδικήσεως.
- 4.- Τήν 26/4/57 ὁ κ.Τούσης ἐπέστειλε τυττον εἰς τό γραφεῖον
 ματιῶν Πολέμου ἵνα καταθέσῃ ὑπέρ τοῦ Μάρτσερ (ὁ Μάρτσερ ἦν
 πασιπστής τοῦ Μάρτεν καί ὁ διεξαχθῶν τῆς εἰσηγηματικῆς
 προεδρίας τοῦ Μάρτεν, ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὀνόματι Αἰκατερίνη)
 οισιτήρει προπολεμικῶς μετά τοῦ συζύγου της Τυπογραφεῖον ἐν
 ραιεῖ,φημολογεῖται ὅτι ἡ κ.Μάρτσερ ὑπῆρξεν ἡ αἰτία ἀφίστασ
 Μάρτεν καί μαρτυρικῆς καταθέσεως αὐτοῦ ὑπέρ τοῦ συζύγου
 ἐπιτύχη τήν ἀπαλλαγὴν του καί ἐπανέβη εἰς Ἑλλάδα,τό ζεῖν
 Μάρτσερ νῦν εὐρίσκεται εἰς Νιρεμβέργην).
- 5.- Ὁ Μάρτεν μεταβῆς εἰς τό Γραφεῖον Ἀγκληματιῶν Πολέμου κατεβῆ
 ὑπέρ τοῦ Μάρτσερ παρυσίς τοῦ Προεδρίου Θεοτόκου,τοῦ Γραμμα
 ως Ράττν, διεκρινόμενος δέ τοῦ Παναγ.Παυλίου ἐπαλλήλου
 Τραπεζῆς Ἑλλάδος.
- 6.- Μετά τό τέλος τῆς καταθέσεώς του ἐνώπιον αὐτῷ οτι συλληφθῇ
- 7.- Κατ' τό δέκατον εἰδωτόν αὐτοῦ τῆς οἰκῆς τινι συνητηθῇ καί τῶν
 μετόν κ.Ευαγγ.Θηβαῖον καί τῶν Ἀνώτερον ἐπαλλήλων τῆς
 κῆς Τραπεζῆς Δημ.Τάνου.

8.- 'Απηκολούθησε ή όσκη μέ τός γνωστός έξελίξους.

II. ΑΝΗΘΙΣΙΝΥΘΙΣΕΑΙ ΕΥΚΟΘΑΝΤΙΣΙΑΙ

Είς τήν έσημερία τοῦ "Αιθοῦργου" "Ηχώ τοῦ "Αιθοῦργου" καί εἰς τήν οἰκονομικόν περιοδικόν "DER SPIEGEL" ἐδημοσιεύθησαν αἱ κατωτέρω κοιναντελῖαι ἐναντίον ἀλλήλων προσωπικότητων.

1.- Διά τόν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ.Εων/νον Καραμανλή, ὡς ὁρίσας τῆς Δοξούλας Λεοντίδου ("Τόισιτέρας Γραμματέως τοῦ Μέρτεν) πρὸς ἄσθεν πληροφροφίαν εἰς τόν Μέρτεν εἰς βάρος τοῦ κινήματος "Αντιστάσεως καί τῶν Συμμάχων.

2.- "Ο "Υπουργός "Εσωτερικῶν κ.Μακρῆς, ὡς μνηστῆρ τῆς Δοξούλας Λεοντίδου ἐξετέλε παρόμοιον πληροφορικόν ἔργον.

3.- "Η αἰς Δοξούλα Λεοντίδου καί νῦν σύζυγος τοῦ "Υπουργοῦ κ.Μακρῆ, ὡς ἰδιαιτέρα Γραμματέως τοῦ Μέρτεν παρεσχεν ἐπίσης πληροφορίας προερχομένας προφανῶς ἐκ τῶν δύο προαναφερθέντων καί συγκεκριμένως ἐπληροφόρησε τόν Μέρτεν οἰά τήν ἐπικειμένην ἀνατίναξιν τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου, ἥτις καί ἐπραγματοποιήθη.

4.- "Οτι εἰς τήν οἰκίαν τῆς Δοξούλας "Λεοντίδου ἐγένοντο συγκεντρώσεις μέ συμμετοχήν τῶν Μέρτεν, Μακρῆ καί κ.Καραμανλή.

5.- "Οτι οἰά τῆς προσεφερέσεως θηρεφείας τῶν προαναφερθέντων προσώπων ὡς ἀμοιβή ἐδόθη ὑπό τοῦ Μέρτεν ἡ ἀποθήκη μετάλλης ἐνός "Εβραίου περιέχουσα ἐμπόρευμα ἀξίας 15.000 χρυσῶν λιρῶν, τό ὅποῦν καί ἐπώλησαν ἐν συνεχείᾳ.

6.- Διά τόν "Υπουργόν "Εθνικῆς "Αμύνης κ.Θεμελή ὅτι διετέλεσεν στρατ.-λόγος διήρων κατ'έντολήν τῶν Γερμανῶν, οἱ δέ διήρουν ὡς ὅτι οὐκ ἐτίθεντο εἰς τό πρῶτον ὄχημα τῶν σιδηροδρομικῶν συρτῶν, ὡς ἀσφάλεια καί ὅτι οἱ ἔμποροι οἵτινες ἐπεθύμοῦν νά ἐξουαντίσουν τήν ἀνταγωνιστάς των κατέβαλον εἰς τόν κ.Θεμελήν ἀνάλογον ποσόν, ὅ δέ κ.Θεμελῆς τοῦς ἐνέγραψεν εἰς τήν κατάστασιν διήρων.

7.- Διά τόν 'Αντιεισαγγελέαν του 'Αρείου Πάγου κ.Τουσιμάνοι ένεκα τού 1952 μετέβη εἰς Βόννην μετά του Δικηγόρου Ματσούκα καί μετέβη εἰς τήν Γραμματείαν τῆς Γραμματείας του ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως συζητήσῃ μετά του Δρ. Κάντερ του 'Υπουργ.Δικαιοσύνης τῆς Γερμανίας τὰς ἐκκαταστάσεις ὑποθέσεις 900 Γερμανῶν ἐγκληματιῶν πολέμου,καί ὅτι ὁ κ.Τουσιμάνος ἔλαβεν ὡς ἀμοιβήν ἕν ποσόν Γερμανικῶν μάρκων ἀνερχόμενον εἰς πενταψήφιον ἀριθμόν μέ τήν ὑποχρέωσιν ὅπως κατὰ τρόπον εἰς πρετὴ μὴ ἀνακινήσῃ τὰς ἐπιβαρυντικὰς ταύτας ἀπογραφάς.

8.-Ὅτι κατέχει φωτογραφίαν περιέχουσα τοὺς Μέρτεν,Λεοντίδου,καί Καρμανλῆ κατὰ γενομένην ὑπ'αὐτῶν ἐκπόρῃν τὰ Χριστοδούρου τοῦ 1942 εἰς τὰ περίχωρα τῆς Θεσ/νίκης.

III. ΕΥΑΛΕΥΣΕΙΣ ΠΑΡΟΡΟΦΙΑΙ

1.-Ἡ κ.Μακρῆ,τῆως Δοξούλα Λεοντίδου,τὸ 1940-41 ἀπεφοίτησε Γερμανικὸν σχολεῖον,ἐξ ὧς δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς προσελάμβηθη καί ἠργάσθη εἰς Γερμανικὴν ὑπηρεσίαν,ἀρχικῶς εἰς τὸ τμήμα καυσίμων τῆς Γερμανικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως,καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ τμήμα διεκρηγνέων αὐτῆς.

2.-Ἰδιαίτερα γραμματεὺς τοῦ Μέρτεν ἦτο Γερμανίς ἀγνώστου ἐπωνύμου καί ὀνόματος.

3.-Ἡ Δοξούλα Λεοντίδου κατὰ τήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς συνεδέετο μετὰ τῶν ἀδελφῶν Δαδῆ ἐξ'ὧν ὁ εἰς τυγχάνει σωσίας τοῦ κ.Πρωτοπυργοῦ,ἐπίσης συνεδέετο μετὰ τοῦ τῆως βουλευτοῦ κ.Μουρατίδου Κων/νου,ὅστις ὡς ἀδελφός τῶν μαθητικῶν συσσιτίων κατὰ τὴν κατοχὴν ἐγνωρίζετο μέ τόν Μέρτεν.

4.-Ὁ νῦν Ὑπουργός κ.Μακρῆς ἐγνώρισε τήν σύζυγόν του τὸ 1945.

5.-Ὁ κ.Μουρατίδης πιθανόν νά εἶναι ὁ ἀποκαλούμενος θεῖος Κων/νος καθ'ὅσον δι'αὐτόν κυκλοφορεῖ ἀνεπιβεβαίωτος φήμη ἐν Θεσ/νίκῃ ὅτι ἔλαβεν Ἑβραϊκὸν κατὰσθημα. —

6.-Ὁ Ὑφυπουργός Ἀμόνης κ.Θεμελῆς ὡς Νομάρχης ἐπὶ κατοχῆς ἐκινῶν

ποίησεν ἐγκύκλιον περί ὁμήρων ἀγνώστου περιεχομένου, εἶναι ἔκδοσιν
ὅτι ταύτην ἀνεζήτησαν κῆκοι τῆς Ἀντιπολιτεθείας ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ
του τῆς ἐφημερίδος MACEΔONIAS κ. Βελλίδη Ἰωάννη.

- γ.- Ἡ χαρακτηριζομένη ὡς ὠραιότατη Γραμματεὺς τοῦ Ἀντικειροαγγέλου
κ. Τόουση ἣτις μετέβη εἰς Βόννην μετ' αὐτοῦ εἶναι ἡ ἡγεῖνα Παμπούλου
(ὕδαλλος Γραφεῖον Ἑλληνοματιῶν Πολέμου) ἣτις καθεὶς ἄλλο παρὰ ὁ-
ραεῖα εἶναι.

